

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 594 · Any L · Agost 2013

Història de la Festa Major

Retiren la passarel·la del Sió

Agost de tragèdia

PORTADA:

Dediquem la portada del mes d'agost a la retirada de la passarella de vianants del pont medieval. Van ser moltes hores de feina ja que la passera es va haver de tallar en dos trams per poder ser traslladada. S'utilitzà una grua molt potent i un camió amb una gran plataforma.

(Foto: Josep Bertran)

LA 3...	3	- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
ACTUALITAT			
Fets del mes			
- Retirada de la passarella de vianants del Pont Medieval.....	5		
- Montclar	7		
- Activitats estiuenques.....	8		
- Exposició	8		
- Tràgic agost	8		
- Les Puelles	9		
ENTITATS			
- Assemblea Nacional Catalana	11		
- Associació de Dones l'Esbarjo	13		
- Penya Barcelonista	15		
- S.O. L'Estesa d'Agramunt	16		
OPINIÓ			
La claraboia			
- Per tocar els dallonses.....	19		
Gent, fets, coses...			
- Ocells: trencapinyes.....	21		
Els lectors escriuen			
- Amb no tanta alegria.....	23		
- Res no és blanc o negre	24		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			
- Club Futbol Agramunt.....	63		
- Olímpic 92	65		
GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS			
- La feina ben feta	67		
- Una actuació polèmica.....	69		
		- Passat, present i futur.....	25
		- D'on no n'hi ha.....	27
		- La pena.....	28
		- Reflexions.....	29
		- Comiat des de la revista Sió.....	30
		- Montclar: al glacis del castell, fossa i pins.....	31
REPORTATGE			
La Festa Major			
- "Avui és festa, és la Festa Major"	35		
ESPECIAL SANT JORDI			
Certamen literari			
- Últimes obres premiades.....	55		
COL-LABORACIONS LITERÀRIES			
El conte			
- La predicció	61		
ESPORTS			

Com és habitual SIÓ no ha fet vacances i a finals del mes d'agost arriba a la cita amb els nostres lectors. Des que, modificant una llarga tradició, es van canviar les dates de la nostra Festa Major, ens fan córrer una mica més per poder arribar abans de la festa patronal.

Precisament en aquest número s'inclou una ampli reportatge sobre la història de la Festa Major agramuntina. En tenim notícies directes des de mitjans del segle XIX i indirectes de molt abans. Aquesta festa s'havia caracteritzat per aglutinar en pocs dies moltes i excepcionals activitats. Va viure el seu màxim esplendor durant el primer terç del segle XX. Després de la Guerra Civil van haver de passar alguns anys, fins a la dècada dels seixanta, per recuperar-se. Als anys setanta els canvis socials la van fer decaure. Va tenir una renaixença amb els ajuntaments democràtics als anys vuitanta.

Ara ja fa temps que es viu amb inèrcia i monotonia.

Altres informacions destacades d'aquest mes són els tràgics accidents de circulació que se'ns ha emportat un jove conveí. Aquest luctuós succés ha marcat un parèntesi en les activi-

val de Jazz, *ObsesSió*.

Aquest número també inclou informació sobre la retirada de la passarel·la de vianants que hi havia al costat del Pont Medieval. Vàrem seguir pas a pas els complicats treballs que van durar prop de 10 hores. Amb motiu de la Fira del Torró s'inaugurarà el nou pas de vianants que s'està instal·lant al costat de ponent del pont. Com quedarà es pot veure en el dibuix que s'adjunta en el reportatge.

En relació al provocador article de Josep Alòs que es publicava el mes passat hem rebut fins a cinc comentaris per part dels nostres lectors. Mai el contingut de la revista no havia merescut tanta atenció. Alguns d'aquests articles, en lloc de limitar-se a comentar el seu contingut, cauen en allò tan vell i tan previsible com és el de matar el missatger; és a dir, donar la culpa al mitjà d'allò que no els agrada. No és la primera vegada, ni serà l'última. ■

tats estiuenques que s'han celebrat en el municipi agramuntí. De les més destacades la segona edició del Dia del Terme, que tingué Montclar com a escenari, i la primera edició del festi-

CRÈDITS

Redactors: Ramon Bernaus, Josep Bertran, Pasqual Castellà, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira i Anna Santacreu.

Col·laboradors: Serafina Balasch, Ricard Bertran, Jaume Cots, Deudat Pont, Paulí Ribera i Rosa Maria Sera. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

**Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturàlia 2007**

Imprimeix: Impremta-Ofset Barnola - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/. Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 38 € - Número solt: 3,50 €

Per a subscripcions i anuncis: Pilar Figuera. Tel. 973 39 20 42

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envii els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

Serafi Miret Cuenca
Núm. Col. 1256

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

Horari:
de dilluns a dijous, de 9 a 13 i de 16 a 20
divendres, de 9 a 13
dissabtes, a convenir

ODONTOLOGIA
I N T E G R A D A
CENTRE DE LA RIBERA DEL SIÓ

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estètica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - **AGRAMUNT**
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

72dpi Serveis Tecnològics
C/ Clos, 21 - Agramunt
Tel. 973 390 660 - info@72dpi.cat
www.72dpi.cat

Personalitza la teva roba des de la primera peça

Treballs Tèxtils - Camisetes - Anoracs - Xandalls
Forros Polars - Dessadores - Roba de Treball
Roba Esportives - Gorres - Davantals

Imatge Corporativa
Disseny Esportiu
Personalització

VICENS
MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Està preparat per la
R- Evolució?

**Noves sèries:
6R - 7R - 8R**

Ctra. N-II km 483
25244 FONDARELLA
Telf. 973 60 04 50
vendes@vicensmaquinaria.com
www.vicensmaquinaria.com

Ctra. C-13 P.I. La Noguera
C/ 1, Nau 1
25670 TÈRMENS
Telf. 973 18 08 04

Ctra. de la Llacuna, 44
**43420 STA. COLOMA
DE QUERALT**
Telf. 977 88 04 59

MANRESANA DE MAQUINARIA S.A.
C/ Narcís Monturiol, 1 Pol. Ind. Bufalvent
08240 MANRESA
Telf. 93 874 39 11

Retirada de la passarel·la de vianants del Pont Medieval

JOSEP BERTRAN

Els operaris van utilitzar un potent bufador per tallar la passarel·la per la meitat.

Es va haver de tallar els elements que la subjectaven al terra.

Durant pràcticament tot el dia una empresa especialitzada va treba-

llar per retirar els dos trams que conformaven la passarel·la metàl·lica que creuava el Sió per sobre l'estrep de ponent. Aquesta infraestructura que data del 1994 serà substituïda per una altra de més senzilla que anirà paral·lela al pont pel mateix cantó, però que serà totalment plana i no com la que es retirà que tenia dos vessants.

Els treballs van començar a les 8 del matí i es van acabar a quarts de sis de la tarda quan els dos trams de la passarel·la van quedar dipositats en un pati del costat del riu a l'espera del seu pròxim

destí. Per poder retirar el pont de vianants calia abans tallar-lo per la meitat i dividir-lo en dues parts. Tallar també totes les estructures que el fixaven a una sèrie d'encolatsges al terra i a cada un dels estreps del pont.

La feina va ser més complicada del que s'esperava i els treballs es van allargar moltes més hores de les previstes. Com sigui que el pont estava ocupat per diversos vehicles, durant tota l'operació va estar tallat a la circulació rodada i, en alguns moments, a la de vianants.

Una grua molt potent i ►

JOSEP BERTRAN

Moment en què la grua eleva el primer tram de la passarella.

Una gòndola carrega la peça que pesava onze tones.

L'operació es repetí amb el segon tram.

Les dues parts de la passarella van quedar dipositades a l'interior del pati de l'avinguda de Catalunya.

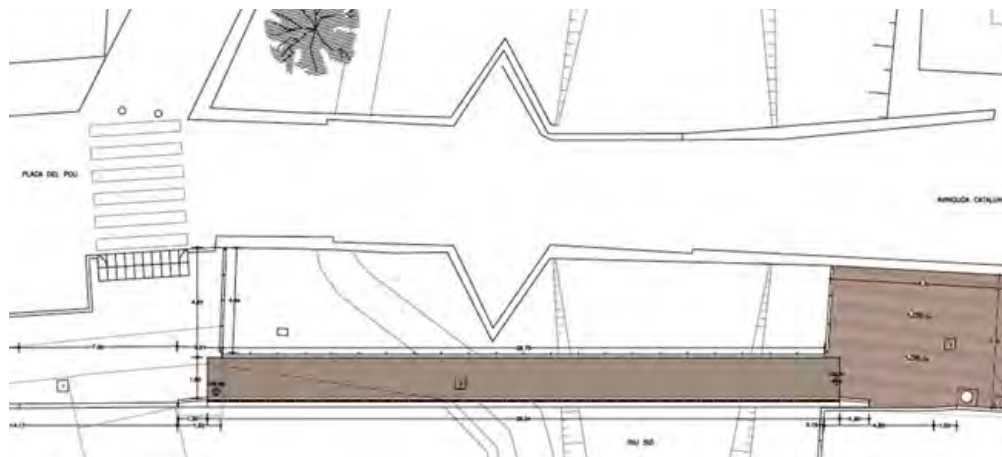
Dibuix d'una vista zenital de com quedarà el nou pas de vianants.

un camió gòndola de grans dimensions van estar estacionats durant tot el matí a

l'espera de poder retirar les dues estructures del pont. A quarts de dues de la tarda es

va aconseguir, per fi, aixecar el primer tram que pesava 11.000 quilos, i situar-lo sobre la plataforma del camió que el traslladà al pati que hi ha a l'altre costat de riu.

L'operació es repetí amb el segon tram, ja molt més fàcil, traslladant-lo al costat del primer a l'espera de poder ser reutilitzat. S'estima que la nova passarella es pugui instal·lar abans de la Fira del Torró. El pressupost de tota l'operació és de prop de 250.000 euros un 10% dels quals els ha de pagar l'Ajuntament i la resta són subvencionats.

1

2

3

1) Els participants a la trobada van pujar fins a la Torreta.

2) Al peu del monòlit es van donar informacions sobre l'epopeia que va significar la construcció del canal d'Urgell.

3) De retorn al poble es continuà la visita guiada amb temes de la Guerra Civil.

1, 2 i 3. Montclar

Unes 150 persones van participar el dissabte 10 d'agost en la segona edició del Dia del Terme que organitza l'Ajuntament. L'any passat se celebrà a Mafet. Els actes van començar a les 7 de la tarda amb la concentració dels par-

ticipants davant l'Ajuntament. En aquell indret hi havia una exposició amb material fotogràfic i documental, algun de totalment inèdit, cedit per SIÓ. Hi havia fotos i plànols de la Mina del Canal d'Urgell i de les obres que Regions Devastades va fer a la població.

Després d'unes paraules de benvinguda per part de l'alcaldeessa, Pilar Oliola, un centenar dels participants es van dirigir fins al cim on hi ha el monòlit, la Torreta pels veïns, que marca el punt mig i més alt del Túnel, 150 metres per sobre el canal. Una vegada reunits al peu d'aquest monument, qui firma aquesta crònica va fer un repàs de la història del canal d'Urgell, especialment la construcció de la Mina.

La zona on hi ha el monòlit on es van aplegar els participants, és un indret privilegiat des del qual es domina una àmplia panoràmica de 360 graus. Com sigui que és una mica allunyat de les carreteres, és molt desconegut pel gran públic tenint en compte que tampoc no es publicita gaire en els itineraris a visitar. Des de la base del turó es pot anar molt fàcilment fins a la boca sud del Túnel. Recordem als nostres lectors que amb motiu del 150 anys de l'acabament de les obres, SIÓ publicà el mes d'agost del 2011 un reportatge extraordinari sobre el tema.

De tornada al poble els participants van escoltar les explicacions sobre els edificis construïts els anys 40 del segle XX per Regions Devastades. La població va patir a finals del 1938 un bombardeig que afectà les cases al voltant del castell. També s'explicà el paper de Montclar durant l'ofensiva feixista de la Guerra Civil especialment en referència a l'hospital de campanya habilitat a la primera planta de la fortalesa, tot comentant les fotografies exposades. La trobada s'acabà amb un sopar popular a l'aire lliure.

ALBERT MALET
4

El festival l'obrí el grup agramuntí *Diferent Sound Brass*.

4. Activitats estiuènques

Durant les setmanes d'estiu s'han celebrat diverses activitats, especialment musicals organitzades per particulars i l'Ajuntament. Destaca la primera edició del Festival Jazz ObsesSIÓ organitzat pel Xiringuito del Passeig del Sió i ce-

lebrat els dies 19 i 20 de juliol. Hi van participar *Diferent Sound Brass*, *Dj Lo Bepo*, *Victor de Diego & Trio*, *Bridges & Martí Serra* i *Trakas*. El Dia 7 d'agost es presentà el muntatge teatral de petit format, *He mirat aquesta terra*. El Bar de les Piscines oferí un nou

L'exposició "Indicis geomètrics" a la galeria d'art >a.

JOSEP BERTRAN
5

cicle de Monòlegs i un altre de tres concerts. Es van celebrar les tradicionals ballades de sardanes al Mecadal, organitzades per la Barretina i tres sessions de Cinema a la Fresca a Agramunt, Mafet i Montclar.

5. Exposició

La galeria d'art >a inaugura el 21 de juliol una exposició de l'artista Adriana Katz que es podrà veure fins el 4 d'octubre.

6. Tràgic agost

El dia de la Mare de Déu d'Agost al matí Agramunt quedà commocionat a mesura que s'anava coneixent la notícia de la mort del jove agramuntí de 19 anys, Xavier Sangrà. El tràgic succés fou conseqüència d'un accident de circulació esdevingut a quarts de vuit del matí quan el cotxe en què viatjava de copilot sortí de l'autovia A-2 a l'alçada de Bell-lloc. En el mateix succés quedà ferit de consideració el conductor del vehicle Xavier Vilella, també de 19 anys.

Es dona la circumstància que la vigília a la tarda la conveïna Montse Soler va quedar ferida de consideració com a conseqüència de la col·lisió frontal entre el seu vehicle i un altre cotxe. La topada va tenir lloc uns 200 metres abans de la rotonda de la carretera de Tàrrega. L'accidentada, que viatjava sola, va ser traslladada a l'Hospital Arnau de Vilanova en un helicòpter. Aquest tràgic balanç encara hauria pogut ser molt més greu, ja que aquest estiu altres dos joves agramuntins van patir sengles accidents

6 L'accidentada d'Agramunt va ser evacuada en helicòpter.

7 Vista actual de l'interior del temple de Sant Domènec.

de circulació. Els cotxes van quedar destrossats, però ells, sortosament, únicament van patir ferides lleus.

7. Les Puelles

Coincidint amb la Festa Major, el diumenge 4 d'agost el nucli de les Puelles va inaugurar la darrera de les restauracions del temple parroquial dedicat a Sant Domènec. Amb les obres que s'hi han fet s'evitaran les humitats de les parets laterals. També s'ha tret el guix que cobria bona part dels pilars i altres indrets del temple repicant les pedres que s'han deixat a vista. S'ha canviat una finestra i s'ha pintat tot l'interior. El seu alcalde, Joan Boncompte, detalla, amb l'entusiasme que el caracteritza quan parla de Puelles, totes les obres que han estat sufragades íntegrament pels veïns. Amb aquesta segona restauració en pocs anys s'ha rehabilitat tot l'interior del temple, que ara es mostra amb tot l'esplendor i la dignitat que correspon. A curt termini es voldria rehabilitar la part superior de la façana que inclou la torre del campanar. ■

MAITE MONNÉ

FOTOGRAFIA & IMPRESSIÓ

*Tot en Fotografia
(estudi, boda, comunió, industrial...)*

*Av. Àngel Guimerà, 13
Tel. 973 39 00 13 Agramunt*

L'Espiga

llibreria - papereria

Plaça del Pou, 2
 Tel. i Fax: 973 39 04 25
 Tel. Part: 973 39 24 72
 25310 AGRAMUNT
 llibrerialespiga@gmail.com
 www.llibrerialespiga.com
 www.facebook.es/llibreria.lespiga

VULCANIZADOS IBARZ

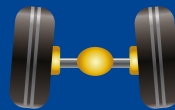
PNEUMÀTICS

FRENS

AMORTIDORS

ALINEACIÓ

OLI

Ctra. Tàrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

euromaster.com

ELS PNEUMÀTICS NECESSITEN EXPERTS

publissing.com

M.ÀNGELS
desire

PERRUQUERIA · ESTÈTICA · SOLÀRIUM
C/Siò, 6 - tel 973 390 240 - 25310 AGRAMUNT (Lleida)

Amics
de
l'Espai
Guinovart

Guinovart a Agramunt
1 setembre / 24 novembre 2013

Una existència nòmada
28 juliol / 15 setembre 2013

AMICS DE L'ESPAI GUINOVART,
adreçat a particulars, col·lectius i empreses

HORARI:
Dijous i divendres, de 10h a 13h
Dissabtes d'11h a 14h i de 17h a 19h,
Diumenges d'11h a 14h.

Plaça del Mercat, s/n. 25310 Agramunt - Tel. 973 39 09 04
info@espaiguinovart.cat · www.espaiguinovart.cat

Visites concertades per a grups.

FUNERÀRIA i TANATORI

J. TORNÉ

Serveis per totes les companyies

Polígon industrial C/ Noguera, 6 Tel. 973 39 08 62 AGRAMUNT

Assemblea Nacional Catalana

En aquest mes d'agost, mes de vacances per excel·lència, tenim un compromís important. Sense desmerèixer el gran esdeveniment que va representar omplir el camp del Barça amb un clam per la llibertat del nostre poble, ara es tracta d'aconseguir que la cadena humana sigui un èxit. Ja s'ha explicat que aquesta cadena que pretenem aconseguir, pren com a model la cadena bàltica, que es va realitzar el 23 de agost de 1989, amb més de 600 km de longitud, travessant les repúbliques de Letònia, Estònia i Lituània, i passant per les tres capitals, Tallin, Riga i Vilna, respectivament. Segons algunes fonts hi van participar més d'un milió i mig de persones. Abans dels dos anys, els tres països eren independents, i aquesta és la mobilització humana exemplar que ha servit de referència a les entitats promotores i organitzadores, Òmnium Cultural i l'ANC, per muntar la cadena catalana, una cadena humana de 400 km, que passarà per 86 municipis entre les localitats d'Alcanar (Montsià) i El Pertús (Alt Empordà).

L'anunci, el van fer Muriel Casals i Carme Forcadell el 16 de març a l'Assemblea General de l'ANC, a Girona, i ens va agafar per sorpresa; l'onze de setembre es veia lluny. Ara, a menys d'un mes d'aquest fet històric, els preparatius han arribat al punt culminant.

A l'hora de fer aquest escrit, els de l'AT Agramunt, Ribera del Sió per la independència, ja hem reunit 250 persones que anirem a omplir la major part del tram 184, vora Montbrió del Camp. Els de la Segarra, que van a l'Ametlla de Mar, s'atansen a les 1.000 persones, igual que Tàrrrega i poblacions de l'Urgell.

És molt comú comparar esdeveniments opinables, i aquí tothom tria la seva. D'entrada, aquesta cadena humana es presenta com un catalitzador de la nostra independència. Quan es viu la il·lusió, s'ha de treballar per aconseguir-la, cert, però ja se senten les campanes al vol. En canvi, aquells que ni la viuen, ni la veuen, que no han sortit encara de la política convencional del segle passat, s'afanyen a subratllar que la nostra situació "no té res a veure", amb la que sigui d'altres països. I amb aquesta divertida frase, ens condemnen a quedar-nos tan tranquils en el pou corrupte i sense sortida d'aquest fracassat imperi que sols ha sabut mantenir un orgull que no fa al cas. La "Espanya invertibrada", que deia Ortega, ha estat la gran realitat.

Però bé, parlem de la nostra il·lusió, i de les dades i notícies que la justifiquen. Hi ha molts llocs on no poden esperar-se a l'11 de setembre per muntar una estructura tan fàcil, i fan cadenes

de prova. Se n'ha fet envoltant la Seu de Lleida, envoltant Sant Cugat, entre Folgueroles i Vic, entre els dos pics del Pedraforca, dins de Tarragona, entre Deltebre i Sant Jaume d'Enveja, entre Móra d'Ebre i Móra la Nova, a Girona, a Arbúcies, a Palamós, una cadena nudista..., els d'Ivars i Vila-sana, la preparen pel 31 d'agost, i les que aniran sortint. Amb tot, el més engrescador és saber que a través del món se'n prepara més de 60, i que a hores d'ara ja se n'ha fet a Hong-kong, a Viena, a Roma i a Szczecin (Polònia). I sí que hi ha gent que la vol boicotejar, i intents de cadena que no s'han complert, però també tenim exemples gratificants de persones com l'expresident Pujol, que anirà a la zona entre l'Hospitalet de l'Infant i l'Ametlla, on hi falta gent a dia d'avui. I allà on falta gent és on hem d'anar tots nosaltres.

Qui vulgui participar, suposem que es pot apuntar encara, fins a grups de cinc persones, a la web de la Via Catalana, <https://via.assemblea.cat/inscripcions.html>. A partir de cinc persones s'haurà de fer la inscripció a través de l'Assemblea més propera. A nosaltres se'ns pot seguir al Facebook, Agramunt - Ribera del Sió Per la Independència, o escriure'ns a Agramunt@assemblea.cat. Per a més informació, la web de l'ANC, www.assemblea.cat ■

Roig

TORRÓ D'AGRAMUNT
XOCOLATA A LA PEDRA

TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19,100 · 25310 AGRAMUNT (Lleida) · tel. 973 39 00 36 · fax 973 39 06 90 · www.torrnsroig.com

PORTES SECCIONALS TANCAMENTS D'ALUMINI SOSTRES
TANCATS DE JARDINS FERRALLERIA INOXIDABLE MOTORS
ESCALES MAMPARES DE BANY CUINES PORTES INTERIORS

DEMANA PRESSUPOST
SENSE CAP COMPROMÍS !!

Ramon
París

CONTACTA AMB NOSATRES:
www.ramonparis.com
info@ramonparis.com
973 314 973
Tàrrrega

1957
Un Espai
amb Ferreries
Dien Ferreries
I per nosaltres, també un amic.

2007

El fundador de:
JOAN LLURRA VICENS
50è ANIVERSARI
DE GRUPO CONSIST

Sacs i Bosses
de Paper
i de Plàstic

GRUPO
CONSIST s.a.

Associació de Dones l'Esbarjo

Com a cloenda del curs, l'associació ha tingut els darrers mesos força moguda. Cada any al mes de juny tenim el costum de fer un viatge d'una setmana a l'estranger o per Espanya. Aquest any 32 sòcies, algunes amb la seva parella, hem fet La Ruta de la Plata: Mèrida, Càceres, Plasència, Salamanca, Zamora, Valladolid, entre altres. Ens ha agradat molt i hem arribat carregats d'història i cultura.

També hem celebrat Sant Joan al Passeig; amb aperitiu, begudes, coca i gelat. Totes

contentes vam gaudir de la vesprada.

Destacar també d'aquest estiu la segona edició de la Revetlla de juliol. Fou el dia 6 al pati de l'Escola de Música. Més de 250 persones vam divertir-nos en una vetllada molt animada fins a la matinada que incloïa sopar i ball. Per a les sòcies gratuït i per a la resta 7€. Vam rebre felicitacions i ànims perquè continuï cada any.

Ara farem vacances fins la tornada del curs d'activitats. Bon estiu!

Pilar Marquilles i Mora

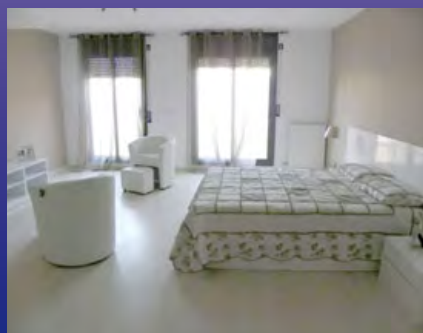
Venda últimes 2 cases i 4 pisos

DIRECTE PROMOTOR

VENDA o LLOGUER LOCAL

Telèfon 973 251 097

Mòbil 616 469 681

Fisiològics

AGRAMUNT
CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marc Martí Alabart n.col 6198
Diana Martorell Solé n.col 5994

HORES CONvingudes TRUCAR AL 973.39.28.18
Av. Marià Jolonch 19-21 baixos AGRAMUNT

MANS _ benestar _ DENTS
SALUT _ somriures _ CONFIANÇA
tranquil·litat _ ORTODÒNCIA _ relax
NENS _ estiraments _ ACUPUNTURA

Clínica dental

Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ
n.col 4266

TRUCAR AL 973.39.12.27

Serveis d'Odontologia General, cirurgia bucal,
odontopediatria, ortodòncia, periodòncia,
implantologia i cirurgia bucal.

Penya Barcelonista

FOTOS: PENYA BARCELONISTA

Subcampions del Torneig de Futbol Sala d'Agramunt

Durant el mes de juliol la Penya Barcelonista d'Agramunt i Comarca va participar al Torneig de Futbol Sala en categoria benjamí - aleví - infantil organitzat pel Patronat d'Esports de la població.

Aquest equip ha estat entrenat per dos membres actuals de la nostra junta directiva, el Genís Guixé i el Gerard Vicens.

Únicament volem agrair la seva participació i "fair play" en tots els partits disputats durant les tardes a la pista de Futbol Sala de les piscines municipals d'Agramunt i destacar que van proclamar-se subcampions del Torneig

dels set equips participants que hi havia inscrits.

Un cop finalitzat el Torneig, la Penya Barcelonista va invitar-los a sopar al Frankfurt del Sió, bar-restaurant de la població i col·laborador de la nostra entitat.

Sortida al Camp Nou

Una cinquantena de persones van gaudir de la primera golejada d'aquesta pretemporada del Barça davant el Santos del Brasil, l'ex-equip d'una de les incorporacions més mediàtiques d'aquesta temporada.

Joan Ramon Majoral, president; Genís Guixé, vicepresident, i Gerard Vicens, vocal de la junta de la P.B d'Agramunt i Comarca, van ser els encarregats de dur a terme aquesta activitat i també de fer el sorteig dels obsequis del FCB i dels diaris esportius, *Mundo Deportivo* i *Sport* durant la tornada del trajecte del Trofeu Joan Gàmpfer.

Per últim no volem acomiadar-nos sense recordar-vos que s'atansa la Festa Major d'Agramunt i nosaltres seguim treballant per millorar la pròxima Cursa d'Andròmines.

Genís Guixé

Promoció
Bodes
2014/2015

Experiències
fotografies

www.jordibonetdalmau.com

FOTOGRAFIA PROFESSIONAL

Jordi Bonet Dalmau

fotoart cat

* servei de fotografia i video per reportatges

EMOCIONS SENTIMENTS PASSIÓ LLUM INSTANTS

el teu moment

619 841 711 - 973 448 639 - BALAGUER - info@fotoart.cat

S.O. L'Estesa d'Agramunt

Placa de la Federació Catalana que acredita la nostra Societat com a guanyadora de la "Lliga d'ocells fringíl·lids a la Territorial de Lleida".

FOTOS: L'ESTESA

La Societat Ocellaire l'Estesa d'Agramunt, va lliurar els premis de la lliga de cant de taula social i dels so-

cis de la societat que van puntuar als concursos Territorials de Lleida. L'entrega es va fer el dia 6 de juliol al Restaurant Blanc i Negre d'Agramunt on, un cop finalitzada, va tenir lloc un sopar de germanor entre tots els assistents.

Cal destacar la presència de Xavier Secanell i Francesc Gené, regidors del nostre Ajuntament, i també un gran nombre d'associats, remarcant el

bon ambient i l'harmonia durant tota la vetllada.

Val a dir que enguany la Societat Ocellaire d'Agramunt tornà a ser líder del Campionat de la Territorial de Lleida per sisè any consecutiu, cosa que es valora molt positivament i que fa molt difícil que es puguin superar tots els èxits aconseguits durant aquests anys. Dels deu anys que porta fundada la soci-

etat, n'ha aconseguit ser líder durant sis.

Per últim volem donar les gràcies a tota la junta, socis, col·laboradors i totes les persones que fan possible els èxits aconseguits, tot i els entrebancs que any rere any anem trobant. Esperem continuar molts anys així, conservant el bon ambient, la competició i el saber estar que l'Estesa d'Agramunt sempre demostra.

Carrasco
ELECTRICITAT

LUISDAVIDCARRASCO@GMAIL.COM

ELECTRICITAT DOMÈSTICA
INDUSTRIAL
MANTENIMENT D'EDIFICIS
COMUNITATS
... I MÉS

PL. ESGLÉSIA, 2 1R.
AGRAMUNT
973 39 27 78
625 91 82 96

Aprofitem per desitjar-vos ...

Bona Festa Major !!!!

EXPOSICIÓ I VENDA:
ELECTRODOMÈSTICS
AIRE CONDICIONAT
IL·LUMINACIÓ BAIX CONSUM

AV. JAUME MESTRES, 3 BXS
AGRAMUNT
973 10 32 32

De dalt a baix, grups de guanyadors de pinsà, passerell, verdum i cadenera respectivament.

PUNTUACIÓ TERRITORIAL DE LLEIDA (FINAL)

PINSÀ

- 1) GERARD CARALPS (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 43 punts
- 2) JOSE ESPADA (S.O. ALT URGELL) = 28 punts
- 3) ANTONIO PELEGRINA (S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA) = 20 punts
- 4) JOSEP ESTEVE(S.O. EL VERDUM DE TORREFARRERA) = 15 punts
- 5) RAMON CHICO (S.O.EL VERDUM DE TORREFARRERA) = 13 punts
- 6) VICTOR PACHECO (S.O. EL RAM DE LLEIDA) = 11 punts (PER PRIMERES)
- 7) JOAN PIFARRÉ (S.O. EL VERDUM DE TORREFARRERA) = 11 punts
- 8) JORDI CASAS (S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA) = 5 punts
- 9) JOSE PINEDA (S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA) = 5 punts
- 10) MANEL VARA (S.O. EL RAM DE LLEIDA) = 5 punts
- 11) MARC COSTA (S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA) = 4 punts
- 12) ADRIA ROS (CLUB OCELLAIRE LES QUATRE PLOMES) = 2 punts
- 13) FRANCISCO ROMERO (CLUB OCELLAIRE LES QUATRE PLOMES) = 2 punts
- 14) MARC SEGURA (S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA) = 1 punt
- 15) ALFONSO AYUSO (S.O. EL RAM DE LLEIDA) = 1 punt

PASSERELL

- 1) JOSE RAMON CORTES (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 32 punts
- 2) CARLOS UBAL (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 30 punts
- 3) JOSEP ESTEVE (S.O. EL VERDUM DE TORREFARRERA) = 16 punts (per primeres)
- 4) FRANK GRANERO (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 16 punts
- 5) MARC SEGURA (S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA) = 15 punts (per primeres)
- 6) FERNANDO GUERRERO (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 15 punts
- 7) SERGI SANMARTIN (S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA) = 12 punts
- 8) JUAN CARLOS DURAN (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 3 punts

VERDUM

- 1) ANTONIO PELEGRINA (S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA) = 31 punts
- 2) MARC SEGURA (S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA) = 17 punts
- 3) NARCIS GUERRERO (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 12 punts
- 4) ANTONIO HARO (S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA) = 11 punts (per primeres)
- 5) JUAN CARLOS REQUENA (S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA) = 11 punts
- 6) SALVADOR ROCA (S.O. EL RAM DE LLEIDA) = 10 punts
- 7) MANOLO MELERO (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 8 punts
- 8) SERGI SANMARTIN (S.O. EL VERDUM DE TORREFARRERA) = 7 punts
- 9) MARC COSTA (S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA) = 6 punts
- 10) ANTONIO JIMENEZ (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 5 punts
- 11) SOL CASANOVAS (S.O. EL VERDUM DE TORREFARRERA) = 3 punts
- 12) RAMON CHICO (S.O. EL VERDUM DE TORREFARRERA) = 1 punt

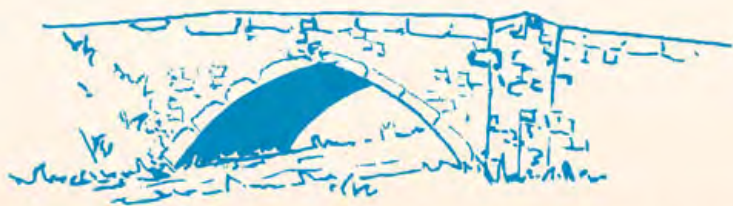
CADERNERA

- 1) FRANK GRANERO (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 32 punts
- 2) FRANCISCO MOROBA (CLUB OCELLAIRE LES QUATRE PLOMES) = 20 punts
- 3) ANTONIO SANCHEZ (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 17 punts
- 4) JUAN RUIZ (S.O. LA TAULA D'OR) = 10 punts (per segones)
- 5) ENRIC TORREGROSA (S.O. ALT URGELL) = 10 punts
- 6) JERONIMO PEREZ (CLUB OCELLAIRE LES QUATRE PLOMES) = 9 punts (per primeres)
- 7) PERE PROS (S.O. EL VERDUM DE TORREFARRERA) = 9 punts
- 8) CARLOS UBAL (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 7 punts
- 9) JUAN RODRIGUEZ (S.O. EL RAM DE LLEIDA) = 6 punts
- 10) PEPE GIMENEZ (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 5 punts
- 11) JORDI MESA (S.O. LA TAULA D'OR) = 5 punts
- 12) JOSE ANTONIO VIVANCO (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 4 punts
- 13) PEDRO RUIZ (S.O. EL RAM DE LLEIDA) = 4 punts
- 14) JOSE PEINADO (CLUB OCELLAIRE LES QUATRE PLOMES) = 4 punts
- 15) MARC CONTRERAS (S.O. EL VERDUM DE TORREFARRERA) = 2 punts
- 16) JONATAN FORNIER (S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT) = 1 punt

SOCIETATS

- 1) S.O. L'ESTESA D'AGRAMUNT = 218 PUNTS
- 2) S.O. EL PASSERELL DE SOLSONA = 124 PUNTS
- 3) S.O. EL VERDUM DE TORREFARRERA = 82 PUNTS
- 4) S.O. ALT URGELL = 38 PUNTS
- 5) CLUB OCELLAIRE LES QUATRE PLOMES = 37 PUNTS
- 6) S.O. EL RAM DE LLEIDA = 37 PUNTS
- 7) S.O. LA TAULA D'OR = 26 PUNTS

RESIDÈNCIA PER A LA 3a EDAT

ribera del sió

RESIDÈNCIA COL·LABORADORA DE LA GENERALITAT
PLACES PÚBLIQUES

ESTADES POSTQUIRÚRGIQUES

REHABILITACIÓ DE
FRACTURES

VACANCES DELS CUIDADORS

ESTADES DE CAP
DE SETMANA

CURES PAL·LIATIVES

ATENCIÓ AL FINAL
DE LA VIDA

SERVEI D'ESTADES TEMPORALS

Sol·liciti informació a: **RESIDÈNCIA RIBERA DEL SIÓ**

Carrer dels Horts, 12 - Tel. 973 39 25 00
AGRAMUNT

PINTURA I DECORACIÓ

JAUME VILLALTA

Avinguda dels Esports, 6, 2n, 2a
Tel. 973 39 08 10 - Mòbil 626 92 97 51
25310 AGRAMUNT (Lleida)

C/ Passeig Nou
610 95 49 99
AGRAMUNT

PLÀSTICS I PAPERS AL SERVEI DE LA
INDÚSTRIA, COMERÇ I HOSTALERIA

Polígon Industrial - Camí Vell de Tàrrega, 3
Tel. 973 392 910 - Mòbil 636 196 925 - Fax 973 392 909
25310 AGRAMUNT (Lleida)
e-mail: vimat@vimatcomercial.com

AUTO
ECONET **SIÓ**
NETEGES

T. 628 94 33 47 - Travessia del Clos, 17 - AGRAMUNT

Per tocar els dallonses

Periòdicament els espanyols de la meseta reivindiquen el penyal de Gibraltar com a propi. Després de tres-cents anys els hispànics recalitrants encara demanen el retorn d'aquell trosset del capdava-ll de la península com si fos un tresor que ens acaben d'espoliar.

Dels conflictes haguts entre Espanya i la Gran Bretanya se'n podria fer un llibre llarg i sucós. Sobretot pels despropòsits que es diuen en aitals ocasions.

El 1704 una esquadra angloholandesa, en recolzament del pretendent Carles III, s'aturà a la desembocadura del Besòs, prop de Barcelona, amb la intenció d'ocupar la ciutat. Tanmateix, en comprovar el poc suport intern després d'haver fallat una conspiració que havia d'obrir el portal de Sant Antoni a les tropes aliades, l'exèrcit de Carles III embarcà de nou, no sense abans deixar uns records a la ciutat comtal en forma de bombes. Aquella esquadra, a la qual s'incorporà un grup de soldats catalans, es desplaçà pel litoral de la Provença i d'Itàlia, fins que retornà a la Península. L'1 d'agost les naus de Carles III començaren el setge de Gibraltar, penyal de situació geoestratègica inqüestionable i de defensa feble. En un parell de dies les forces borbòniques de la ciutat de Gibraltar capitularen i es posaren sota les ordres dels invasors.

Des d'aquell fet d'armes, l'illot, unit per un istme a la península Ibèrica, pertany a Gran Bretanya. El 1713, el Borbó, Felip V, mitjançant el tractat d'Utrecht, el va cedir oficialment als britànics.

Periòdicament els espanyols de la meseta reivindiquen el penyal de Gibraltar com a propi. Després de tres-cents anys els hispànics recalitrants encara dema-

nen el retorn d'aquell trosset del capdava-ll de la península com si fos un tresor que ens acaben d'espoliar. Dels conflictes haguts entre Espanya i la Gran Bretanya se'n podria fer un llibre llarg i sucós. Sobretot pels despropòsits que es diuen en aitals ocasions.

Recordo que fa molts anys, quan jo era jovenet, hi va haver una "enganxada" del govern franquista amb els britànics per Gibraltar. Com que se'ls va acudir de tancar la frontera, els espanyols que anaven a treballar a Gibraltar es van quedar sense poder-se guanyar les garrofes. Llavors el govern va tenir una idea lluminosa que vam acabar pagant entre tots: el cost de l'enviament de cartes normals que era de pesseta i mitja va passar de cop i volta a dues pessetes amb la promesa que quan es resolldria el conflicte s'abaixaria el cost de les cartes. L'augment anava destinat als treballadors afectats. La casa de la Moneda i Timbre edità milers de segells amb el penyal reivindicat de color vermell com a fons. Total, que els dies van passar, el conflicte es va adormir, però el preu dels segells mai més no va baixar.

També recordo que quan es va casar el príncep Carles amb lady Di, els espanyols es van picar perquè la passejada dels contraents tenia una aturada a Gibraltar! Ara el govern de Madrid s'ha enfadat perquè els gibraltarenys han llençat blocs de formigó al mar que poden ser un obsta-

cle pels pescadors espanyols; i com que no es pot envair per les armes aquell penyal (com es va fer amb l'illot de Perejil), no se'ls ha acudit altra cosa que tocar-los els dallonses. Com? Doncs portant a terme escorcolls minuciosos que provoquen cues i retards exagerats a tots aquells que volen passar la frontera.

Mentre males llengües diuen que tot el rebombori ha estat provocat amb la intenció que la gent ens oblidem dels sobres del PP, de la comptabilitat B i dels sobresous que van cobrar els polítics com Rajoy, a mi em vénen dues consideracions. Primera, perquè els espanyols reivindiquen Gibraltar i no volen parlar de Ceuta i Melilla? No són casos molt semblants? Segona, perquè no accepten un referèndum dels gibraltarenys on puguin escollir entre Espanya i Gran Bretanya? Suposem que en aquest cas, no farien votar a tots els espanyols, sinó només els gibraltarenys. Potser no ho volen perquè no ho permet la Constitució?

Els catalans hem d'admetre que la història ens ha estat sovint adversa. Us imagineu per un moment que l'esquadra angloholandesa que va desembarcar als afores de Barcelona hagués estat ben rebuda per la ciutat? I si en comptes d'anar a conquerir el penyal, hagués tornat al Principat? I si, després, Carles III no ens hagués deixat sols enfront de l'exèrcit hispanofrancès dels Borbons? ■

**Elaboració artesana de
torrons i massapans**

Obrador:

**C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 390 319 - AGRAMUNT**

**www.torrnsfelix.com
torrnsfelix@yahoo.es**

OBRES ▶ 128

OBRES 128 s.A.U.

Camí vell de Mafet, s/n
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 392 164 - Fax 973 392 660

info@obres128.com

 Sílvia Balagueró
CENTRE PODOLÒGIC
Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- **Servei de Nutrició (novetat)**
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

**TALLERS
LLAGUNES**

**- VEHICLES NOUS
- Km 0
- GERÈNCIA**

*El millor
preu!!*

STIHL HONDA MAQUINÀRIA FORESTAL
AGRÍCOLA - JARDINERIA

ARTESA DE SEGRE - TEL. 973 40 01 48

**SERVEI
de TAXI**

**PREIXENS · PRADELL · VENTOSES
Lleida**

Fernando Ramos Alarcón
973 390 439 - 679 511 454
taxipreixens@hotmail.com

Ocells: trencapinyes

Quan espellogen les pinyes fan força soroll que podem escoltar des d'una distància no massa llunyana però tampoc no massa propera, ja que disposen d'un sentit de l'oïda molt sensible que els permet detectar amb eficàcia qualsevol intrús que pot ser un enemic.

Un altre nom d'aquest ocell és *bec tort*, el qual al·ludeix a la seva forma única, amb les mandíbules molt corbades i, sovint, encreuades que li serveixen per extreure els pinyons i d'altres llavors de les pinyes dels pins. És un xic més gros que un pardal i és molt fàcil d'identificar per la curiositat que acabo d'esmentar relativa a l'estructura del seu bec. Els trencapinyes són uns excel·lents especialistes a l'hora d'aprofitar aquesta font d'aliments tan important que cap altre ocell del país no pot fer perquè tenen unes potes i

uns dits prou valents i reforçats per penjar-se de cap per avall, talment com fan els lloros per aconseguir la posició més idònia, i amb l'especialitat del seu bec fan una mena de palanca per obrir una per una totes les bràctees de les menudes pinyes de pi i, així, poder accedir als pinyons que hi ha al seu interior sense gaires problemes, els quals són la base primordial de la seva alimentació. Perquè la dependència dels pinyons és tan important per a ells que segons la seva abundància o escassetat crien més en anyades bones de pinyes; sempre en funció de les anyades que no pas de l'època de l'any. Tant, que si la collita és bona poden niar en ple hivern, i si no és així, s'han de desplaçar de lloc, i per fer-ho s'ajunten en grans grups que arriben a protagonitzar veritables invasions en determinats indrets del territori, en les quals es poden enregistrar milers i milers d'individus guiats tots per la mateixa finalitat: trobar el lloc on poder-se abastar del seu preuat aliment.

Com és normal, la seva distribució al nostre país va molt lligada a les pinedes. Per tant, el podem trobar a la major part del Pirineu i el Prepirineu, si bé també s'espargeix per altres indrets del sud.

Per a esmentar una altra curiositat, podríem afegir que les pinyes obertes pels trencapinyes són molt fàcils d'identificar, ja que les bràctees resten obertes i força masegades

però enganxades al cor de la pinya, mentre que els esquiroles i d'altres rosegadors que també consumeixen pinyes solen tallar les bràctees una per una i el cor de la pinya acaba completament pelat. Això també ens pot permetre reconèixer perfectament les espellogades de pinyes que sovint veiem en determinades pinedes i que quasi sempre solem atribuir als esquiroles. Aquests animals de cua llarga que els serveix de paracaigudes, quan espellogen les pinyes fan força soroll, un cric-crac semblant al trencament de branques seques que es va succeint a intervals més o menys uniformes i que podem escoltar des d'una distància no massa llunyana però tampoc no massa propera, ja que ells disposen d'un sentit de l'oïda molt sensible que els permet detectar amb eficàcia qualsevol intrús que pot ser un enemic, i la por els fa abandonar la feina per amagar-se restant immòbils darrere els troncs dels arbres o confonent-se amb l'espessor de les branques i fulles.

Més detalls per poder identificar bé els trencapinyes. Després del bec ja descrit, podrien ser el color vermellós del mascle i el verd grisenc de la femella i els novells, o el fet de moure's per les branques subjectant-s'hi amb el bec, i que sovint se'l compara amb un lloro petit, més que res, però, per la forma d'actuar, no pas per la coloració de la seva vestimenta. ■

CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA-CORRALES

Feli Garcia Castro
mòb. 679470329
f.garcor@hotmail.com
Adv. Catalunya esc. C, 2^a-1^a
AGRAMUNT 25310
Lleida

F. GARCOR

Elaboració Artesanal
Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ I COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

CONTROL DE PES I DIETES A LA TEVA MIDA
AMB DIETISTA DIPLOMADA

Ens trobareu a:

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65

Info **urwat**
AGRAMUNT

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973 39 00 09
AGRAMUNT

creus%
confeccions

JOLONCH
XOCOLATA A LA PEDRA
D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

Amb no tanta alegria

Hi ha molts aspectes i afirmacions en l'escrit de Josep Alòs discutibles, però no hi vull entrar, perquè ells mateixos es desqualifiquen.

L'article titulat "L'alegria" de Josep Alòs, publicat el mes passat, fou escrit amb molta alegria i poc rigor històric. És lícit que, si ell es va sentir com el peix dins de l'aigua durant el franquisme, ho pugui manifestar. El que no és acceptable és que faci una apologia del dictador i escrigui falsedats i veritats a mitges tot ignorant la història.

Diguem les coses pel seu nom: Franco fou un dictador despietat, amb molta sort, que es va aferrar al poder fins que va fer el darrer sospir. Va ser tan despietat que durant la guerra civil va fer bombardejar moltíssimes viles i ciutats amb la intenció de desanimar la població fidel a la República, un fet bèl·lic que no tenia precedents. No es pot oblidar que van ser els militars, entre ells Franco, els qui es van rebel·lar contra la República democràticament escollida. El que després qualificaren com a "glorioso alzamiento nacional" no deixa de ser un cínic eufemisme; res de "glorioso alzamiento nacional", sinó una revolta militar llarga i sagnant que va costar la vida a prop d'un milió d'espanyols! Franco va ser

tan despietat que va permetre autèntiques matances "de neteja" a mesura que l'exèrcit revoltat anava avançant. Milers de persones van ser víctimes del pas dels rebels. Va ser tan despietat que durant l'enfrontament, en resposta a un periodista americà, va afirmar que, si convenia, sacrificaria la meitat d'Espanya per salvar l'altra meitat. Mentre l'exèrcit republicà vençut marxava camí de l'exili (tot envoltat d'homes, dones i infants que també s'hi afegiren) els avions franquistes els anaven bombardejant i disparant sense treva ni pietat. Franco, que es veia guanyador, mai no va acceptar de parlar d'un armistici per tal d'aturar el sofriment i els morts. Després de la guerra, la repressió que es va portar a terme fou de gran magnitud; fins i tot van anar a buscar fora del territori espanyol alguns que s'havien exiliat, com el President Companys, per tal d'aplicar-los la "seva" justícia. I així es pot anar dient fins arribar al darrer any de la seva vida quan encara va firmar sentències de mort.

Trobo molt poc seriós, per no dir d'una parcialitat exorbitant, afirmar que Franco es va portar bé en reconstruir una part del poble d'Agramunt, sense explicar abans que va ser precisament ell qui va fer que els avions italians i alemanys el bombardegessin en repetides ocasions i el deixessin fet runes. I els morts i els ferits i els desapareguts,

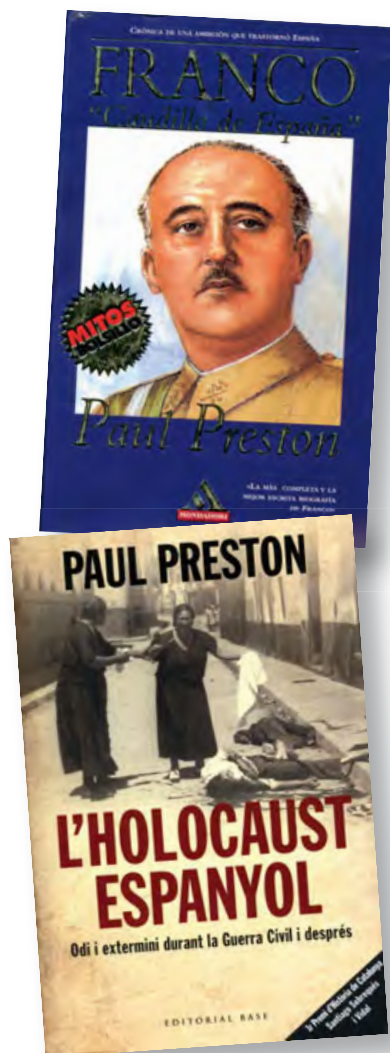
com els va reconstruir? I tot el sofriment causat, com el va guarir?

Franco va ser un personatge sinistre per Espanya i, a mesura que les cicatrius es vagin tancant, la mateixa història el situarà en el lloc que li correspon: al costat de Hitler i de Mussolini amb qui va pactar i gràcies als quals va poder guanyar la Guerra Civil.

Hi ha molts aspectes i afirmacions en l'escrit de Josep Alòs discutibles, però no hi vull entrar, perquè ells mateixos es desqualifiquen. Només dir-li que la ignorància (suposo que no és mala fe) es pot corregir informant-se i documentant-se de veritat i per això li recomano dos volums extraordinaris escrits per l'historiador anglès Paul Preston especialista en la Guerra Civil: *Franco*, una biografia exhaustiva, traduïda al castellà, que tota la gent gran hauríem d'haver llegit, i *L'holocaust espanyol*, un llibre de publicació més recent on l'autor detalla la magnitud de la tragèdia que es va viure a conseqüència de la guerra des dels dos bàndols amb casos i xifres (aquest traduït també al català).

Quan Josep Alòs s'hagi llegit aquests dos gruixuts exemplars, si vol en podem tornar a parlar. Llavors ja m'explicarà d'on va treure aquell noranta per cent d'espanyols que van viure el franquisme amb tanta alegria.

Joan Puig i Ribera

Res no és blanc o negre

Políticament parlant del meu pare, diria que és de dretes, i en canvi jo diria que sóc d'esquerres... Per què dic DIRIA?... doncs perquè en la infinitat de debats que hem tingut, moltes vegades ENTENC la seva posició "de dretes" i ell moltes d'altres ENTÉN la meua "d'esquerres" tot i que seguim pensant cadascú majoritàriament a la seva manera.

En la vida res no és blanc o negre, no tothom és de dretes o d'esquerres, roig o feixista, dictador o demòcrata... En la vida, com en les persones, hi trobem una gamma de colors que ens representa i que fa possible la convivència entre uns i altres. Amb aquest escrit voldria respondre, explicar i mostrar els altres colors de l'autor de l'anterior escrit "L'alegria". Si no el conegués, com a primera impressió pensaria com la gran majoria de persones que ha llegit l'escrit... "vaya fatxa", "antidemocràtic", "mala persona", "com pot dir que Franco era bona persona" i altres coses negatives que se li pugui passar pel cap a algú que no pensa com ell sobre Franco, com jo. Però jo en canvi el CONEC i sé que ell no és ni dictador, ni feixista, ni mala persona, ni antidemocràtic, ni res dolent del que va fer Franco... i ho sé perquè he viscut amb ell 35 anys i espero tenir-lo per molts anys més al meu costat... Sí, és el meu PARE.

Al meu pare, la gent el pot titllar amb un sol color, el color del feixisme, per haver escrit "L'alegria". La gent que el coneixem, però, que entenem que una opinió no s'ha de posar en el context que a un més li convé, sinó posar-lo en el context en què ha viscut aquella persona i saber que aquella persona té més colors que el representen, sabem que aquest color no el representa, en canvi sí que el va esquitxar per haver viscut en aquell context.

El meu pare és l'home més tossut del món, i això no vol dir que sigui un dictador! Dels cinc

fills que té, a cap no li ha ordenat/manat què havia de fer amb la seva vida. Ens ha educat perquè escollíssim el que més ens agradava i ens ha ajudat a aconseguir-ho, ens ha aconsellat i ho ha respectat sempre. Té quatre filles i un fill, que han estudiat, treballat i compartit vida amb qui han decidit ells. I el meu pare sempre hi ha estat per a ajudar-nos i aconsellar-nos i fer-nos costat.

Políticament parlant del meu pare, diria que és de dretes, i en canvi jo diria que sóc d'esquerres... Per què dic DIRIA?... doncs perquè en la infinitat de debats que hem tingut, moltes vegades ENTENC la seva posició "de dretes" i ell moltes d'altres ENTÉN la meua "d'esquerres" tot i que seguim pensant cadascú majoritàriament a la seva manera. Això em fa reafirmar que no existeixen els extrems radicals i que ell és DEMOCRÀTIC, que creu en la llibertat d'expressió i respecta l'opinió dels altres, però per TOSSUDERIA (la que jo també he heretat) sempre intenta que sigui la seva opinió la que tothom comparteixi. Però de ser un dictador a ser tossut hi ha un pas molt gran!

Tot i tenir un pare que diu que la seva infància va ser bona encara que sabem que governava un dictador, que diu que aquest dictador va fer coses bones que ell valora perquè no va viure en la misèria, jo i els meus germans sabem que ho diu pensant en el context que va viure, no ho diu pensant en tot el que van patir les famílies que van morir a la guerra, famílies que van patir en amb-

dós costats. És com si d'aquí 50 anys parlen dues persones indistintament del partit polític que siguin, de la situació actual d'avui, algú a qui han pres la casa i ha viscut en el lliandar de la pobresa i algú que al 2013 s'ha fet emprenedor i se n'ha sortit. Un dirà que Rajoy va ser el pitjor governant d'Espanya i que va arribar a passar-ho molt malament... i un altre dirà que va muntar un negoci gràcies a l'època que governava Rajoy i que la crisi el va fer créixer. Paradoxal? Doncs no, cada persona és i pensa d'una manera i no HEM D'OBLIDAR MAI EL SEU CONTEXT!

Jo, que no hi vaig ser durant l'època de Franco, i ho he viscut pels llibres, per l'escola, pels reportatges de la televisió, pel que m'ha explicat el meu pare i per molt que la meua ideologia sigui d'esquerres, d'una persona independentista i no cregui en la Espanya unida que els van dictar als nostres pares, sí que estic d'acord amb el meu pare que en la guerra hi va haver víctimes en els dos costats. Seria d'hipòcrites pensar que les famílies dels que van morir a mans de republicans van patir menys que les famílies que van morir a mans dels nacionalistes i Franco. I això ho pensa algú d'esquerres i INDEPENDENTISTA i qualsevol que sàpiga allunyar-se del seu color i trobar la seva gamma de colors que el representa.

I com a persona independentista, que estima Catalunya, i que vol que el 2014 Catalunya sigui un nou estat d'Europa, voldria afegir una cosa que em va dir el meu pare –al qual molts potser heu titllat de

El meu pare té una gamma de colors que només els que el coneixem podem entendre i espero que ara vosaltres entengueu una miqueta més.

FATXA–, a principis d'aquest mes de juliol quan els vaig anar a visitar, i com és costum tenim debats sobre l'actualitat política. Doncs bé, feia dies que em passava pel cap... “com explicar-li al meu pare el que entenc jo per independència?, com fer-li entendre que volem decidir pel futur de Catalunya, com li faig entendre a algú que ha viscut el que ha viscut i té uns ideals de dretes, que Catalunya ha de ser independent?”

I vaig trobar la solució!!!! I el meu pare em va dir... “ara, amb això que m'has dit i que m'has

ensenyat, entenc per què vols que Catalunya sigui independent i m'agradaria que ho poguessis veure, però em sembla que no passarà”. I jo li vaig dir: “ja veuràs com sí; m'acabes de fer molt feliç perquè me'n torno a casa contenta, per fi has entès per què Catalunya ha de ser un país i no hem discutit!” Paradoxal? Feixista o independentista? Doncs ni l'un ni l'altre, el meu pare té una gamma de colors que només els que el coneixem podem entendre i espero que ara vosaltres entengueu una miqueta més.

Finalment voldria acomiadar-me afegint que el text que va afegir la revista Sió al final de l'escrit del meu pare, l'entenc i el respecto, però el van escriure sense conèixer els altres colors de l'autor ni el context en què va viure i l'han qualificat oblidant-se del més important, que no tot és blanc o negre i que a les persones ens formen molts més colors.

VISCA CATALUNYA LLIURE I VISCA EL MEU PARE I ELS SEUS COLORS!!!

Montse Alòs Xandre

Passat, present i futur

Aprofitant l'avinentsa de l'escrit, vull afegir-hi una crida a la participació d'una iniciativa que, essent-ne, trençarà les cadenes que ens ancoren en aquest passat tèrbol i tergiversat i que ens dreça vers un horitzó lluminós. És la Via Catalana, on agermanats els catalans ens donarem les mans...

Quan hom consulta una revista o diari ho pot fer atenent criteris ben diversos.

En el cas d'un article científic, per exemple, el prestigi de la revista allà on es publica transcendeix al mateix article. Tothom dins del món científic vol publicar a les millors revistes. Això dona valor a la trajectòria curricular. I qui vol informar-se o consultar sobre una qüestió, la revista els dona seguretat del rigor d'allò publicat, que ha passat pels filtres dels millors experts. A voltes, però, també se'ls cola algun “gol” i, per tant, mai no s'ha de baixar la guàrdia del sentit crític.

Que al món hi ha de tot, ja ho sabem. Ho expresso d'aquesta manera per tal de no haver d'adjectivar l'article de la pàgina 23 del número 593 de la revista Sió de juliol de 2013, que no mereix el més mínim comentari.

Altra cosa és que en llegir una revista, que he triat per estar al cas d'afers de proximitat i d'opinions d'artistes locals, fetes amb criteri particular però respecte, em trobi un escrit insultant i que la redacció de la revista pretengui justificar la seva publicació.

Senyors editors, quin és el públic al qual volen arribar? Com se l'imaginem?

Si de l'article no cal dir res, sí que diré al respecte de la nota afegida al peu. Una de dos, o es decideix no publicar un article o es publica sense més. La nota només fa que donar-li ressò i volada pel protagonisme que li confereix.

Hi ha comentaris als quals no cal donar ales. No cal encetar, i així ho espero, un debat estèril ni rèpliques a allò que és absurd i que cau pel seu propi pes. El que sí voldria, però, es treure'n un aprenentatge. Mirem els tres estadis del temps. Només uns pocs

viuen engegats en l'enyorança, ancorats en el passat. La majoria de catalans viuen el present il·lusionat en una lluita pacífica i radicalment democràtica. I l'esperança d'un poble que albira el seu futur en llibertat.

Aprofitant l'avinentsa de l'escrit, vull afegir-hi una crida a la participació d'una iniciativa que, essent-ne, trençarà les cadenes que ens ancoren en aquest passat tèrbol i tergiversat i que ens dreça vers un horitzó lluminós. És la Via Catalana, on agermanats els catalans ens donarem les mans, com ballant la dansa més bella, per demostrar al món que volem ser catalans i lliures.

Senyors editors, els desitjo encert i professionalitat en l'edició de la revista que desitjo seguir llegint, amb notícies i opinions locals amb el respecte que mai no hauria de faltar.

Xavier Piulats i Pujol

Sangrà
cortinatges

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES INFANTS - LUSTES NAIXEMENT
LUSTES COMUNIÓ - CARNESTOLTES - BOSSES - ESPORT

Av. Jaume Mestres, 2 Tel./fax: 973 391 216
25310 Agramunt (Lleida)

Saó VINS QUE INSPIREN

LA VINYA DELS ARTISTES. Petit celler familiar al cor de Les Garrigues. Els nostres orígens estan lligats a la terra, els nostres padrins van ser pagesos apassionats. També ens va inspirar el nostre amic Guinovart i el celler va néixer combinant vi i art. Guinovart també va imaginar La Vinya dels Artistes, un espai únic i personal on es creen històries i on escultures s'erigeixen integrant-se amb el paisatge. Voleu venir a visitar-nos i provar els nostres vins en aquest indret tan especial? Estem oberts tots els dissabtes al matí de 11 a 2. És possible concertar altres horaris i dies per a grups de 8 o més persones. www.masblanchijove.com

ubij
MAS BLANCH I JOVÉ

Rubèn
Automoció
Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Pla
RELOTGERIA
JOIERIA
ARMERIA

Baixada del Mercadal, s/n
Tel. 973 390 306
AGRAMUNT

FORN
ESMATGES

C/ Sant Joan, 12
Tel. 973 39 09 43
AGRAMUNT

artesa **Cal Sera** xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 t 973 39 01 85 Agramunt
Carrer Fondandana n.2 t 973 39 27 28 Agramunt

Tendals façana
Tendals camió
Carpes
Portes ràpides pvc
Cortines tallers
Tapisseria
Persianes
Mosquiteres
Retolació
Impressió en gran format

tendals
Sangrà

Tàrrega · Agramunt / 973 314 582 www.tendalssangra.cat

D'on no n'hi ha...

Crec sincerament que negar-se a publicar aquella carta era, a més d'un acte de justícia, una prova de caritat cristiana; ja que suposava protegir d'ell mateix al senyor adorador del dictador.

Agost del 1990. La Coral d'Avui és a Txecoslovàquia convidada per la coral de Brno que ens havia visitat l'any anterior. Els nostres amfitrions ens dugueren a veure un espectacle típic d'allà. En finalitzar la representació, els actors i actrius sortien a l'escenari duent les banderes segons la procedència dels grups d'espectadors que hi havia a la sala. Com és lògic (si més no en aquells temps) en "honor" nostre van sortir brandant banderetes espanyoles al ritme del "Que viva España".

A la primera fila de les que teníem assignades hi havia el pare d'un cantaire que, en sentir els acords de la cançó d'en Manolo Escobar, s'aixecà de la butaca aplaudint amb entusiasme i cridant amb fervor. La resta de l'expedició vam començar a xiular i a cridar manifestant el nostre desacord (amb el fet que se'ns identifiqués com a espanyols, no pas perquè aquell senyor aplaudís). Les noies que desfilaven amb les banderetes ens miraven de cua d'ull desconcertades, no entenien què estava passant. El que em va sobtar fou la reacció del senyor que aplaudia abran-

dadament; es girà cap a nosaltres amb una expressió de desconcert a la cara que encara tinc present, era evident que no entenia res. Bé doncs, han passat vint-i-tres anys i aquell senyor encara no ha entès res.

Arribats a aquest punt ja hauréu endevinat que m'estic referint a l'autor o, millor dit, perpetrador de la impresentable carta apareguda al Sió del mes passat. Del seu contingut no en parlaré, penso que es descredita per ell mateix. El que sí que m'agradaria és fer una reflexió sobre la idoneïtat de publicar-la. Els mateixos redactors de la nostra revista el titllen d'antidemocràtic, que exalta el totalitarisme i que no té cap mena de rigor històric. Jo afegiria que insulta greument la memòria de tants agramuntins que van patir la repressió del dictador. Per tot això no acabo d'entendre que es decidís publicar-la. Segurament hi ha algunes consideracions que se'm deuen escapar. En tot cas vull remarcar que tinc plena confiança en el criteri dels qui menen la revista. El que pretenc amb aquest escrit és que si es dóna la circumstància que el senyor aplaudidor tor-

na a escriure una altra tirallonga de despropòsits semblant, sàpiguen quina és l'opinió d'aquest humil subscriptor, per si la volen tenir en compte. Ho dic perquè el dimecres dia 24, dia en què va sortir el número del mes passat, vaig veure el senyor alegria amb la revista Sió a la mà anant d'una taula a l'altra del bar dels Caragols exhibint el seu escrit com un trofeu. No és d'estranyar doncs que, cofoi com deu estar, reincideixi.

Crec sincerament que negar-se a publicar aquella carta era, a més d'un acte de justícia, una prova de caritat cristiana; ja que suposava protegir d'ell mateix al senyor adorador del dictador. Als parvulets no se'ls dóna tissors ni estris perillosos, ja que en la seva inconsciència, es podrien fer mal. Així doncs, podria passar que algun familiar dels assassinats, empresonats o perseguits pel dictador, convidés el senyor NoDo a un aperitiu. Només que en lloc de patates o olives, li fes menjar la pàgina 23 del núm. 593 de la nostra estimada revista.

Bon profit.

Ricard Bertran

La pena

Aquest és un article que té la voluntat de rebatre, sense ànims de venjança, sinó per justícia, les exaltacions emotives del Sr. Alòs a qui, amb tot el respecte, valoro la sinceritat, així com la d'altres persones en aquest país que s'atreveixen a fer afirmacions del tipus: "¡En tiempos de Franco se vivía mejor!".

Com a ciutadana i filla de pares que van ser víctimes de l'educació franquista; com a néta d'avis represaliats pel franquisme i neboda de tiets perseguits durant els últims anys de terror de la dictadura; com a amiga de Neus Català, supervivent dels camps d'extermini nazis; com a historiadora i representant de la meua generació "semi-democràtica", tinc l'obligació de parlar de la gran tristesa que el meu país sigui hereu d'una dictadura feixista, de quasi 40 anys, com la de Franco. Per a mi, responsable de perpetuar l'endarreriment polític del nostre país i de disposar d'una democràcia imperfecta i incompleta. Sí, jo sóc part d'aquest 10 per cent de la "gent de la por" del que no pot opinar el Sr. Josep Alòs Guillaumet en el seu article "L'alegria" de la darretera edició d'aquesta revista.

No deu saber tampoc que un altre tant per cent molt elevat va haver de fugir a l'exili sense poder tornar mai més a la seva terra, un altre tant va patir represàlies, vexacions i expolis a l'interior del país i la resta va restar en el silenci per la por que la seva consciència tranquil·la i neta els fes perdre la pròpia vida o la d'un ésser estimat. Aquest és un article que té la voluntat de rebatre, sense ànims de venjança, sinó per justícia, les exaltacions emotives del Sr. Alòs a qui, amb tot el respecte, valoro la sinceritat, així com la d'altres persones en aquest país que s'atreveixen a fer afirmacions del tipus: "¡En tiempos de Franco se vivía mejor!".

L'única cosa que va fer el Franquisme, Sr. Alòs!, va ser preservar en mans dels rics de sempre (el clero, l'aristocràcia

latifundista i la burgesia industrial i financera, entre d'altres) les estructures de la propietat de la terra i dels mitjans de producció, fins al punt que, gaudint de total impunitat amb el pas cap a la transició democràtica, han continuat sent-ne els amos i els mateixos que ens han conduït a l'actual crisi de la qual tornen a ser víctimes les classes populars.

Si comencem pel Govern de la República, voldria matisar que ningú no li ho demanava, a Franco, que liderés un cop d'estat feixista contra un govern escollit democràticament que provocaria una guerra civil llarga i cruenta amb què el nostre país es convertí en un dels primers llocs del món on la població civil seria bombardejada per les aviacions i marines feixistes alemanyes i italianes, com fou el cas de la vila d'Agramunt.

Justament aquest 80 per cent de població que es trobava a la misèria i era analfabeta és el que van intentar pal·liar els governs d'esquerres de la República durant el poc temps que la deixaren viure. No hi va haver cap altre govern que fes més escoles que la República, ni que impulsés el sorgiment d'una gran generació de mestres i grans campanyes pedagògiques d'alfabetització apostant per una educació pública, laica i universal.

I tant si hi havia misèria i mala llet entre els camperols!, especialment, els jornalers dels camps extrems i andalusos, que sotmesos al vell règim feudal latifundista reclamaven una urgent reforma agrària, o el que és el mateix, una urgent redistribució de terres que encara avui en dia ens resta per demandar. No sé qui és

qui té la pretensió de robar allò aliè fins al final dels nostres dies veient amenaçats els seus inamovibles privilegis! Sort en vam tenir en l'acabar la guerra que el Dictador tingués la decència de crear programes per a Regions Devastades i de subministrar cartilles de racionament a tota la població! Això sí, permetent paral·lelament que els estraperlistes generessin grans fortunes i que la repressió de "rojos" seguís fins a l'últim alè del Dictador.

Amb el Dictador va tenir uns altres mestres, és clar, els addictes al règim, doncs moltíssims d'aquells que s'havien format durant la República foren depurats pel sol fet d'intentar construir una Espanya moderna, laica i progressista. Si per alguna cosa passarà a la història el nostre "Cabdill", serà per la gran febre de construcció de pantans, obres faraòniques que posen en perill pobles i ecosistemes i que, com en el cas d'Oliana, no es van construir pas amb alegria sinó sota duríssimes condicions de treball.

El primer de maig, Sr. Alòs, no és pas un dia de festa, és l'únic dia oficial que té la classe treballadora a nivell internacional de reivindicació d'aquells drets laborals i socials aconseguits. No es tracta d'una prohibició de treballar sinó d'un dret que té tothom per no haver de produir aquell dia cap benefici per al capitalisme mundial.

En nom de Déu, com en totes les religions, Franco posà els seus fills maltractats i assassins: monges, capellans, frares, esglésies cremades i saquejades..., altre cop al servei dels poderosos. Espanya no era

Per a mi, “señor” Francisco Franco, sempre sereu un Dictador, sempre sereu El Caudillo, un dictador que va mantenir Espanya en la foscor, l’opressió, la misèria i l’analfabetisme.

comunista, el Partit comunista espanyol (PCE) no gaudia encara de força en el moment de l’esclat de la guerra civil. Bona part del comunisme català en mans del PSUC (el Partit Socialista d’Unificació de Catalunya) es forjà el mateix mes de juliol del 36 davant la cruel circumstància de l’aixecament feixista.

El que hi havia implantat a Espanya era, més aviat, una república capitalista i burgesa progressista que tenia la voluntat d’aconseguir avenços socials per a la classe treballadora i especialment per a la dona. I van ser precisament les forces sindicals i obreres, en la seva majoria, forces anarquistes de la CNT-FAI juntament amb la resta de forces republicanes, antifeixistes i d’esquerres en general i també

comunistes, trotskistes, socialistes i nacionalistes qui aturaren i feren fracassar el cop d’Estat.

No s’ha parat mai a pensar que fou el règim comunista d’Stalin (no li negaré que a canvi de res ni pel seu propi interès), dels pocs governs que militarment van donar suport per defensar la República, davant la inhibició de part de les potències democràtiques europees, amb la signatura del pacte de no intervenció que deixarien de respectar els règims de Hitler i Mussolini a favor del bàndol sublevat?

Aquell rei, Alfons XIII de Borbó que *“els republicans van treure de males maneres del poder”*, es veié obligat a marxar pacíficament del país després d’uns resultats electorals democràtics que l’havien castigat pel seu su-

port a les classes privilegiades i a l’anterior règim dictatorial del General Primo de Rivera. Per a mi, “señor” Francisco Franco, sempre sereu un Dictador, sempre sereu *El Caudillo*, un dictador que va mantenir Espanya en la foscor, l’opressió, la misèria i l’analfabetisme que un sector de la República i la revolució social obrera del 36 van intentar abolir per sempre. I això no és només una opinió personal, avui dia ho corrobora la historiografia oficial, els llibres de text que estudien els nostres alumnes i la tasca del Memorial Democràtic de la Generalitat que, per fi, han ajudat a restablir la memòria per avançar cap a la normalitat democràtica.

Elisenda Belenguer, professora d’ensenyament secundari

Reflexions

He quedat bastant parada en llegir que l’Ajuntament ha rebut queixes per part dels veïns de l’avinguda Marià Jolonch desaprovant la millora que han fet a la vorera d’aquest carrer.

A cabo de rebre la revista Sió del mes de juliol. La veritat és que he quedat bastant parada en llegir que l’Ajuntament ha rebut queixes per part dels veïns de l’avinguda Marià Jolonch desaprovant la millora que han fet a la vorera d’aquest carrer, amb la finalitat que els vianants no tinguessin l’obligació de passar per la carretera quan els cotxes no deixaven cap més opció si no que jugar-se-la per poder transitar.

Ara pregunto:

—És que aquestes persones que ara protesten no s’havien trobat mai en aquests impediments?

—Que no portaven el carret d’anar a comprar, el cotxet dels infants o algú amb cadira de rodes?

Amb la millora que han fet es

pot passar sense tenir cap molèstia, ans al contrari, és per això que FELICITO l’equip de l’Ajuntament que ha optat per aquesta resolució i els encoratjo que ho facin a totes les voreres que siguin necessàries a fi de la seguretat del vianant.

També voldria fer esment a l’escrit que ha fet el Sr. Alòs.

Sr. Alòs, com que em sento catalana i democràtica, m’agrada respectar les opinions de tothom, però davant dels elogis que vostè ha fet al Dictador no puc més que retreure-li el següent:

Sàpiga que NO hi van haver tantes alegries com diu, doncs varen ser molts els soldats que van perdre cinc anys de la seva joventut entre la mili i la maleïda guerra; i això els que van sobreviure, perquè molts es van morir i altres van patir les conseqüèn-

cies de mutilacions o malalties incurables.

ON ÉS L’ALEGRIA DE TANTES FAMÍLIES QUE, COM JO, VAN PERDRE EL PARE O ALGUN FAMILIAR, A CAUSA DEL DICTADOR?

Vostè, entre altres elogis al dictador, fa referència al fet que va refer pobles, quan va ser per culpa seva i dels seus aliats els qui varen destruir-ho tot, portant la fam i la misèria a la població.

REFLEXIONEM-HI!

En fi, serien massa les observacions que li faria i per això torno a dir: **REFLEXIONEM-HI!**

També vull felicitar l’Ajuntament sobre el tema de les banderes. Crec que han optat per una resolució molt salomònica davant les vicissituds que estan travessant.

Una vilatana

Comiat des de la revista Sió

Com vaig dient aquets dies, no és pas fàcil deixar Agramunt i els pobles encarregats, amb tot el que són les persones, els costums i amb tota l'estimació que hem anat teixint durant tots aquests anys. Em costa, sincerament. No serà fàcil desarrelar-me d'aquesta comarca i de les persones amb qui he conviscut tants anys.

Com tots els mesos i com a veí d'Agramunt, lleigeixo amb molta il·lusió la revista Sió i he trobat en la secció "Actualitat - Fets del mes" la nota sobre la meva jubilació, on diu que els agrada que fes servir aquesta revista per dirigir-me als subscriptors.

Crec que no hauria fet un bon servei si precisament com a mossèn i veí d'aquesta parròquia i també subscriptor des de sempre d'aquesta revista, no fes aquest senzill comiat a través d'aquesta revista que mensualment, des de fa molts anys, ha expressat el batec dels vilatans amb moltes i variades notícies de tot color, que han format part i segueixen informant del nostre tarannà i també per tant de la parròquia: obres del temple, col·laboracions, festes, primeres comunions, conferències, concerts, exposicions, inauguracions, etc. Per tant, podem dir que la parròquia també ha format

part de moltes de les pàgines amb reportatges i fotografies.

Per altra part, des de la parròquia també hem col·laborat amb el nostres serveis i amb les instal·lacions de les quals disposem al servei d'aquesta revista. Per això, en aquest comiat, també vull tenir present i fer un agraïment per a tots els responsables i col·laboradors d'aquest informatiu.

De tots és conegut, doncs, que després de 23 anys deixo la parròquia pels motius ja manifestats (edat, normes de l'Església, família), per anar a servir també com a sacerdot al meu poble natal, Castellserà. Espero encara ser útil en aquest lloc, entre el meus.

També és bo deixar pas a les noves generacions i així treballar amb renovades il·lusions.

Com vaig dient aquets dies, no és pas fàcil deixar Agramunt i els pobles encarregats, amb tot el que són les persones, els costums i amb

tota l'estimació que hem anat teixint durant tots aquests anys. Em costa, sincerament. No serà fàcil desarrelar-me d'aquesta comarca i de les persones amb qui he conviscut tants anys.

En aquesta nova situació espero trobar el meu lloc i viure els anys que Déu em vulgui donar el més feliços que pugui i, al mateix temps, fer feliços als qui m'envoltin.

Espero seguir, però, els passos i la vida d'aquesta vila rebent mensualment la vostra revista Sió per estar assabentat de la gent i de les seves coses.

Gràcies REVISTA SIÓ i a tots els seus redactors, col·laboradors i subscriptors. La vostra informació em servirà per mantenir i cultivar les arrels que hem teixit entre tots, als de "missa" i amb els de "sense missa".

A reveure i fins sempre.

Amb molt d'afecte,

Mossèn Llorenç

Ets del 63?

Vols celebrar els 50?

Doncs informa't al facebook

“Akest any 50!!!”

o als contactes següents:
625320769, 639424254, 670057944, 655981692

Sopar de celebració el proper 26 d'octubre

Feu córrer la veu! Entre tots fem-ho saber sense deixar-nos ningú. Més informació el proper mes a la revista Sió

Montclar: al glacis del castell, fossa i pins

JOAN GUTIÉRREZ MONTSERRAT

El glacis a la cara nord del castell.

Entenem que es tracta d'una fossa de soldats republicans i que hi reposen, entre moltes d'altres, les despulles de Josep Alabau i Serra.

La seva descripció per Josep Benet ens arriba avui, de la mà d'Albert Alabau i Subich, a través del seu article "En Josep de Can Marçalet, un altre desaparegut de la lleva del 40", publicat al número de juliol de la revista "País Petit" de Verges, a la província de Girona.

El senyor Alabau, que volia saber com i on havia mort el seu besoncle, no va aturar-se fins a donar amb la

pista que el menaria a l'hospital de campanya de Montclar, aleshores Monclar de Doncell. Va trobar la descripció i situació de la fossa a les memòries d'un conegut testimoni presencial, Josep Benet.

En el capítol XXVI "D'un hospital a l'altre, el pas de l'Ebre" de *Memòries I: De l'esperança a la desfeta (1920-1939)*, publicat per Edicions 62 el 2010, en Benet escriu: "Em trobava

ajagut al llit, a la sala gran del castell, amb ferits de tota mena. Era un hospital de sang –com en dèiem–, amb una cinquantena de llits [...]. Tinc encara presents els dos companys ferits que jeien a una banda i altra del meu llit. El de la dreta tenia una ferida "de sort" a la cama; en canvi, el de la meua esquerra estava acabant-se. Morí mentre jo era encara a l'hospital. L'enterraren al glacis

del castell, perquè, en el petitíssim cementeri del poble ni hi havia prou espai per enterrar els soldats que morien a l'hospital. En aquest glacis, anys després, s'hi varen plantar uns quants pins, que convertiren el fossar en un indret discret."

De moment, entenem que es tracta d'una fossa de soldats republicans i que hi reposen, entre moltes d'altres, les despulles de Josep Alabau i Serra. Hem fet un gran pas. Ara que ja tenim documentat allò que molta gent a Montclar ja sabia, el mapa de fosses es posarà al dia, els historiadors completaran la informació i hom espera que el lloc s'investigui, es senyalitzi i es dignifiqui. Hi ha qui suposa també que els propietaris del castell acabaran per retirar el retrat del general franquista –pare de la propietària actual– que s'exposa ara en una sala noble oberta al públic.

Françoise Bonnet,
Tudela de Segre

Traduït per
Laura Pardina

TORRONS

Vicens

des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa VICENS transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... i ara, a Agramunt, també podeu visitar el nostre museu.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els torrons i, a la botiga, trobareu tots els nostres productes.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenge:
de 10 a 15h

Dilluns tancat.

Tel. 973 392 151 · museu@vicens.com

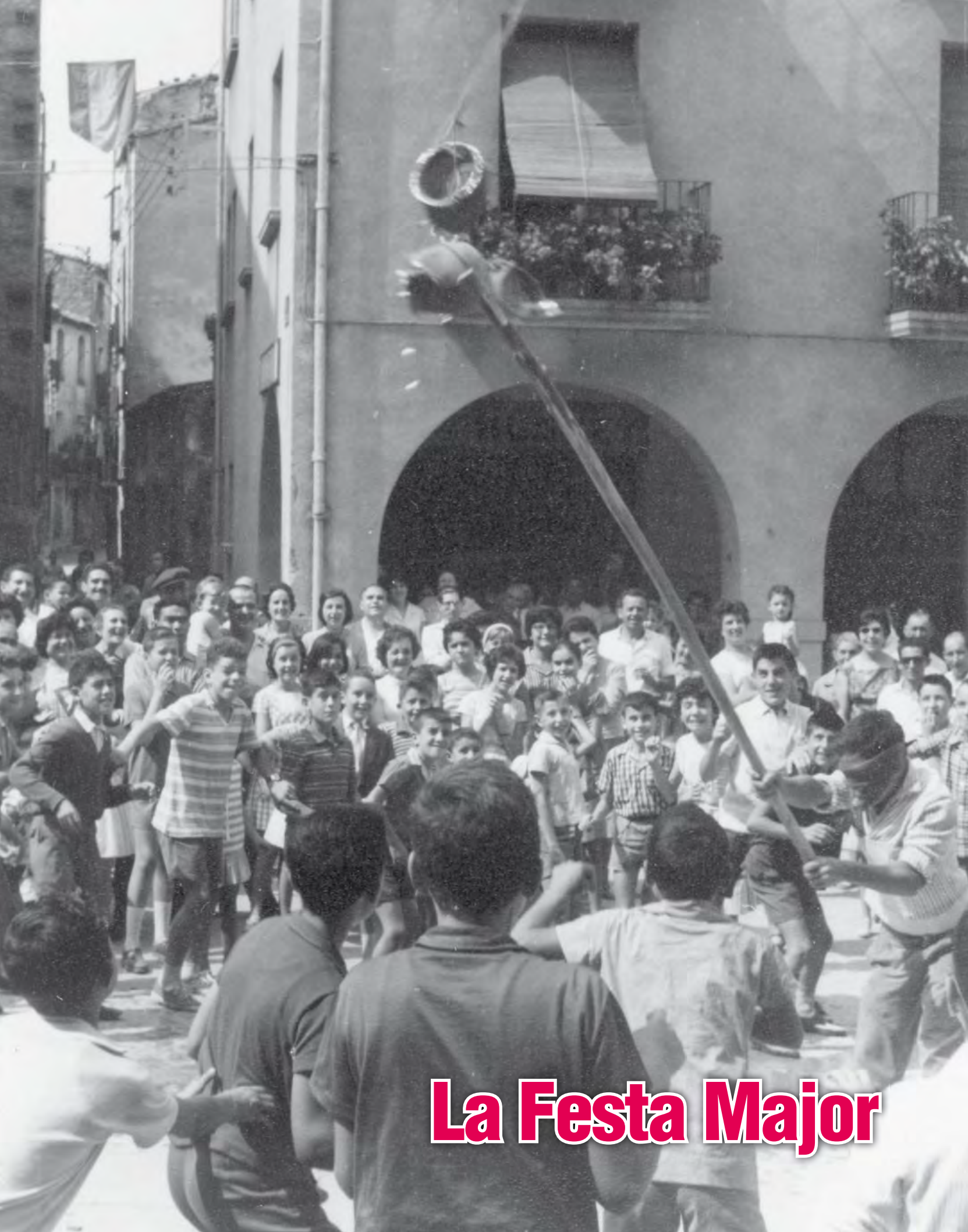
Torrans Vicens (Obrador, botiga i museu) | Ctra. Tàrrega, 1 · Agramunt (Lleida) · Tel. 973 390 607

La Casa del Torró d'Agramunt | C. Sió, 2 · Agramunt (Lleida)

La Maison del Turrón | Ctra. NII, Camí de la Piscina, 11 · La Jonquera (Girona)

La Boutique del Torró de Sitges | C. d'Espanya, 2 · Sitges (Barcelona)

La Festa Major

Visca

Bona Major
Festa Major

1

9

7

4

Núm. 127

Año 11

*Agramunt,
Septiembre
de 1974*

Portada inèdita del número de setembre del 1974. La censura franquista local va fer retirar el "visca". Es canvià per un escut d'Agramunt i es va haver de reimprimir corrents i de pressa.

Foto gran pàgina anterior: Trencar l'olla és un joc tradicional de les cucanyes que s'organitzaven durant la Festa Major. A la foto l'instant precís en què el concursant aconsegueix trencar l'olla davant la mirada expectant de petits i grans.

“Avui és festa, és la Festa Major”

Origen, passat i evolució de la nostra festa patronal

La festa major és la festa més antiga de les que celebrem a Agramunt. El seu origen es remunta a temps molt reculats, possiblement de la Baixa Edat Mitjana. Malgrat haver passat per molts canvis és l'única que perdura amb força. Ara pot semblar que la Fira del Torró o el Carnaval li facin ombra. Segurament una i altra passaran però la Major quedarà. Han desaparegut les grans fires de bestiar que atreïen milers de forasters i que omplien d'activitats la nostra Vila. També els espectaculars carnivals d'antany van desaparèixer per renéixer resumits en una rua, esplèndida això sí, però sense el seu esperit primigeni. També s'han perdut en la història festes tan populars com Sant Antoni, els Quarts o Barris i Corpus, entre altres. Però la Festa Major segueix ben viva malgrat els grans canvis que ha experimentat seguint el ritme de la nostra societat. Aquí en teniu retalls de la seva història.

L'any 1979 s'organitzà el primer concurs de pintura de murals a la tanca del camp de futbol. Durant moltes edicions els equips de pintors de totes les edats competien per aconseguir algun premi. L'activitat encara es manté però amb un esperit canviat.

El que sabem actualment de la nostra festa major es remunta a més de 150 anys.

La Festa Major ha estat la festa principal i més representativa de la nostra localitat. L'origen de les festes majors tan arrelades arreu de Catalunya es remunta a abans del cristianisme i se celebraven en honor dels deus relacionats amb les activitats agrícoles i per tal de donar gràcies per les collites. El cristianisme va fer seves aquestes festes paganes donant-los el caràcter propi de les seves creences. El cas

més paradigmàtic és el de la festa de Nadal, que de commemorar el solstici d'hivern i per tant el naixement d'un nou any, passà a celebrar el naixement de Jesucrist.

El que sabem actualment de la nostra Festa Major es remunta a més de 150 anys. Coneixem els actes que es van organitzar l'any 1862, curiosament l'any que es va posar en marxa el Canal d'Urgell, encara que per referències podem anar molt més

enrere. A partir d'aquesta data hem buscat en arxius i hemeroteques informacions sobre la Festa Major per tal d'aconseguir dibuixar els canvis, pausats o sobtats, que ha experimentat la celebració de la nostra festa patronal.

Les dates

La Festa Major d'Agramunt havia estat sempre una celebració mòbil ja que tenia com a referència el dia 8 de setembre, dia de les Mare- ▶

La "mitja hora" de les sessions de ball era aprofitada per les colles d'amics per anar a fer una beguda als bars dels voltants. Els joves de la foto estan asseguts a la plaça del Pou. D'esquerra a dreta: Pere Boncompte, Fina Ros, "conserge", Teresina Huguet, jove foraster de les Borges Blanques, Montserrat Barrera, Rosalia Torres, jove foraster d'Artesa de Segre, Roser Feixa, Neus Ros, Joan Ramon Simó, Marilà Creus, Jaume Cerdà i Josefina Arriasol.

A la dreta, portada del programa de la festa major del 1950, celebrada els dies 9, 10, 11 i 12 de setembre.

En la portada de Sió núm. 155 del mes de gener de 1977, es van publicar els resultats de la consulta popular sobre la conveniència o no de canviar les dates de la Festa Major.

dedeus Trobades, oficialment la nativitat de la Verge Maria. Concretament se celebrava el primer diumenge després d'aquesta festivitat. Això vol dir que podia oscil·lar entre el 8 i el 15 de setembre. El primer dia de la Festa Major era sempre el diumenge. Antigament es feien dos dies de festa, diumenge i dilluns. Més tard s'allargà fins al dimarts i posteriorment s'hi afegí el Dia del Gos, una jornada molt especial dedicada a refer-se dels estralls de tanta disbauxa.

Això es mantingué així fins l'any 1977. Com sigui que els

temps havien canviat i l'afluència de forasters anava davallant, atès que la majoria treballaven dilluns i dimarts, es va decidir invertir els termes i començar-la el divendres però mantenint el sistema de dates.

Aquest canvi comportà un llarg i rocambolesc procés amb dues consultes populars. A petició del *Centro de Iniciativas y Turismo* l'Ajuntament decidí un possible canvi a partir d'una consulta als veïns. Per aquest motiu es convocà una assemblea al Foment amb el repartiment d'un full amb diverses propostes.

Hi acudiren únicament 25 persones. Davant del poc èxit de la convocatòria es tornà a distribuir l'enquesta allargant el termini de presentació.

Amb tot, el dia senyalat per fer l'escrutini únicament se n'havien presentat 112. El resultat va ser de 26 vots a continuar com sempre; 48 divendres, dissabte i diumenge; 8 a favor de dissabte, diumenge i dilluns i, finalment, 29 únicament dissabte i diumenge. Hi hagué un vot a favor de suprimir la Festa Major. A la vista de la poca representativitat de l'enquesta, l'Ajuntament acordà tornar-la a repetir però més ben feta.

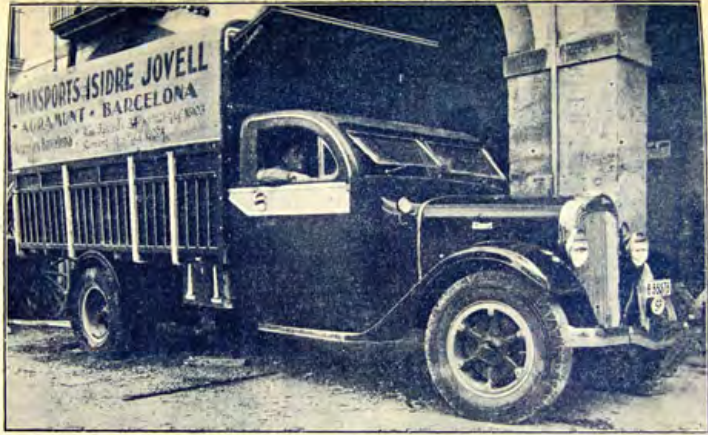
Malgrat que es van repartir 1.000 fulls-enquesta la resposta dels agramuntins va ser també molt escassa. Les opcions més votades van ser la de fer la Festa Major únicament el dissabte i el diumenge, 45 vots, el 31,03%, i el de mantenir-la igual, diumenge, dilluns i dimarts, amb 44 vots,

¿Canviem o no canviem la Festa Major?	
Fulls-enquesta repartits	1000
Fulls-enquesta contestats	145 — 14'50 %
Opcions escollides:	
Diumenge, dilluns i dimarts (tal com ara)	44 — 30'34 %
Divendres, dissabte i diumenge	37 — 25'52 %
Dissabte, diumenge i dilluns	14 — 9'66 %
Dissabte i diumenge	45 — 31'03 %
Nuls	5 — 3'45 %

Transport en camió directe d'Agramunt a Barcelona

Preus econòmics

Servei diari

Isidre Jovell Direccions a Barcelona: Princesa, 34-Telèfon 16103
Comerç, 19 - Telèfon 16294

Anunci de l'històric "recader" Jovell. Veiem el camió que tenia el 1945 aparcat al Mercadal.

Programa de la Societat Cultural La Barretina de 1935. És l'únic que s'ha pogut localitzar d'aquesta històrica i popular entitat que organitzava grans celebracions.

el 30,34%, pràcticament un empat tècnic. En tercera posició va quedar l'opció de divendres, dissabte i diumenge, amb 37 vots, el 25,52%, i per últim fer la festa el dissabte, diumenge i dilluns, tingué el suport de 14 vots, 9,66%. Finalment, però, l'Ajuntament decidí tirar pel dret i no fer cas del resultat de la consulta i acordà celebrar a partir del 1977 la Festa Major el divendres, dissabte i diumenge.

Malgrat el canvi es mantenia la referència del diumenge com a dia central de la festa.

Però durant els anys noranta es detectà una gran competència, especialment de cara a l'assistència del jovent, de la Fira del Teatre al Carrer de Tàrrega. Gairebé cada any coincidien en les dates. Per aquest motiu l'any 1992 l'Ajuntament decideix avançar la celebració de la Festa Major i passar-la al primer

diumenge de setembre. Per això actualment hi pot haver una diferència de 15 dies en relació a les dades històriques. Amb la decisió es trenca una molt llarga tradició, amb uns arguments molt discutibles que no sabem si van servir de res.

Els programes

Des de temps molt reculats la Festa Major sembla que comenci en el moment de rebre el Programa Oficial que edita l'Ajuntament i que distribueix per totes les cases de la població. Aquest programa porta els actes que s'organitzen des de Ca la Vila, els religiosos, esportius i, antigament, el de les societats o empreses privades com el Casal, La Barretina, el Saló, La Familiar,...

Com és natural tant el disseny com el contingut del programa oficial ha anat canviant amb el temps. Però gairebé sempre s'hi ha mantingut la publicitat, majoritàriament

Programa Oficial de la Festa Major de 1934. Aquest any es va escaure el més aviat que era possible, el dia 8 de setembre.

A la dreta, anunci de la sastreria de Joan Carrera, conegut com en Joan Sastre i que va ser un destacat polític local durant la República.

Un jove Miquel Ribera, després el Miquel del Saló, en una foto d'estudi durant la seva experiència americana.

La societat que agafà més empenya va ser La Barretina, fundada l'any 1919, que tenia la seva seu en un local de la Sabateria de Dalt. El 1926 s'inaugurà les noves instal·lacions a l'avinguda Àngel Guimerà.

A la dreta, programa de la Festa Major del 1965, dels actes que va celebrar el Casal.

d'empreses i comerços locals. Més ben dit, des de fa molts anys és més abundant la propaganda que el programa d'actes i les col·laboracions literàries, actualment molt a la baixa.

En el programa de la Festa Major de fa cent anys hi havia una vintena de publicitats. Un dels anunciants encara ho fa avui en dia: "Chocolates Jolonch, los más antiguos y acreditados que se conocen".

El programa acostumava, encara ara, a portar un pròleg-salutació de l'alcalde en nom de la corporació municipal. Curiosament, però, en els anys de més exaltació franquista aquesta secció no hi era o, en tot cas, era anònima. Però també ha passat per períodes molt "propagandistes" destacant les obres realitzades durant l'any. Tampoc no hi ha faltat l'escrit del

representant de la Parròquia.

Les col·laboracions literàries també han estat un element habitual majoritàriament amb temes relacionats d'una manera o altra amb la Festa Major, folklòrics, de caràcter històric, contes i relats breus i d'exaltació de les virtuts agramuntines. Les poques il·lustracions, dibuixos i fotos, eren postals d'Agramunt o al·legòriques als monuments més representatius. Com es pot imaginar l'idioma utilitzat era, després de la guerra, totalment en castellà, incloent-hi els anuncis que mica en mica es van passar al català. L'any de la mort del Dictador, 1975, el text oficial del programa era en castellà però les col·laboracions eren, majoritàriament, en català. Els anuncis eren majoria en castellà, 105, mentre que en català únicament 22.

Des de la dècada dels 40

fins l'any 1979 el format del programa era de quartilla. Amb els ajuntaments democràtics es canvià tant el format com el contingut amb mides iguals a les de SIÓ, la qual cosa facilità l'enquadració anual juntament amb els 12 números de la revista. A partir de l'any 2003 s'ha anat canviant de format sense trobar una línia coherent de portada i contingut i han disminuït molt el nombre i la varietat de les col·laboracions literàries.

Els organitzadors

Actualment la Festa Major l'organitza gairebé tota l'Ajuntament. Ca la Vila es responsabilitza de tot tipus d'actes, àdhuc alguns d'esportius. Això històricament és una excepció i ha estat motivada per la progressiva desaparició de les associacions culturals i recreatives que sempre s'ha-

Durant els anys 20 i 30 del segle XX La Barretina va ser la gran impulsora d'activitats culturals i festives. El cafè donava a l'avinguda Àngel Guimerà i el Teatre a l'actual carrer que porta el nom de l'entitat.

vien encarregat d'organitzar els actes populars de la festa i també per la competència deslleial vers les empreses privades. L'Ajuntament feia els actes oficials i els populars de carrer, però el gruix de la festa l'organitzava les entitats culturals i recreatives i el públic pagava per assistir-hi, com és natural.

Certes èpoques, especialment els anys 20 i 30 del segle XX, van comportar una forta rivalitat per a veure qui-

Els anys setanta estan marcats per l'obertura de la discoteca Kipps que aplegà els joves agramuntins i forasters. Els nous temps van fer canviar les festes majors.

na de les entitats o també empreses privades, feien la festa més lluïda. És evident que per cobrir el pressupost es comptava amb l'aportació dels socis i la venda d'entrades de balls i espectacles. A primers del segle XX la Societat Recreativa La Familiar organitzava balls i representacions teatrals i operístiques durant la Festa Major. Com a empresa privada hi havia el Miquel Ribera, el Miquel del Saló. També al Mercadal, a cal Falsé, hi havia l'Amistat que no es quedava enrere a l'hora de programar espectacles teatrals, especialment sarsueles que aleshores era el que més atreia el públic.

Però la societat que agafà més empenta va ser La Barretina, fundada l'any 1919, que tenia la seva seu en un local de la Sabateria de Dalt, però per organitzar grans celebracions llogava el Saló o muntava un envelat. Durant la Festa Major de 1926 inaugurà la seu social amb teatre i sala de cafè i dependències complementàries. *“Un èxit definitiu ha constituït per «La Barretina» la Festa Major d'enguany.*

La inauguració del saló-teatre per una notable Companyia d'Òpera espanyola del Teatre del Liceu de Barcelona i en la que hi figurava el nostre compatriota i excel·lent tenor En Pere Parcerissa, a més d'altres valuosos elements, fou motiu suficient perquè la sala s'omplís de gom a gom durant totes les representacions d'un públic entusiasta que tributà fortes ovacions als artistes”, segons la crònica que en va escriure J. Viladot-Puig

La gent d'esquerres s'aplegava al voltant de La Barretina mentre que els de drets ho feien al Saló. Després de la constitució de La Barretina els altres van crear la Societat Cultural i Recreativa, Casal Agramuntí. Van comprar uns patis a la punta del Mercadal sobre els quals van construir unes modernes instal·lacions que es van inaugurar l'any 1934. La Guerra Civil va engegar en orris tot l'esperit associatiu plural que quedà únicament en mans del Casal que, a partir d'aleshores, va ser l'organitzador de pràcticament tots els actes més destacats de la Festa Major com els balls a l'envelat, sardanes, teatres, espectacles, concerts...

A la dècada dels setanta comença la davallada de l'entitat. Els costums canvien entre el jovent que se sent atret per les discoteques i a Agramunt tenim la més popular, Kipps, a més de la pista de ball a l'aire lliure amb una programació de grups musicals que no admeten competència. El Casal, sense recursos ni públic cada any limita més la programació de la festa. L'any 1984 desapareix com a entitat i les instal·lacions passen ▶

La plaça de l'Església ha estat sempre el principal escenari de festes i celebracions, les d'aquesta imatge són de primers del segle XX.

Durant la Festa Major de 1951 es va inaugurar la Pista Florida. Ocupava l'espai entre Cal Balaguer i l'avinguda A. Ros. L'entrada era per la plaça del Pou. A més dels balls, els seus impulsors van programar nombroses i variades activitats lúdiques i esportives, especialment de patinatge (foto de la dreta).

"Jardins dels dipòsits públics" a principis del segle XX.

a l'Ajuntament que des de fa anys s'encarrega d'organitzar pràcticament tota la Festa Major.

Els escenaris

Malgrat que la majoria dels actes de la Festa Major sempre s'han concentrat al bell mig de la població com les places de l'Església i Mercadal, hi ha hagut diverses èpoques en què algunes de les activitats festives s'han cele-

brat en altres indrets durant més o menys edicions o en moments puntuals.

Un d'aquests escenaris ha estat el Passeig del Sió. Els orígens d'aquest passeig no estan documentats però són molt antics. Fins la construcció de la carretera de Cervera (1913-1917) i la conseqüent obertura del Passeig Nou, el seu recorregut era d'anada i tornada des del pont medieval. A finals dels

segle XIX ja era habitual que s'hi celebressin activitats musicals com concerts i balls. En la crònica de la Festa Major de l'any 1895 es diu que *"la Rambla del Sió ha estado estos días atestadísima de gentío, los atavíos i «toilettes» que llevaban las lindas señoritas alegraban los ojos de algunos pimpollos y galantes jóvenes"*.

La recuperació popular de la Festa Major a partir del 1979 va incloure una mena d'aplec el matí del segon dia amb ballada de sardanes i jocs de cucanyes que tingué una gran assistència. Es pretenia ocupar l'espai que temps enrere havia estat un dels escenaris tradicionals de la festa. Mica en mica, però, el públic va anar minvant i els actes es van anar suprimint fins que s'eliminà aquesta trobada matinal que intentava recuperar antics costums.

L'any 1913 es va celebrar una *"gran il·luminació"* dels jardins dels dipòsits públics *"amb efectes fantàstichs ab milers de farols de colors"*. Després de la construcció dels dipòsits d'aigua potable

Durant els anys vuitanta el segon dia de la Festa Major al matí el Passeig acollia una ballada de sardanes i jocs per a la mainada en col·laboració amb el CAU.

De les celebracions religioses la processó amb la imatge de la Mare de Déu del Socors és la més tradicional i la que més s'ha mantingut. També és l'únic dia que es treia la bandera del Sometent. A la imatge dels anys seixanta el portador és Pere Brils i els cordonistes Agustí Ros i Josep Puig.

i el conseqüent enjardina-ment a principis dels segle XX el turó del Convent de Sant Francesc es convertí en una zona molt freqüentada pels agramuntins. Les dues grans làmines d'aigua, els arbres i les bardisses el convertiren en un indret molt agradable. Curiosament cent anys més tard, i molt transformat, torna a ser escenari d'actes festius malgrat que ha perdut aquell encant inicial.

Els actes religiosos

La Mare de Déu del Socors ha estat des de sempre la patrona agramuntina, no pas la titular del temple de San-

ta Maria que és l'Assumpció de la Verge. Històricament sempre s'havien conjuminat la importància dels actes religiosos i profans. Els primers han anat perdent o agafant protagonisme en funció de la situació política de cada època. A mitjans del segle XIX es feien dos dies de Festa Major, encara que a la vigília també s'organitzaven alguns actes dedicats a anunciar la "proximidad del día que con tanta ansia esperan los vecinos de Agramunt". Després d'una cercavila, al vespre se celebrava un repic general de campanes anunciant l'ofici religiós en honor de la Mare

de Déu del Socors en el qual es cantaven les Solemnes Completes a tota orquestra amb el cant del Magníficat i els goigs de la Verge.

El primer dia de la Festa Major començava amb el Rosari de l'Aurora. A les 9 del matí, (recordem que sempre és hora solar) tenia lloc "una muy escogida Misa panegirizando las glorias de la soberana Virgen" presidida per les autoritats locals. El predicador sempre era un religiós vingut expressament. A les cinc de la tarda, sortia de l'església una solemne processó també amb les autoritats que recorria les principals places i carrers. En arribar a la plaça la imatge de la Mare de Déu del Socors es col·locava sobre un altar i se li cantava "una aria hermosísima".

L'endemà, segon i darrer dia de la festa, els oficis religiosos començaven a les 9 de matí amb un de difunts en sufragi dels agramuntins desapareguts en el darrer any. Després de la Festa Major i durant nou dies, totes les nits es predicava i es cantaven els goigs de la Mare de Déu.

Una trentena d'anys després ja trobem que la Festa Major té tres dies de durada a més de la vigília. Els actes religiosos són si fa o no fa els mateixos. Els populars, com veurem més endavant, van en augment. De la processó de l'any 1895 en sabem que la bandera del Sometent i estendard de la Verge el portà el veí de Mafet, Antonio Benet, i els "cordonistes" foren el notari Eduardo Farré i José Brufau, fill de Mariano Brufau, aleshores alcalde.

Reproduïm textualment el comentari que el cronista va ▶

Processó de la Festa Major del 1985. Les autoritats darrere d'una còpia reduïda de la Mare de Déu del Socors que porten unes feligreses.

Programa de la Festa Major del 1939 amb les consignes pròpies de l'època. En el de l'any 1940 es manté la mateixa foto però les consignes baixen de to.

fer del sermó del predicador. *“Los sermones del padre Vergés han sido elocuentes y admirables. En el primero ensalzó con arrebatadoras frases las proezas de Maria en frente de nuestros enemigos y nos la presentó como una muralla*

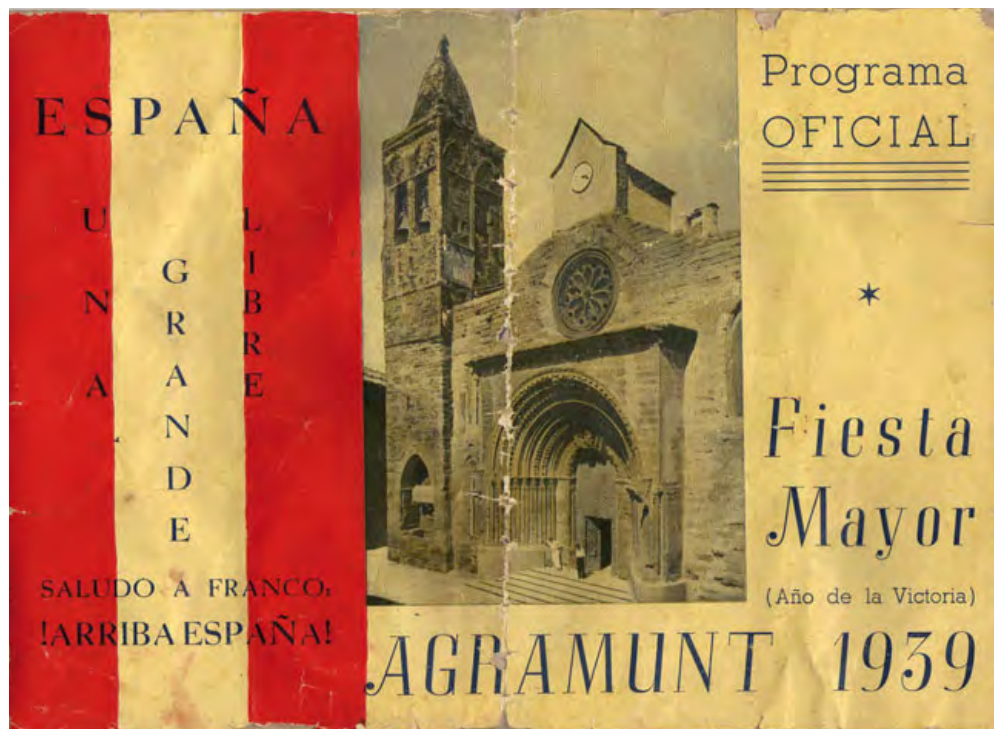
de fuego en medio del combate. En el segundo nos recordó los misterios de ultratumba y combatió los excesos del lujo y los placeres sensuales”. Es veu, encara que sembli estrany que *“el entusiasmo del auditorio fué indescriptible*

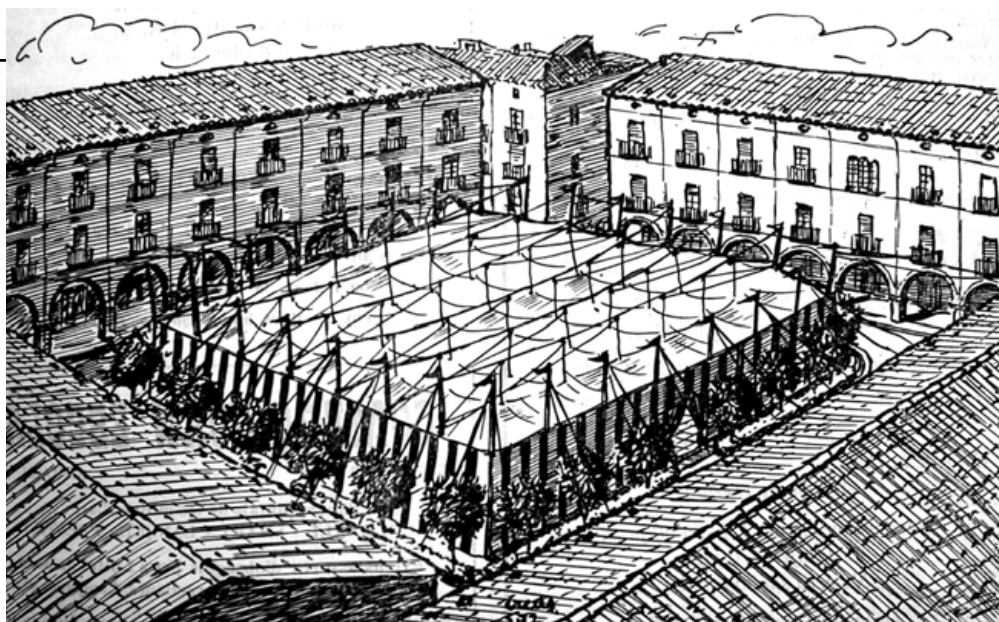
ante la sublime energia del padre Vergés”.

El programa, *“Cartell de Festetxos”*, de la Festa Major del 1913 està redactat en català. A la vigília encara es continuen cantant les Solemnes Completes, acompanyades pel mestre de capella Rv. D. Joan Mallol, i el diumenge se celebra un Solemne Ofici a les 9 del matí i la Solemne Processó a les 4 de la tarda. El dilluns, ofici de difunts.

Durant la dècada dels anys 20 del segle passat les celebracions religioses mantenen la seva rellevància amb els oficis a l'interior del temple i, especialment, la processó que continua amb la seva magnificència. És l'única ocasió en què surt la bandera del Sometent. L'any 1928 la porta el Cap de la Primera Zona del Canal d'Urgell, Sr. Serra, i els cordonistes són Josep Balagué i Pau Boncompte. No cal dir que durant la Guerra Civil les manifestacions religioses desapareixen de la festa que encara que amb moltes limitacions es va celebrar els anys 1936 i 1937. L'any 1938 Agramunt no estava per festes.

Els actes religiosos recuperen tot el seu protagonisme en la Festa Major del 1939 *“Año de la Victoria”*. S'aprofita la festa patronal per retornar oficialment la imatge de la Mare de Déu del Socors que havia estat guardada a Lleida, primer, i Saragossa, després. La vigília, dia 9, *“Recepción a la Virgen y entrada triunfal en la Iglesia parroquial, cantándose un Tedeum y una salve, celebrándose acto seguido solemnes Completas”*, segons el programa oficial. El diumenge, ofici,

Històricament l'envelat s'instal·lava al Mercadal. El dibuix de Ramon Creus ens mostra una visió general.

Una foto entranyable dels muntadors de l'envelat una vegada acabada la feina i fent broma sobre l'escenari. En Ramon Ribera és el segon per l'esquerra. Dret al seu costat, Andreu Ingla; recolzat sobre el piano, Llorenç Fonoll, i fent veure que el toca, Joan Claramunt. El de l'esquerra era un operari de l'Espluga Calba.

processó i l'endemà missa de rèquiem. En els anys successius es mantenen els actes religiosos amb una gran concurrència de feligresos. A les dècades dels seixanta i setanta aquesta concurrència comença a davallar especialment en les processons, que de la tarda es passen a migdia, abans de la missa. Amb tot, encara mantenen l'ampullositat pròpia d'aquests actes amb la presència de la Banda de Cornetes i Tambors de la Creu Roja local i la Coral d'Avui que canta la missa major.

L'any 1976, inici de la transició política i social, es

viu la gran polèmica de l'afer de la "revista del Casal" a partir de l'anunci de l'espectacle "Destapadíssima" que programa la societat del Casal per la Festa Major. Recordem que la transició portà l'obertura de la censura que significà, entre altres coses, la febre del "destape".

En l'homilia de la missa del dia 8, pocs dies abans de la Festa Major, el rector Francesc Sabaté es manifestà obertament contra la programació d'aquesta revista amb crítiques, molt contundents, que es reiteraren en dies successius. Era la primera vegada que es feien aquest tipus

de manifestacions des de la trona.

La vigília de la Festa Major una quinzena de persones rebien una carta anònima signada per "Un grup de joves i de pares de família d'Agramunt" que anava dirigida al president del Casal, Ramon Bergués, en la qual entre altres coses, deia: "Sentim repugnància per tot lo que envileix la dona, ens vam quedar freds i fets de pedra al comprovar quin és el concepte de "cul...tura" que té aquesta Societat".

La cosa anà més lluny ja que el Rector mantingué converses amb el sergent de la Guardia Civil i les autoritats de Lleida per a veure si aquest espectacle tenia autorització. També hi hagué una trobada entre el Rector i el President del Casal. El primer, rebaixant una mica el to, s'escudà tot dient que parlava en nom dels feligresos que se li havien anat a queixar. El segon, que el Casal era una societat democràtica i que la junta era representativa de tots els socis.

La nit de la funció el Casal s'omplí de gom a gom, però sense la presència de la majoria del que s'anomenaven "forces vives" d'Agramunt. A la sortida de la funció molts dels espectadors expressaven el seu desencant perquè a tenor del soroll que s'havia fet a l'entorn de la "Destapadíssima" esperaven veure alguna cosa més. Fet i debatut era un espectacle dels habituals d'aquella època.

L'Envelat

Si hi ha un element característic de la Festa Major aquest és l'envelat. Millor, hauríem ▶

Durant dècades va ser l'empresa local de la família Ribera qui s'encarregava d'instalar l'envelat. Si l'exterior es tapava amb les lones blanques i blaves, l'interior estava guarnit amb tota mena de cortinatges i escultures.

Després d'uns anys sense envelat, l'any 1980 es tornà a muntar. Aquest fou més gran i amb estructura metàl·lica que s'instal·là al costat del Passeig Nou. La foto és de 1982.

Durant els primers anys l'envelat s'omplia de gom a gom i s'havia d'anar ampliant el nombre de llotges.

de dir era l'envelat. Avui pràcticament ha desaparegut arreu i ha estat substituït pels pavellons poliesportius. La Festa Major d'Agramunt havia mantingut l'envelat gairebé sempre al mig de la plaça del Mercadal. Morí d'inanició l'any 1973, ressuscità amb força el 1980 per desaparèixer amb la construcció del pavelló poliesportiu de la Fondandana.

A Catalunya es comencen a plantar envelats a mitjans del segle XIX fruit de l'enginyer arquitectònic que aprofita la tècnica marinera de les velles per construir grans espais provisionals tancats i coberts. És una solució per aplegar molta gent en una superfície sense impediments de circulació, no hi ha cap columna que faci nosa i es pot muntar

i desmuntar amb molta rapidesa.

L'envelat apareix coincidint amb la introducció a Catalunya dels balls de parella procedents d'Europa com el vals, la polca i la masurca. A més d'espai pels balladors n'hi ha pels espectadors que poden seguir les evolucions dels primers asseguts tranquil·lament des d'unes cadires distribuïdes en llotges elevades. L'interior de l'envelat es guarneix amb tota mena de cortinatges i domassos i s'il·lumina amb aranyes amb llums d'oli primer i elèctrics després.

La introducció de l'envelat a Agramunt va ser molt ràpida. L'any 1862 el Mercadal ja acollí "un entoldado de grandes dimensiones y tan ricamente adornado cual nunca lo hayan visto los vecinos de la Villa". Això fa suposar que ja feia anys que n'hi havia. El que no sabem és com l'aixecaven en una plaça amb forta pendent donat que no va ser fins molts anys després que es va fer la urbanització actual.

L'envelat va resultar petit per acollir la gernació d'espectadors que va atreure l'actuació de Lluís Llach. Aleshores ja voleiaven estelades.

L'envelat ha estat gairebé sempre present excepte en algunes èpoques socialment compulses com les guerres o greus conflictes socials. Una d'aquestes va ser com a conseqüència dels fets de la Setmana Tràgica el 1909. Una vintena d'agramuntins eren a la presó a resultes de les grans protestes i aldarulls que es registraren en contra de la Guerra d'Àfrica.

També va ser objecte de polèmica l'any 1930 quan l'Ajuntament donà permís al "Café Salón" propietat de Miquel Ribera, situat a l'edifici

actual del Siglo i que aplegava la gent de dretes, per posar l'envelat al Mercadal. La decisió va ser molt criticada pels d'esquerra propers a la Societat La Barretina, situada a l'avinguda Àngel Guimerà. S'acusava l'Ajuntament d'afavorir una indústria particular mentre que els veïns es gastaven diners en embellir places i carrers de la població de cara a la Festa Major.

Després de la guerra és el Casal qui s'encarrega de muntar l'envelat al Mercadal. Qui ho materialitza és l'empresa dels Germans Ribera que, a

més d'empresaris del Cinema Avinguda, es dediquen a aquesta altra feina. Els anys 50 i 60 omplen a cada una de les sessions de ball de tarda i nit i els espectacles de varietats, mentre que a la dècada dels 70 amb l'obertura de les instal·lacions de la Gasolinera i els canvis d'hàbits festius fa que cada any sigui més buit.

L'any 1969 la Gasolinera anuncia la "inauguración de la más sensacional Sala de Baile (boite) de la provincia y una de las mejores de España. Selecta discoteca, luces psicodélicas, ambien-

L'any 1985 actuà la Companyia Elèctrica Dharma, aleshores al cim de la seva popularitat. En altres edicions ho féu Marina Rossell, Tomeu Penya, entre altres artistes destacats.

L'efervescència de les festes majors dels primers vuitanta va fer que s'ocupessin nous espais d'actuació i festa. La Trinca actuà a la pista poliesportiva de les piscines que es tancà amb lones per evitar que es poguessin veure des de l'exterior.

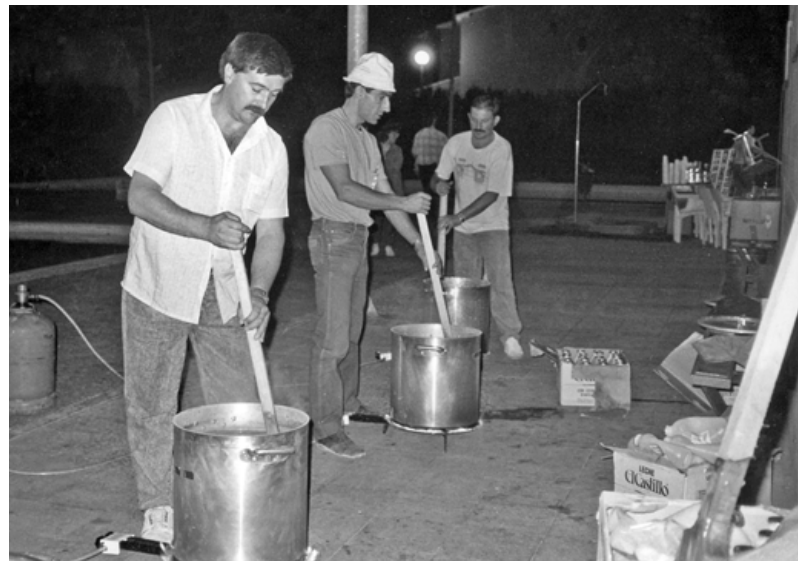
L'any 1984 es van presentar al passeig el grup de Diables d'Agramunt que des d'aleshores manté les actuacions en cada Festa Major amb l'evolució i els canvis corresponents.

Durant una bona colla d'anys remullar-se d'escuma, que llençaven els Bombers locals, era una de les activitats habituals per als més joves.

Als anys vuitanta la sala del cafè del Casal es convertia en un "Casal d'Art" amb una exposició de pintures i les actuacions musicals i també rapsòdiques dels afeccionats agramuntins. A la foto un grup d'assistents aplaudeix entusiàsticament.

Aquests tres joves (1988) preparen a les Piscines la xocolata desfeta que es distribuirà ben entrada la matinada al final de la jornada festiva. Ara es reparteix a les 10 del matí a la plaça de l'Església. D'esquerra a dreta: Josep Balagueró, Joan Canes i Josep Jovell.

La imatge més antiga que es coneix d'una agrupació musical agramuntina. Es tracta de la Banda Municipal (1890) integrada per una trentena de músics fruit de la fusió de petites formacions. La fotografia es va fer al claustre del convent de la Mercè, aleshores un equipament municipal.

Els músics aixecaven del llit els agramuntins amb les seves cercaviles de primeres hores i els feien anar a dormir cansats ben entrada la nit després de llargues sessions de ball. Avui dia aquest protagonisme de la música no és tan accentuat i les grans formacions pràcticament han desaparegut de la programació.

te distinguido. Un gran espectáculo de DECORACIÓN, ILUMINACIÓN Y SONIDO". Malgrat que encara no s'anunciava així, havia nascut la Discoteca Kipps i els canvis en la Festa Major tradicional s'acceleraven.

L'any 1972 en un article a SIÓ, Josep Padullés diu que *"els agramuntins que hem conegut els moments d'eufòria de l'Envelat, trobem llastimós tenir de contemplar el ball dintre del recinte en els moments actuals amb tant poca gent, i enguany tots casats"*. L'any sobre, 1973, el Casal ja no munta l'envelat.

Després de les primeres eleccions municipals democràtiques el nou equip de govern canvia la Festa Major gairebé de dalt a baix. El primer any, 1979, s'apunten les primeres novetats, no hi havia temps per a més. L'any sobre, amb el Consell de Festes en marxa es recupera l'envelat. És una instal·lació d'estructura metàl·lica de 800 metres quadrats que s'ubica al costat del Passeig Nou. Va ser tot un èxit. L'any següent es va fer

encara més gran i durant una colla d'anys, a més de celebrar-s'hi les sessions de ball, va ser l'escenari d'actuacions sonades com els recitals de Lluís Llach, Marina Rossell, Tomeu Penya, entre altres. Per tal de compaginar el ball i l'espectacle, l'any 1982, l'aleshores popularíssima Trinca, actuà a la pista de les Piscines amb un ple absolut.

Uns anys enrere el popular Fernando Ros havia publicat un poema sobre la decadència de la Festa Major. El 1980 en publica un altre felicitant-se de la seva resurrecció: *"Festa Major del vuitanta, / sembla que t'hagis reviscolat. / S'ha fet una festa molt maca, / tot el poble s'hi ha abocat... L'envelat a la nostra vila / fa més de cent anys que s'hi planta, / si no hi és ja no es fa festa, / Agramunt hi està arrelat"*.

Després d'algunes edicions de poca aflluència, l'any 1990, el ball, amb entrades gratuïtes, es trasllada al pavelló poliesportiu que s'ha estrenat aquest any i, en alguna sessió, retorna al Mercadal. L'envelat, i amb ell tota una

manera de fer la Festa Major, s'ha mort. Visca l'Envelat.

La música i els músics

Des de sempre la música ha estat la principal protagonista de la Festa Major d'Agramunt. Els músics, les orquestres, eren els nuclis sobre els quals pivotaven la majoria d'actes de les festes patronals. Les modes han anat canviant i amb elles els tipus de música i les agrupacions musicals orquestrals. Els músics aixecaven del llit els agramuntins amb les seves cercaviles de primeres hores i els feien anar a dormir cansats ben entrada la nit després de llargues sessions de ball. Avui dia aquest protagonisme de la música no és tan accentuat i les grans formacions pràcticament han desaparegut de la programació.

A mitjans segle XIX l'orquestra feia la cercavila, acompanyava els oficis religiosos a l'interior del temple, formava part de la comitiva de les processons, anava a buscar l'alcalde i la resta d'autoritats a les respectives cases i ▶

Components de l'Orquesta Armonica Agramuntesa l'any 1924. En aquella època les orquestres amenitzaven tota mena d'actes com la processó, la missa, els balls, concerts, sardanes i sarsueles. Durant dècades els músics agramuntins van aconseguir gran cotes de professionalitat.

els acompanyaven fins a l'església. A la tarda l'orquestra passava pels carrers i places i animava la gent a anar al ball de l'envelat on interpretaven tota mena de peces.

En aquella època destaca la

personalitat musical de Francesc Casades a qui es considera l'impulsor de la vida musical agramuntina durant bona part del segle XIX. Durant la Festa Major de l'any 1897 aquest destacat intèr-

pret i compositor va oferir un concert a casa seva mateix. Sembla que va ser tot un esdeveniment artístic i social a tenor de la crònica que en recollia el diari La Vanguardia. Llàstima que "cuando el júbilo iba creciendo y se aprovechaba todo el mundo de tanto regocijo, el sonido de las campanas invitava a extinguir un voraz incendio que convirtió en cenizas cuatro o cinco pajares", explica el cronista.

Malgrat el bon planter de músics locals que hi havia aleshores, durant la Festa Major actuaven les bandes i les orquestres més prestigioses de Catalunya i l'assistència als concerts, ja sigui al Passeig, a la plaça o a l'envelat, era multitudinària. Un dels músics més actius de la primera meitat del segle XX va ser Fernando Ros que ha deixat escrites nombroses anècdotes i la dura experiència del músic festamajoraire.

Els anys posteriors a la Guerra Civil els pressupostos per a festes eren magres i els músics locals s'ho havien de fer tots sols. Això va passar en les festes majors del 1939 i 1940. En tenien un tip. "En el programa oficial hi entraven les cercaviles, les dianes, el concert de la vigília al vespre davant Ca la Vila, la Missa Major del diumenge al matí i la processó de la tarda. El programa del Casal constava de sessions de ball de tarda i nit, el concert a l'interior de la societat o al carrer, les audicions de sardanes, sessions de vermut i també l'actuació al teatre en l'espectacle de sarsuela". Realment es guanyaven les garrofes.

Les orquestres més antigues de les que es té constàn-

L'Orquesta Principal d'Agramunt aplegà la darrera generació de músics integrals que participaven en tota mena d'activitats. Actualment s'han especialitzat en formacions estables de cobla.

La sala del teatre del Casal s'omplia de gom a gom al llarg de la programació teatral que es feia durant l'any tant per grups forasters com locals. La foto es del 1972.

cia són l'*Orquesta Cotó*, *Lira Agramuntense*, *L'Armonia*, *L'Armònica Agramuntesa*, *La Principal d'Agramunt*, *Montagrins* i, més modernament, el conjunt *Los Acrimont's*. Però el plat fort de les orquestres de cara els balls de l'envelat venien de fora. Eren les més prestigioses i famoses com la

Maravella, *La Principal de la Bisbal*, *Costa Brava*, *Orquesta Caravana*, *La Selvatana*, *Amoga...* Durant les dècades dels cinquanta i especialment els seixanta es van programar reiteradament els cantants més de moda com Antonio Machín, José Guardiola, Ramon Calduch, Rudy Ventura...

jors del segle XXI poca cosa tenen a veure amb les del XIX i XX pel que fa a contingut i espectacularitat.

Per adonar-nos del pes d'aquesta programació cal veure que en una mateixa Festa Major, la del 1913, es van poder veure les sarsueles "*El Rey que rabió*", "*La Tempestad*", "*Caballería rústicana*" i "*La Generala*". A l'any 1926, "*Los Gavilanes*", "*La Alsaciana*" i "*La Dogaresa*". Dos anys més tard es van representar "*La del Soto del Parral*", "*La alegría de la huerta*" i "*La Calesa*" i així cada any. Amb la competència entre el Saló, més tard el Casal i La Barretina, els agramuntins gaudien d'unes festes majors espectaculars. Però arribà la Guerra Civil i mai més no va ser igual.

Passats els temps més durs de la primera postguerra, es continuà amb aquest tipus de programació amb la presència de cantants de primera línia com eren, entre altres, Emili

El tenor Marcos Redondo, una gran figura de la lírica espanyola, actuà en nombroses ocasions en les vetllades de sarsuela que organitzava el Casal.

Teatre i sarsuela

Des de finals del segle XIX fins als anys 80 del XX la programació de la Festa Major incloïa necessàriament nombrosos espectacles teatrals i musicals. Si la música era essencial per a la festa també ho eren les representacions escèniques, majoritàriament musicals. Durant dècades una Festa Major sense sarsuela i/o teatre era inconcebible. Pels escenaris de La Barretina o el Casal i abans per La Familiar, l'Atlàntida o l'Amistat, hi van passar les millors companyies de cada època i els cantants més reputats amb les obres més famoses. Les festes ma-

Des de 1926 les ballades de sardanes no han faltat cada any a la Festa Major. El 1947 es va organitzar un concorregudíssim concurs de sardanes a l'interior de l'envelat ple de gom a gom.

La primera cantada d'havaneres que es fa ver a Agramunt fou amb motiu de l'Onze de Setembre de 1979 al Mercadal. Tingué tant d'èxit que des d'aleshores és l'espectacle que obre cada any la Festa Major. A la foto el grup local Vent Serè en una cantada al Passeig.

Vendrell, Manuel Ausensi o Marcos Redondo, que l'any 1948 interpretà "El Dictador". Com sigui que a Agramunt hi havia un bon grup d'aficionats, en les representacions es combinava la presència d'artistes agramuntins, Joan Panadés, Josep Ros o Lluís Bertran, i de forans, especialment les primeres veus.

A la dècada dels seixanta mica en mica desapareix la programació de sarsueles i arriba la d'espectacles de varietats al Casal o a l'envelat.

Amb tot, l'any 1969 encara es programa "Los Bohemios" i "La Generala". Durant una bona colla d'anys Ricard Ardèvol portava aquestes "revistes". Tampoc no hi podien faltar les representacions teatrals amb la presentació de les obres més significatives de la temporada i la presència d'actors tan populars com Joan Capri, Mary Santpere, Carles Lloret i Anna Maria Barbany entre altres. Les sessions s'omplien cada any, com s'omplien les sessions de ball i els concerts.

Sardanes, havaneres, folklore i esports

A Agramunt les sardanes no van arribar fins ben entrat el segle XX. Era una dansa originària de la Catalunya Vella, a les comarques gironines. No se sap exactament quin any es va fer la primera ballada. La referència escrita més antiga que hem pogut localitzar data de 1926. Es tracta d'una ballada amenitzada per la cobla-orquestra "Montagrins". A partir d'aleshores pràcticament no han faltat en cada Festa Major. Fins i tot es va celebrar l'any 1939, la primera Festa Major després de la guerra civil. Antigament les úniques audicions de sardanes que es feien durant l'any eren les de la Festa Major. Amb la creació l'any 1987 de la Cobla Jovenívola i l'Agrupació Sardanista Barretina la dansa té protagonisme durant tot l'any, especialment a l'estiu.

Reculant en el temps i buscant elements folklòrics del país relacionats amb la Festa Major trobem que a mitjans del segle XIX era tradicional l'actuació d'una colla d'infants interpretant el ball de bastons, "una escogida comparsa de niños, que en pos de la música repetirá las mismas felicitaciones ejecutando las vistosas evoluciones conocidas con el nombre de "ball de bastons". A la processó de l'època també hi anava, en un lloc preeminent, "el àguila colosal". No hem pogut identificar l'activitat "cuadros disolventes" que es va fer durant la Festa Major del 1893. També en temps reculats es ballava la dansa de Canuts i Rams, recuperada més tard però ja com a exhibició. Les

Amb l'arribada dels ajuntaments democràtics l'any 1979 comença una renovació de la Festa Major que es fa més popular i participativa. La imatge correspon a la cercavila de l'any 1980, que animà el Grup Escènic Agramuntí.

cercaviles tradicionals que des de fa anys es programen durant la Festa Major no tenen arrelament a la nostra tradició exceptuant els elements que hem anomenat. En el marc de la renovació de la festa, a partir de 1980 es programen les cantades d'havaneres i fins i tot en surten grups locals, i exhibicions castelleres.

Les cucanyes per a la mainada ja les trobem durant el segle XIX amb elevació de glo-

bus aerostàtics i "fantotxes" Aquestes activitats pels més menuts sempre havien tingut un lloc discret en la programació festamajoraire encara que en alguna ocasió, com el 1965, el Casal programà "una gran gala infantil" amb la participació de les Marionetes de Herta Frankel, aleshores una estrella de la TVE amb la gosseta Marilín.

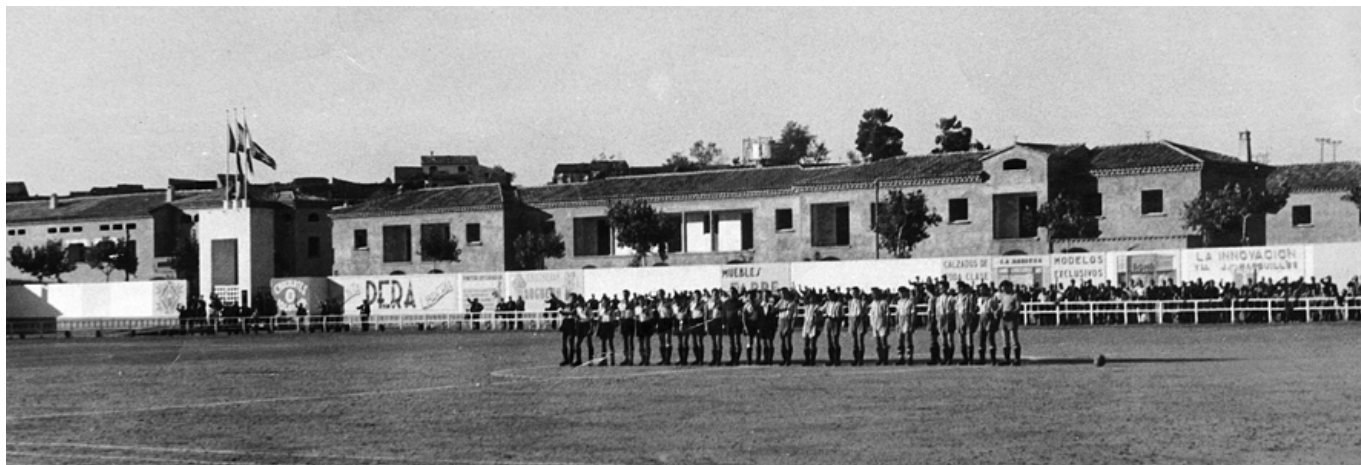
Habitualment les cucanyes se celebraven el segon dia, di-

lluns, al matí "en la plaza de la Iglesia a base de diversos juegos entre los que destacan la tirada a la Cuerda, carrera de sacos, el «trecament d'olla» y la antena resbaladiza con un par de pollos al que llegue a la cúspide. En todos los juegos habrá importantes premios".

Això canvia a partir de 1979 i es va incrementant mica en mica fins a programar activitats diàries. Actualment entre les cucanyes, espectacles infantils i les cercaviles tradicionals la programació pels més menuts té un pes molt destacat. Cal incloure-hi també la pintada de murals que començà l'any 1979 com un concurs de pintura, amb premis inclosos. Amb el temps l'acte s'ha convertit en una mena de *hapennig* i baralles de pintura.

Durant el segle XIX i principis del XX van tenir molta acceptació les curses i competicions ciclistes a cavall entre l'esport i l'espectacle. Aquest tema el vàrem tractar àmpliament en el reportatge sobre el ciclisme a Agramunt. Es feien curses de velocitat, algunes de nivell nacional, lentes i de cintes. Era tant l'èxit, que es va construir un velòdrom que s'inaugurà durant la Festa Major del 1896. L'acte va ser accidentat ja que es va ensorrar part de la tribuna d'autoritats.

Encara que als ulls d'ara pugui semblar impossible, en algunes festes majors es van programar combats de boxa i de lluita lliure. L'any 1949 es van celebrar "*Grandes combates de boxeo en la Sala Teatro del Casino Agramuntés a cargo de los mejores elementos del Gran Price de Barce-*

Per la Festa Major de l'any 1945 es van inaugurar les instal·lacions del Camp Municipal d'Esports. En la imatge el moment inicial de l'encontre entre els equips de l'Espanyol i el Sabadell. Al fons les Casetes encara sense acabar.

L'Ajuntament aprofitava les festes majors per inaugurar les darreres obres. La fotografia és de l'any 1969 durant la inauguració de la pavimentació del carrer de l'Aspi. L'alcalde era Manuel Mazón, amb camisa blava, i les "pubilletes" Gina Vidal i Montserrat Vicens.

lona". El ring es col·locava al centre de la platea i el públic s'instal·lava a les butaques al voltant i a les llotges.

I encara pot semblar més impossible que un grup de joves organitzessin una corrida de toros. Va ser l'any 1919. Al Velòdrom, situat a l'actual carrer dels Teixidors, es va muntar una improvisada plaça de braus. Es van comprar uns toros i es contractaren els toreros coneguts com Pedrucha i Cuatro Dedos. L'èxit de públic va ser espectacular

amb persones arribades de tota la comarca. Però la "fiesta" acabà com el rosari de l'aurora quan una de les bèsties es va saltar la barreira i arrencà a córrer enmig de l'esglai de tothom que fugí a la desbandada. Finalment la Guardia Civil aconseguí, prop del pont de la Donzell, abatre a trets el poble animal.

El dia 10 de setembre de l'any 1945 es va inaugurar l'actual Camp Municipal d'Esports. La seva construcció va ser tota una odissea de gestió

i finançament durant molt de temps. Les instal·lacions disposaven d'una pista d'atletisme i una altra de bàsquet. Per inaugurar el camp van venir el Barcelona, l'Espanyol i el Sabadell. Durant molt de temps les juntes de l'Agramunt programaven partits especials durant la Festa Major amb presència d'equips rellevants.

Abans, més que ara, s'aprofitava la Festa Major per inaugurar obres importants. Cal destacar la de l'any 1902 amb la posada en marxa del servei d'aigua potable que comportà la construcció de dos grans dipòsits a la zona del turó del convent de Sant Francesc, i convertir aquell indret en un lloc habitual d'esbarjo, especialment pel jovent. També es va fer durant els anys quaranta i seixanta del segle XX amb les obres de Regions Devastades i altres d'infraestructures urbanes. L'any 1980 es va inaugurar el Museu Municipal als baixos del Mercat amb un gran èxit d'assistència i un gran ressò.

El cine

Des que Miquel Ribera i Oromí inaugurà l'any 1912 les projeccions de cinema al

Desde Agramunt

Señor Director de LA VANGUARDIA.

Muy señor mío: Ayer dieron fin los festejos que en honor de la Virgen del Socorro, celebró la villa de Agramunt. El número de forasteros que á ellos asistieron fué no pequeño, siendo de contar entre estos el señor Gobernador de la provincia don Enrique Vivanco, y don Antonio Glubes Aayas, compositor de música, y al mismo tiempo profesor del Liceo Barcelonés, hijo de esta villa.

Entre los festejos hubo carreras de velocípedos, entoldado, grandes funciones de iglesia, un magnífico castillo de fuegos artificiales y una solemne procesión que resultó brillantísima.

En las carreras, ganó el primer premio don Alejandro Serra, hijo de Lérida, pues en tiempo cortísimo dió las 8 vueltas indicadas en el programa, en un ancho y espacioso velódromo arreglado exprofeso. Un incidente grave vino á turbar la tranquilidad de los espectadores; se había levantado unas tarimas ó tribunas destinadas á las señoras y otra al Gobernador y Ayuntamiento de esta villa. Como queda ya dicho, en una de las tribunas donde lucían sus hermosos vestidos un crecido número de señoritas, de pronto rompióse un tablón en que descansaba todo el peso del enterimado, derribándose por completo la tribuna; no hubo afortunadamente ninguna desgracia grave; solo hay que lamentar algunos rasguños que recibieron varias señoritas al derribarse la tribuna; sin faltar por esto el consiguiente susto para los demás.

Durante los restantes días tranquilidad completa.

Suyo afectísimo S. S. Q. B. S. M.

J. A.

Agramunt 17 de septiembre del 96.

Crònica de La Vanguardia de la Festa Major del 1896 en la qual s'explica la inauguració del velòdrom amb incident inclòs.

Salón, encetant així una llarga trajectòria familiar com a empresaris cinematogràfics, el cinema sempre va tenir un gran protagonisme durant les

La plaza de l'Església és l'escenari d'arrancada habitual de les actuacions del grup de diables.

festes majors. Aquests dies es presentaven les millors pel·lícules de l'any en sessions contínues amb una assistència massiva. Però el plat fort es menjava el dia de Sant Gos en què en una llarga sessió, que durava de primera hora de la tarda fins al vespre, es podien veure les millors estrenes que s'havien projectat durant els tres dies de la Festa Major.

L'any 1969 a les sales A i B

del Cinema Avinguda i el Cine X es va projectar *Romeo y Julieta*, *Cabriola*, *La noche de los Generales*, *Los Pecados de la Sra. Blossom*, *El Profeta*, *El último tren de Katanga*, *Su Excelencia*, *Sindicato de Asesinos*, *Festival de Tom y Jerry*, *La Trampa*, *Superargo el Gigante*, *Esta perra vida* i *7 Mujeres para los Mac Gregor*. Tot un rècord!

Els castells de focs artificials són els encarregats de clausurar simbòlicament els actes de la Festa Major. L'any 1893 ja es té constància de la seva celebració. Han estat més o menys esplèndids segons les èpoques. Amb la renovació de la festa a partir del 1980 es torna a programar aquest vistós acte després de molts anys d'absència.

Fonts gràfiques i documentals: Josep Bertran, Joan Puig, Arxiu i Hemeroteca de SIÓ, Hemeroteca de La Vanguardia. Agraïm la col·laboració de les persones i famílies que ens han facilitat documentació.

Les Majorettes (1969-1972) actuaven durant la Festa Major acompanyades de la Banda de Trompetes i Tambors.

Campanya del Servei Català de Trànsit

El Servei Català de Trànsit inicia la nova campanya per prevenir accidents a la carretera amb el lema "Podem evitar-ho". Una campanya impactant basada en diferents testimonis, tots casos reals que han patit algun tipus d'accident de trànsit que els ha marcat de per vida.

Redacció
Barcelona

Malauradament, ningú està exempt dels perills de la carretera. En qüestió de segons, un accident pot capgirar per complet la vida de moltes persones. És per això que, amb l'objectiu de reduir el nombre d'accidents viaris, el Servei Català de Trànsit promou la campanya 'Podem evitar-ho'. El projecte, basat en històries de testimonis reals, vol conscienciar a la població sobre la importància de prendre les màximes precaucions al volant.

Testimonis reals expliquen directament a càmera com un accident els va canviar la vida

La campanya està centrada en les històries personals de vuit casos diferents. O potser no tant. Tots ells tenen una cosa en comú: un accident de trànsit els va canviar totalment la vida. Però no només l'accidentat pateix les conseqüències de la tragèdia. Sinó que, al darrere, hi ha familiars i persones properes que viuen l'accident gairebé amb la mateixa intensitat. És per això que 'Podem evitar-ho' també contempla la perspectiva de testimonis indirectes que expliquen les seves vivències des d'un altre punt de vista.

Testimonis

De ben segur que ni el Josep Roca, l'Albert Quiles, el Jordi Casellas o la Mireia Sanz eren conscients de què difícilment tornarien a caminar. Tots ells han estat víctimes de les pitjors conseqüències que pot comportar un accident a la carretera: la paraplegia, el traumatisme craneocefàlic i, en algun cas, també la mort d'algun acompanyant.

No obstant, encara que ells se'n emporten la pitjor part, no són els únics afectats en un accident. A banda, hi ha tot el col·lectiu de familiars que també en pateix les

"Podem evitar-ho"

Que hi hagi accidents a la carretera

El Servei Català de Trànsit inverteix en la prevenció d'accidents engegant una campanya de sensibilització viària que compta amb testimonis reals

La campanya es difon a través de televisió, ràdio, sales de cinema i en format pre-roll a Internet

També es poden visionar les històries impactants d'aquests vuit testimonis a través del web: www.gencat.cat/transit2013/

Vuit dels testimonis i les conseqüències del seu accident

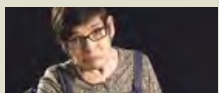
ENRIQUE QUILES

Va perdre el fill i la jove en un accident de trànsit i el seu nét de 2 anys va resultar greument ferit.

“T'ha canviat la vida per complet.”

MIREIA SÁNCHEZ

Va patir un accident de moto als 18 anys.
Lesió: traumatisme craneocefàlic.

“Siento rabia, por lo que era y cómo acabé.”

MONTSE MONTAL

La mare de la Montse va morir atropellada per un cotxe en un pas de vianants als 58 anys.

“Que marxin així, en un instant, és molt injust.”

FAMÍLIA CASELLAS

Els fills del Jordi i la Joana van tenir un accident. El petit va morir i el gran va patir seqüeles irreversibles.

“Això de sóc feliç ja no ho puc dir, perquè ja no ho seré mai.”

ALBERT QUILES

Va patir un accident de cotxe als 2 anys.
Lesió: traumatisme craneocefàlic.

“els meus pares van morir per culpa d'un cotxe que anava contra direcció”

JORDI CASELLAS

Va patir un accident de cotxe als 26 anys.
Lesió: traumatisme craneocefàlic.

“jo vaig ser el que vaig tenir menys culpa perquè no conduïa”

MIREIA SANZ

Va patir un accident de moto als 25 anys.
Lesió: paraplegia.

“la meua vida es va quedar a l'asfalt amb 25 anys”

JOSEP ROCA

Atropellat per un cotxe als 38 anys.
Lesió: tetraplegia.

“surts de l'hospital amb una tetraplegia i condemnat tota la vida a una cadira de rodes”

conseqüències i ha d'assumir nous canvis en la dinàmica de les seves vides. “Perdre un fill et

canvia la vida per complet”. El fill de la família Casellas va morir a la carretera, com el de l'Enrique

Quiles, qui també va perdre a la seva jove. Igual que la mare de la Montse Montal que va morir

atropellada, i la Mireia Sánchez i la seva germana, que va patir un accident de moto. Persones que han de dedicar part de la seva vida a l'atenció de l'afectat o, fins i tot, superar-ne la mort.

Responsabilitat

“Mira com estic, perquè a tu també et pot passar”. En el moment en què posem un peu a la carretera, tots passem a ser responsables de la situació. Una situació que requereix de la màxima concentració i prudència. La responsabilitat mai desapareix. Tant si tenim el peu sobre l'accelerador com si anem de copilot. “Els meus pares van morir per culpa d'un cotxe que anava en contra direcció”, explica Albert Quiles, que pateix un traumatisme craneocefàlic.

Hi ha casos en què no se sap qui pot sortir-ne malparat o qui n'és el culpable. És per això que no hi ha distracció que valgui, la responsabilitat és de tots.

A més, com demostren algunes de les històries, els familiars també són víctimes indirectes dels accidents. “Això de què sóc feliç ja no ho puc dir, perquè ja no ho seré mai”, afirma la família Casellas, després d'haver perdut el seu fill.

Conscienciar La campanya vol fer reflexionar sobre els perills que hi ha a la carretera

Sensibilització

“El temps ho cura tot: no, el temps no ho cura tot, el temps et deixa una cicatriu”. Amb vuit testimonis diferents com a protagonistes principals, la campanya pretén sensibilitzar sobre com un sol instant pot tenir efectes irreversibles per tota la vida.

“Podem evitar-ho” vol aconseguir l'impacte amb l'espectador i s'espera que, amb declaracions i vivències de testimonis reals i directes, el missatge pugui arribar millor. És qüestió d'unir esforços per fer de la carretera un entorn més segur, on tothom prengui consciència del perill que pot arribar a suposar. A la carretera, amb els cinc sentits.

T'agrada la campanya: “Podem evitar-ho”

Dóna'ns la teua opinió a: premsasct@gencat.cat

DEFININT UN FUTUR

Estimada Anna,

Espero que hagi fet nous amics. Desitjo que et vagi molt bé i, encara que em costi dir-ho, no ens enyoris gaire. Els mesos van passant i jo ni tan sols sé per on començar a plantejar el meu futur. Potser és la por o bé la incertesa el causant de tot això... L'únic que de moment tinc clar és que vull formar part del progrés humà, encara que sols sigui fent una tasca aparentment insignificant.

Els meus pares, des que era ben petita, m'han inculcat que l'èxit a la vida sempre ve acompanyat de la satisfacció i realització personal. Al principi em costava entendre-ho, pensava que s'equivocaven, pensava que l'èxit era el conductor de la felicitat. La felicitat és capaç de conduir a l'èxit, però mai a la inversa. Realment creia que la felicitat, l'amistat, l'amor, la satisfacció, etc. es podien quantificar.

Després de donar-hi tombs i tombs, crec que he fet algun progrés. Ara simplement intento imaginar-me d'aquí a vint anys i penso com m'agradaria ser i què m'agradaria fer. Abans acabava histèrica i desesperada pensant de què podria viure, on trobaria treball, com guanyaria diners... Preguntes malauradament sense respostes certes.

Ara intento meditar i reflexionar; m'intento superar, i

lluïto cada dia per fer possibles les meves aspiracions. Sols hi penso, no m'hi obsesso. Crec que aquesta és la clau. Un greu problema de les persones és la contínua necessitat de controlar un destí intangible. Hem d'assolir nous reptes, hem de buscar noves perspectives però mai no hem d'arribar a la frustració. Cada instant de vida no té preu.

Opino que el problema d'uns pot arribar a ser el problema de tots i per això hem de treballar per resoldre'ls. És molt fàcil entendre que tots formem la societat i si un dels seus engranatges no funciona, l'aparell tampoc. Fins que aquesta actitud egoista no desaparegui serà difícil aconseguir transformar la realitat.

Ens toca viure una època de canvis, però també d'oportunitats. Una època que marcarà qui som i serem. Intento ser optimista i pensar que, a vegades, darrere les adversitats és on s'amaguen les veritables i millors oportunitats. Per què no córrer el risc?

No sempre tenim la sort d'aconseguir el que volem, però hem de seguir endavant, hem de lluitar pel que desitgem. Aquesta és l'actitud que ens permetrà fer realitat els nostres somnis i ambicions a base de treball i perseverança. Al cap i a la fi tu seràs qui definirà i decidirà

el teu futur.

Suposo que jo tampoc sóc la més adequada per afirmar tot això, però creu-me que és cert. Pot ser que el nostre futur sigui incert, però hi és i ens espera.

Un petó i una abraçada de la teva amiga Marta, siguis on siguis.

Anivid Pedrós Faura

**Francesc Bernaus
Concabella.**
*Premi poesia visual,
3r curs d'ESO*

RETRAT D'UN PLAT

En un racó molt petit del món hi havia un plat molt blanc, rodó i molt gran. Vivia en una casa de pedra molt fosca, quadrada i molt petita. Cada dia, de bon matí, l'omplien de torrades calentes que li donaven escalfor i ben sucades d'una mantega deliciosa que feia la Iona, la mestressa de la casa, que li agradava moltíssim. Després de donar-li esmorzar, el banyaven amb sabó i aigua calenta, l'eixugaven i el guardaven al seu habitacle fins a l'hora de dinar. Quan arribava l'hora de dinar li donaven menjars molt diferents. Uns dies tocaven verdures de l'hort de la Iona, altres carn o peix o pasta o qui sap, però sempre era tot exquisit. Estava molt content dels dinars que li feien. Dinava amb la Iona i el seu germà, el Pep. El dinar acabava, com sempre, amb un bany d'aigua calenta i una migdiada a la seva habitació. Quan arribava la nit tornava a començar el ritual: sopar, bany i descans. El plat estava feliç amb la seva vida fins que un dia no el van treure a l'hora de dinar. Una estona abans va sentir molt enrenou i moltes veus, però totes estranyes i cap de coneguda. Va passar la tarda en silenci i la nit. Ell es començava a amoïnar, tot era molt estrany, des que tenia memòria mai no havia passat una cosa igual. Va passar un altre dia i tot continuava igual, el silenci l'ofegava amb els seus crits. La seva soledat era insuportable i per més que hi donava tombs no hi trobava cap explicació. S'estava ofegant dins del seu armari, tot fosc, fred i silencios, fins al punt que va arribar a la conclusió que havia de fer alguna cosa. Va provar de moure's, encara que mai no ho havia fet, però era qüestió d'intentar-ho, si es quedava allà dins es moriria. De mica en mica va aconseguir arribar a la porta i la va empènyer fins obrir-la i, tot de cop, va caure a terra i es va trencar en mil bocins. La Iona va fer un bot de la taula on s'havia quedat adormida. Encara sense saber què havia passat va veure com el Pep arreplegava un tronc que li havia caigut. Uf! l'havia despertat el soroll del tronc, no era cap plat que s'havia trencat. Tot havia estat un somni. Tot seguit se'n va anar a la cuina, va obrir l'armari dels plats i li va semblar, potser perquè encara estava mig adormida, que un dels plats li feia una rialla al veure-la.

Miquel Guixé Rovira

EL PRIMER PEATGE

No sóc capaç de recordar l'últim moment de tranquil·litat que vaig tenir o simplement la sensació de pau que es crea quan no tens preocupacions ni mals de cap. El temps ha començat a córrer a contrarellotge a una velocitat vertiginosa.

Per un estudiant de segon de batxillerat tot el curs és una cursa; un compte enrere que distorsiona sense pietat la nostra concepció del temps. Me'n considero un exemple clar. Podria dir que fa tres dies érem a l'inici de curs, setembre, quan acabàvem de deixar enrere les vacances d'estiu. Però ara ja som al mes de març. Queda no res per decidir el nostre futur. Malauradament en aquest temps que ha passat he estat incapaç de decidir què faré l'any que ve. Per altra part molts dels meus companys de classe ja tenen decidit què estudiaran. Crec que són força afortunats per haver-se decidit ja. A més a més hi ha d'altres que, com jo, s'han quedat palplantats davant d'una cruïlla considerant les seves opcions. En el meu cap encara és inconcebible la idea d'un futur clar. Perquè sembla que tothom s'apunta a fer "quinieles". No dic que no m'agrada que m'aconsellin. Valoro molt la gent que opina constructivament; però voldria una opinió completament objectiva. Es diu que cadascú és un món, no? Doncs jo sóc el món més perdut de tots. La persona a qui li agrada tot i tanmateix no té el valor d'agafar res. Escolto la gent que m'envolta esperant la resposta als meus dubtes i crec que aquí rau el problema principal. Ningú que no sigui jo viurà la meua vida; cap altra persona és idèntica a mi. Aleshores, però, què faig? M'agradaria basar-me en una veu amb experiència on jo dubto. Alhora, arribo a la conclusió d'abans: ningú no viurà la meua vida. També hi ha la meua família, és clar. Ells m'escolten els dubtes. La part més important del que fan és que no els resolen, sinó que volen que sigui jo mateixa qui arribi a la resposta del meu futur.

Els m'animen a fer el que realment vulgui sense témer les conseqüències. Ells no volen que ho faci tot a la primera. Volen que estudiï el que m'agradi i que ho gaudeixi. Especialment la meua mare que sempre em repeteix que la vida es fa a partir dels errors; equivocarnos fa que ens adonem de quin és el camí correcte o, si més no, ens encara vers una nova direcció.

Finalment decideixo recollir tots els consells i reservar-me l'opció de triar, amb l'esperança que, quan sigui el moment en què el marcador arribi al zero i s'hagi acabat el temps, jo estigui preparada pel que m'espera. Perquè just en aquell moment, les proves per accedir a la universitat seran el primer peatge per començar una nova etapa.

Gemma Solé Guàrdia

Rosalia Balagueró Camats.
Premi poesia visual,
4rt curs d'ESO

COMPANYA DE DIUMENGES

*He perdut la companya de taula
dels diumenges,
la que em feia riure
i a cops també em feia enfadar,
la que em deia a la tarda
toca, toca aquella cançó bonica
que tinc ganes de ballar.*

*La que em tocava l'esquena
amb copets de padrina sincera,
la que se'm menjava les patates
i em feia els formatgets pelar,
la que volia que li expliqués coses
de la meva vida, el meus amors,
els meus estudis, els meus neguits,
tot allò que d'ella m'allunyava
i alhora m'hi feia apropar.*

*Quan veig aquell coixí florit
que li portava perquè a la taula
pogués molt bé arribar,
quan la mama llegeix el seu diari
cada dia a la tarda,
i quan vaig cap a l'institut passant
pel carrer Sant Joan
penso en tu.*

*A partir d'ara hauré de tornar a començar,
no tinc ganes que arribi el diumenge
ni tinc gana a l'hora de dinar,
una llàgrima em rodola per la galta
quan el saxo em poso a tocar,
i la melodia surt trista per l'embocadura
i marxa lluny, amunt cap a un lloc estrany,
un lloc on diuen que hi descansau
les persones que hem estimat,
doncs per tu, aquesta cançó,
cançó d'amor i de records d'una vida
que va d'aquí a l'eternitat.*

Gerard Miralles Sorribes

SOMIAR ENS FA MÉS LLIURES

*Diuen que somiar és d'il·lusos,
de poc realistes i d'estranyes,
d'aquells que viuen d'enganyos
i que es passen el dia pels núvols.
Doncs jo crec en aquests estranyes il·lusos,
aquests que creuen en l'optimisme
i en poder millorar el món a pessics:
en què els que tenen menys poden ser els més rics
i en els petits instants en bona companyia.
Crec en els que canten sota la pluja a mitja nit,
i somriuen al cel quan fa bon dia;
en aquells que gaudeixen del moment,
com si res més importés sinó el present.
En aquells que pensen que ajudar ens fa més lliures,
i que un simple somriure pot millorar el dia d'algú;
que la nostra existència té algun sentit
i que la vida dels teus també t'inclou a tu.
Diuen que somiar és d'il·lusos; potser sí, per què no?
Llavors jo crec en un món ple d'il·lusió
on cadascú té un somni en el seu interior.
Sí, crec en l'optimisme, en l'esperança i la satisfacció;
en tots nosaltres i que podem fer un món millor.
Crec en creure, en sentir, valorar i somriure;
crec en tu, crec en mi i en tots els somiadors,
perquè sí, perquè crec que somiar ens fa més lliures.*

Anna Penella Prat

ESTIMADA ESPOSA

Amor meu:

Sempre t'he estimat molt. Ho saps.
T'he estimat tot jo, amb tot el meu ésser, tot sencer.
Formes part de tots els meus records, de tota una vida.
El meu cor t'ha estimat.

La meva ànima, la meva ment, els meus ulls t'han estimat.

T'han estimat els meus dits i tot el meu cos. Tot jo era teu.

No puc dir que ja no t'estimi, perquè això no pot canviar.

Però ara... ara tot és diferent.

Ja no ets aquella noieta enamorada amb els rínxols volant al vent mentre corriem divertits platja avall i l'aigua freda et feia xisclar.

Ja no ets aquella jove amb el nostre fill al ventre, amb aquella panxa plena de futur.

Ni tampoc ets ja la mare pacient que sumava cigrons a la taula de la cuina mentre el xiquet apuntava números en una llibreta, agafant el llapis més fort del compte.

T'he vist patir pel fill quan va tenir els primers mals d'amor, quan havia d'escollir en els estudis, quan va marxar de casa, preparat per començar el seu propi camí.

Li anirà bé, ho sé.

Has estat una excel·lent mare, una companya i una amiga, a més de la meva amant incondicional. Hem superat junts molts moments durs, hem aixecat una família, hem fet de cada dia una aventura.

Imatges teves omplen la meva memòria. He sigut un home feliç al teu costat.

T'he estimat molt.
Sempre.

T'he vist riure sovint.

Ets una dona alegre, plena de vida.

Però també t'he vist plorar.

Les teves llàgrimes m'han fet sempre molt de mal, les sentia com si fossin meves.

No suportó el teu dolor.

Per això ara vull que miris endavant i no pensis en mi.

Els nostres camins se separen, però necessito que siguis feliç.

Que surtis, que cantis, que juguis amb els néts que vindran.

Vull que siguis feliç, estimada meva.

Perquè encara tens un futur.

Perquè encara que em trobis a faltar has de sortir-te'n.

Perquè la vida és bonica, és un regal.

Perquè tu segueixes viva, amor meu... viva.

Encara que hagi compartit la meva malaltia fent-la teva, animant-me quan no podia més, encara que els últims moments hagi sofert el patiment en la teva pròpia pell... l'únic dels dos que ha mort sóc jo.

Tu...

...tu no.

Núria Boleda Azorín

cafès, infusions, aperitius, tapes, entrepans,
torrades, truites farcides, pizzes, carpaccios ...

MÉS CAFÈ

c/ Sió, 14 Agramunt
tel. 679 292 109

sopars per a grups
màxim 20 persones

NOU HORARI

MENÚS A CONCERTAR

pintura i decoració

RS

Roman Serra
695 558 383

Escala de llibres

Gerard Miralles Sorribes.

*Premi poesia visual,
1r de Batxillerat*

UN SOMNI, UNA IL·LUSIÓ

*Tots tenim un somni per complir,
tots tenim un repte que assumir,
el més important: mai rendir-nos,
ens toca lluitar i perseguir-los.*

*Tots desitgem la felicitat,
necessitem amor i amistat.
Per emprendre el repte plantejat
hem d'emprar sempre sinceritat.*

*Deixant enrere les nostres pors
per fi aconseguirem ser més forts,
assolirem els nostres somnis,
farem ja reals les il·lusions.*

*Ara ens toca crear una unió,
proclamar la nostra nació.
Ara nosaltres demostrarem
la història que en secret guardem.*

*Inèdita és l'oportunitat
que als catalans per fi s'ha brindat
de cridar amb orgull els nostres drets,
sentir-nos lliures sense retrets.*

*Hem d'agafar ben fort el timó
deixant clara la direcció,
que ni les marees ni els forts vents
puguin tòrcer els nostres sentiments.*

*No es tracta d'una simple il·lusió,
som un poble amb decisió
que trobarà la solució
en nom de tots els grans lluitadors.*

Anivid Pedrós Faura

Íngrid Martínez Verdejo.

*Premi poesia visual,
2n de Batxillerat*

ferreteria

FIRAL

C/ Firal, 21
25310 Agramunt
973 39 23 90
firal@cifec.es
www.cifec.es

**vine a
veure la
nova secció**

ELECTRODOMÈSTICS – IMATGE

t'esperem

forn i pastisseria

CAMATS

- Pastisseria selecta
- Coques de recapte de tota mena

25310 AGRAMUNT (Lleida)

Camí de les Planes, 2
Tel. 973 39 17 08

C/. Sant Joan, 5
Tel. 973 39 02 38

Construccions

Reformes

Xavier Junyent Sangrà

Tel. 625 119 990

xavie_reformes@hotmail.com

25310 AGRAMUNT

Av. dels Esports, 8, 2n, 1a

Av. Generalitat, 10 - AGRAMUNT - Tel./Fax 973 392 311 - Mòbil 630 053 450

Teixits i roba per la llar
Mª Dolors Arriasol

C/ Sant Joan nº 7
25310 Agramunt
(Lleida)

Tel: 973 39 09 62
973 39 12 45
Mòbil 615244719

Roba interior
Roba a pes
Cortines
Pijames
Batins.....

La predicció

La visió que tenia cada dia d'un cel ben serè el feia dubtar de si realment s'esdevindrien les prediccions dels meteoròlegs i aquest dubte l'estava mortificant per dins perquè de complir-se es veuria obligat a ajornar la seva partença i no estava disposat a fer-ho.

Es va aixecar del llit que encara era fosc. Tot seguit es va dirigir cap a la finestra i s'hi va plantar al davant. La finestra estava oberta de bat a bat. L'havia obert quan se n'havia anat a dormir per facilitar que l'aire de la nit pogués accedir lliurement dins l'habitació i apaivagués la xafogor de l'ambient que s'hi havia reclòs al llarg del dia. Aleshores va dirigir la mirada cap al cel i es va posar a contemplar aquella negror que no tardaria gaire a esvanir-se del tot per donar pas a un nou dia. Notava que els ulls se li tancaven. Havia anat al llit amoïnat pel temps que faria l'endemà i no havia pogut dormir bé, ara percebia que la manca de son li passava factura. Però una alenada de frescor de la matinada es va endinsar a l'habitació acarant-lo suaument al seu pas i el va eixorir de seguida amb el seu tacte. No obstant seguia neguitós, intranquil, i això perquè durant tota la setmana els meteoròlegs no havien fet més que pronosticar l'arribada d'un front tempestuós per aquell cap de setmana amb pluges torrencials que abraçarien tot el país, i de bon principi la notícia no ha-

via estat del seu gust. De cap de les maneres podia fer mal temps i menys ploure. Aquell cap de setmana començava les vacances i ja havia llogat una caravana per poder allunyar-se uns dies de l'infern que l'envoltava, ja que estava cansat de sentir el continu i incessant soroll de la ciutat i esperava l'arribada

d'aquests dies per sortir fora a buscar la quietud que tant anhelava i que trobaria sense dubte amb un temps favorable. La setmana havia passat ben tranquil·la sense observar-se cap indicatiu de canvi de temps. El sol havia escal-

fat de valent i la xafogor planava en l'ambient aferrant-se fortament. Tots els dies havia tingut la mirada posada al cel. La visió que tenia cada dia d'un cel ben serè el feia dubtar de si realment s'esdevindrien les prediccions dels meteoròlegs i aquest dubte l'estava mortificant per dins perquè de complir-se es veuria obligat a ajornar la seva partença i no estava disposat a fer-ho.

Al cap d'uns minuts va començar a fer-se de dia. La nit començà a esmunyir-se rere una claror cada cop més intensa que va acabar per il·luminar-ho tot. El cel es presentava ben ras, sense ni un trist núvol que pogués enterbolir la visió, i aleshores va notar dins seu com s'esvaïa el neguit que havia arrossegat tota la setmana, sentint-se ple de confort. Durant unes hores va vagarejar per la casa mantenint-se atent a qualsevol canvi que pogués esdevenir-se i a mig matí, veient que el temps persistia ben serè, va carregar la caravana i va emprendre viatge. Tot just sortir es va trobar amb un trànsit molt intens que col·lapsava els accessos de sortida de la ciutat. Semblava com si tothom s'hagués posat d'acord per sortir a la mateixa hora. La circulació era tan lenta que de seguida alguns dels conductors s'impacientaren i van començar a fer sonar els clàxons com si això els ajudés a anar més ràpids. Sentia el soroll que feien però no es va immutar i va anar fent com si res motivat per la seva única preocupació a sobre: aconseguir sortir de la ciutat ni que fos a poc a poc, i no calia amoïnar-se per això. Avançaven sota un sol de justícia. Després d'una llarga estona de retencions, la circulació va començar a ser fluïda i es va alegrar de poder agafar velocitat. A mesura que s'allunyava i veia pel retrovisor com deixava enrere la ciutat sentia que s'impregnava de l'aroma de la llibertat anhelada. Però tot d'una el cel va ennuvol·lar i va començar a fer quatre gotes. Pensà que no seria res però cada cop va anar a més. La pluja es va intensificar tant que va reduir molt la seva visibilitat obligant-lo per precaució a aturar-se en un boral que amainés. A recer de la pluja contempla aquella precipitació confiant que passi de llarg aviat sense provocar destrosses. ■

FERRETERIA MOLINET, S.L.

www.molinet.cat

Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!

Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT

ferreteria@molinet.cat

Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662

el Porquero

Productes alimentaris de
"Qualitat" al millor preu:
Pernils, Embotits, Mel, Oli, etc.

*Directament
del camp*

Agramunt (Lleida):
Ctra. Cervera km.19 (Edifici Agra)
Tel. 973 390 801
Horari: de 9 a 14 h. i de 17 a 21 h.
(de dilluns a dissabte)

**Es fan assortiments del nostre producte
per encàrrec**

Ilerpellet

Estalvii fins a un **60%**
en la seva factura
vers el gasoil, gas i llum

Venda de biomassa.

Tenim representació directa de
fàbrica.

Venda al major i al detall, per a
particulars, distribuïdors, granges i
empreses. Es venen calderes,
estufes i cremadors, generadors
d'aire calent.

Es fan projectes d'instal·lacions.

BIOMASSA

Web www.ilerpellet.com

Mail info@ilerpellet.com

Tels. 973 39 07 53 - 656 43 44 18 - 673 84 74 36

L'entrevista de l'estiu

L'entrevista d'aquest estiu és per al **MAGÍ GALCERAN**. Una persona molt estimada per tots nosaltres i de qui destaquem la seva sincera dedicació.

–Explica'ns com vas començar en el món del futbol.

–Vaig néixer l'any 1943. Aquí a Agramunt, quan tenia 16 anys, el Jaume Brils em va animar a jugar amb l'Atlètic Agramunt, que era el nom del club en aquella època. Vaig començar en la categoria juvenil i després vaig passar al primer equip. Vaig jugar en diferents categories fins al principi dels anys 70.

–Què trobes a faltar del futbol de la teva època?

–Va haver-hi una temporada que va venir a entrenar un senyor que es deia Ricardo Gallart. Havia jugat amb el Real Oviedo i formava part d'aquella famosa defensa: Gangara, Erevita, Gallart, Emilini i Gazuco. Aquest entrenador volia que els jugadors tinguéssim domini de la pilota amb les dues cames. Si eres dretà et feia jugar amb l'esquerra i a l'inrevés. També entrenava molt el joc amb l'empenya i els rondos.

–Què és per a tu un dia de partit?

–Mira, quan jo entrenava no teníem

FONT: R. MENDOZA

A les escales de l'església, celebrant l'ascens de l'Agramunt l'any 2010. A la dreta, homenatge de l'equip dels veterans l'any 2009.

llum al camp i a vegades ni botes per poder jugar. Malgrat tot, el dia del partit sempre he tingut un estrès per l'equip que jugaria amb nosaltres, una il·lusió per poder-lo guanyar. I quan arriba el diumenge, el partit és el més important del dia.

–Diguis alguna anècdota que t'hagi passat.

–N'hi ha unes quantes. Però me'n vénen dues a la memòria. Quan era jugador, un dia teníem un desplaçament molt difícil al camp del Sant Carles de la Ràpita. Ells tenien un bon equip i nosaltres anàvem només amb onze jugadors i el porter. Ens esperàvem una golejada, però vam jugar el partit i, davant la seva sorpresa i sobretot la nostra, vam empatar a un. Com a premi ens vam quedar a dinar un bon plat de peix.

Una altra va ser un dia que molts aficionats de l'Agramunt vam anar a animar al camp de la Fuliola, que jugava contra la Seu. La victòria de la Fuliola feia que l'Agramunt pugés de categoria.

–Per acabar, vols destacar alguna cosa?

–En primer lloc donar les gràcies a totes les juntes amb qui he col·laborat. Sempre he estat envoltat de bona gent que m'ha ajudat. També dir als aficionats que vinguin al camp a animar, que això del futbol a la tele a totes hores fa molt de mal als clubs petits. ■

FONT: R. MENDOZA

Amb el primer equip aquesta temporada passada.

GESTIÓ INTEGRAL AGRAMUNT
GIA

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà nº 9-11 baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestioiagramunt.com
administracio@gestioiagramunt.com

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep Mª Capitan Gallardo

MURALS, PINTURA i ART

PREU HORA: 14€
DESCOMPTES DEL 20% EN EL MATERIAL

PRESSUPOSTOS
SENSE
COMPROMÍS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Fax 973 391 124 - Mòb. 667 639 258
germancapitan@hotmail.com

BELLESA DENTAL

DOLÇA dent

Jordi Freixes i Montse Corrales
ODONTÒLEGS

HORARI:
DE DILLUNS A DIVENDRES:
de 9,30h. a 13h. i de 15,30h. a 20:30h.
DISSABTE: de 9h. a 13h.
DIJOUS: tanca!

Av. Agustí Ros, 2 Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 391 749

PALVI

Fabricació d'equips
per la recollida
i transport de residus

Canal Vell de Tàrraga, 27 - 25310 Agramunt (Lleida)
Tel. 973 391 248 - Fax 973 391 638 - palvi@palvi.net

www.palvi.net

CEPSA

Gasoil a domicili.
Tel 973 39 01 42

La temporada de les tres finals

Segurament sempre es recordarà aquesta temporada 2012/2013 com la temporada de les tres finals. I és que l'equip ha arribat a les finals de futbol 7, futbol sala i waterpolo malgrat haver perdut les tres de manera contundent. La nostra temporada va acabar el 4 d'agost amb l'última, la de waterpolo; i un cop finalitzada toca fer balanç d'un curs, sense títols, però molt més que bo.

SECCIÓ FUTBOL SALA

L'equip sènior de futbol sala feia les coses bé. Quedant primer del seu grup es plantava com a favorit en un quart de final que s'enduria patint contra l'Izzy Aura. Posteriorment a semifinals el rival seria l'Itzel, al qual es guanyaria a la tanda de penals amb una gran parada d'Edu Eroles. A la final esperava el totpoderós Ferreria Raul & Bar More que, un any més, va tornar a demostrar la seva supremacia. Josep Maria Tarroja va ser escollit millor jugador del Torneig.

Resultats Vila d'Agramunt:

Olímpic 92 Mas Blanch i Jové 5 - 2 Izzy Aura
Itzel 3(3) - 3(4) Olímpic 92 Mas Blanch i Jové
Ferreria Raül & Bar More 5 - 2 Olímpic 92 Mas Blanch i Jové

Tampoc no van tenir sort els dos

equips filials en el tram final de torneig. L'Atlètic 92 aspirava al 9è lloc i es va haver de conformar en un molt més que meritori 11è lloc, que no està gens malament comptant que és la primera temporada al torneig adult. Per la seva part, el Júnior va caure eliminat a semifinals i no va poder jugar la seva primera final del torneig infantil.

SECCIÓ WATERPOLO

I a la Copa Xocolata Jolonch Waterpolo Agramunt els nostres van jugar la tercera i última final que jugava enguany. Malgrat fer un torneig discret, on l'equip es va classificar pels pèls per la Final Four i en les semifinals va guanyar d'un gol, patint contra un rival que només tenia cinc jugadors en la convocatòria. No hi va haver res a fer a la final on es va perdre per 28 a 9 contra l'At. 3 Piscines, que aconsegueix el tercer títol consecutiu. Destacar que Roger Perucho va ser premiat com a millor ala dreta i el capità de l'equip, Jordi Martí, va regalar el trofeu de segon classificat al porter Ivan Ramon, que va trencar-se el genoll en el primer partit de la Copa i que es va operar les primeres setmanes d'agost.

Resultats Vila d'Agramunt:

Olímpic 92 22 - 22 CSKA El Bañador
Atlètic 3 Piscines 27 - 20 Olímpic 92

FONT: OLÍMPIC 92

Guillem Terré xuta a porteria en un partit de la IV Copa Xocolata Jolonch Waterpolo Agramunt 2013.

Selecao 98 9 - 12 Olímpic 92
Olímpic 92 10 - 15 Age of water
Polles d'aigua 8 - 11 Olímpic 92
Olímpic 92 16 - 15 Age of water (semifinals)
At. 3 Piscines 28 - 9 Olímpic 92 (final)

Ara ja comencem a treballar en la nova temporada, que començarà el proper mes de setembre amb nous reptes i nous somnis per complir.

Si voleu seguir informats sobre les novetats de qualsevol dels nostres equips ens trobareu a la nostra pàgina oficial <http://norantados.jimdo.com> o a les xarxes socials a Facebook: Olímpic Noranta Dos' i Twitter.

Us seguirem informant amb molt de gust! ■

Fes-te Soci.

Apunta't a l'ESCOLA de tennis.

www.clubtennisagramunt.cat

Club Tennis Agramunt - Ctra Cervera, 10. 25310 AGRAMUNT (Lleida) _ info@clubtennisagramunt.cat

Anna Calafell

FOTOGRAFIA

Enllaços
Comunions
Batejos
Esdeveniments
Books

Tot el que imaginis personalitzat per a tu

www.annacalafell.com
info@annacalafell.com
tel. 973 98 62 04

Jové Balasch

Indústries Jové-Balasch, S.L.
C. Indústria, 2-4 25310 Agramunt
T. 973 392539 F. 973 391151
www.jovebalasch.com

**Ca La Rosa
L'Estoneta
El Jardí Chill-Out**

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Per festes familiars - Catering

C/ Pau Casals, 20 / 973.390.468
calarosajardi@gmail.com

PINTURA DECORATIVA

Ramon Viladevait
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 677

Els millors preus en Televisió

WiFi

LED HD

Aspire
Format ultra prim
Intel I3 4Gb
DISC 500Gb
WIN 8
acer

899€   **459€**   **499€**

SERVEI TÈCNIC, REPARACIONS D'ORDINADORS I PORTÀTILS

Ona
INFORMÀTICA

Plaça del Pou 20 Agramunt
ona@esagramunt.com 973392741

Preus IVA inclòs, oferta limitada fins a esgotar existències

La feina ben feta

El 22 de maig de 2011, el projecte d'Acord d'Esquerra rebia ampli suport dels agramuntins i pocs dies després, l'equip de govern, format pels 7 regidors que vam sortir escollits, juntament amb tots els membres de la llista, ens posàvem a treballar en allò pel qual ens havíem compromès: Agramunt.

Hem ofert diàleg

Durant aquests dos anys hem anat fent balanç de totes les accions dutes a terme. La veritat és que no hem parat i el suport que dia rere dia rebem de la gent ens anima a seguir treballant. Estem contents amb la feina feta tot i que no sempre ens hem sentit recolzats per

una oposició que sovint ha pensat més en el partidisme que en el benefici comú. Hem ofert diàleg –molt més del que teníem quan alguns estàvem a l'oposició– i, sobretot, hem intentat parlar amb la gent i en la mesura que ha estat possible, hem resolt bona part de les seves queixes, algunes de les quals s'arrossegaven des de feia una bona colla d'anys.

L'Ajuntament ha tornat a guanyar-se la confiança

Durant aquests dos anys també hem tingut per prioritat donar feina a bona part d'autònoms, treballadors i aturats de casa nostra. És cert que hem aplicat un sistema de control de la despesa bastant estricte però això ens ha permès reduir el termini de pagament de 9 a 3 mesos i amb això l'Ajuntament ha tornat a guanyar-se la confiança.

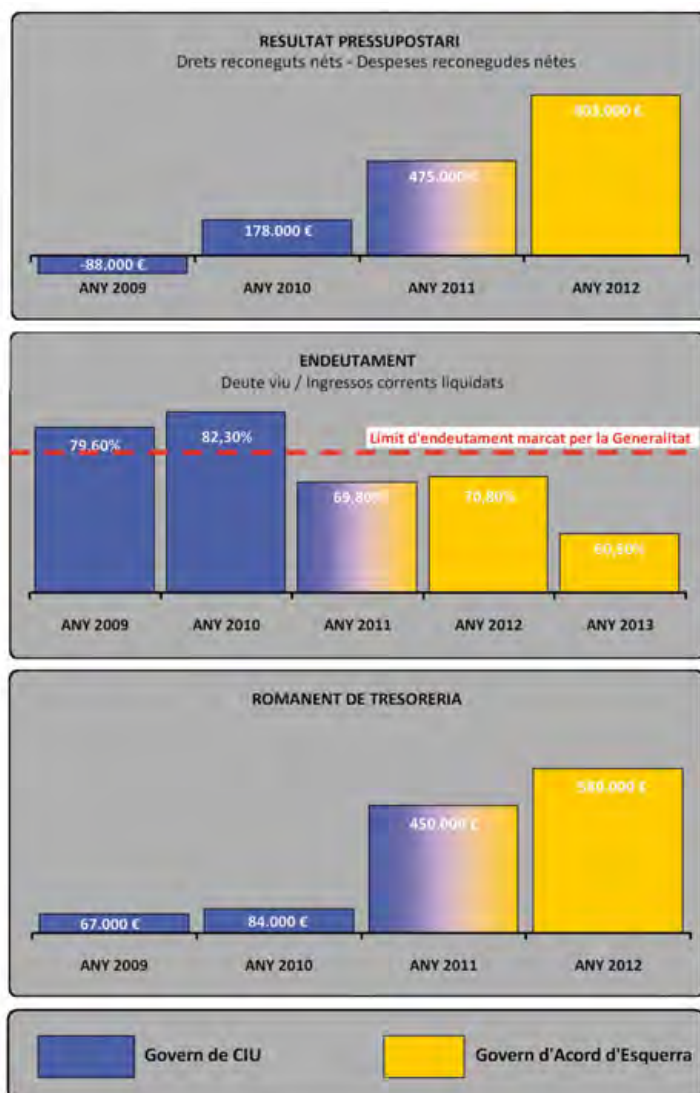
Durant aquests dos anys també hem tingut per prioritat donar feina a bona part d'autònoms, treballadors i aturats de casa nostra.

S'ha reduït l'endeutament del 82% al 60%

A continuació, us presentem un resum dels comptes que van aprovar-se per unanimitat en el ple celebrat el mes de juliol. Uns comptes que confirmen el bon camí i que han situat l'Ajuntament en una bona posició per afrontar els nous reptes que es presentin. Com podreu veure en els gràfics, en aquests darrers dos anys l'endeutament municipal s'ha reduït del 81% al 60%, quan el límit recomanable que marca la Generalitat està al 75%. Per altra banda, el darrer pressupost s'ha tancat amb un resultat positiu de 803.000€ i un romanent de tresoreria de 580.000€. Finalment, aquests bons resultats ens han permès no haver d'adherir-nos al nou pla de proveïdors i, per tant, evitar un sobreendeutament com el que hauran d'assumir moltes poblacions. A hores d'ara, podem afirmar que totes les petites i grans obres que ha fet l'Ajuntament estan pagades, malgrat que la Generalitat ens en degui encara la seva part.

Per part nostra, amics i amigues, recordar-vos que estem a la vostra disposició i que el compromís que vam adquirir amb tots vosaltres i, en definitiva, amb Agramunt, ens encoratja a seguir treballant intensament i amb la mateixa il·lusió que el primer dia.

Molt bona Festa Major 2013!

c/ Jaume Mestres, 1 / **AGRAMUNT** / 973 390 164 / calperet@live.com

"Glops & Tapes"

especialitats de la casa

Caragols a la llauna
Tapes casolanes

Esmorzars   Plats combinats

Plaça Mercadal, 19 - 25310 Agramunt
600 700 202

HOTEL - BAR
RESTAURANT

CTRA. CERVERA, S/N.
TEL./FAX 973 39 12 13 (3 línies)
25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Assessorament   Manteniment de Jardins
Jardineria d'interior   Instal·lacions de reg
Educació ambiental   Esporgues i tractaments
Construcció de jardins   Disseny 3D, d'espais naturals i jardins

Marc Roig
Pl. La Muralla, 5   Mòbil 616 03 42 91
25316 PREIXENS (Lleida)   jardinsroig@gmail.com

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Av. Agustí Ros, 8 2n B ■ 25310 Agramunt ■ Tel. i fax 973 392 125
e-mail: serveis@darquitectura.com ■ www.darquitectura.com

TALLERS BERTRAN, S.L.

Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

Una actuació polèmica

El divendres dia 26 de juliol, a petició del regidor de serveis municipals i via pública, els portaveus dels grups municipals vam anar a veure l'actuació feta a les voreres de l'avinguda Marià Jolonch, una vegada ja s'havia acabat, només a falta de ficar-hi mobiliari urbà, segons ens va explicar.

L'equip de govern ens va informar en un ple que havien posat unes peces en un tram de la vorera per tal de limitar l'espai que podien utilitzar els vehicles per aparcar i no envair l'espai de pas dels vianants. Aquesta solució ens va semblar bé, tal i com vam manifestar en el darrer ple. El que no ens van explicar, és que aquestes mateixes peces es posarien també a la punta de la vorera que dona a la carretera perquè els cotxes no aparquessin.

Aquesta solució no ens va agradar i així ho vam manifestar tant al regidor com en el darrer ple. Entenem que hi ha altres solucions per evitar que hi aparquin vehicles, com pot ser la col·locació de pilones combinades amb mobiliari urbà, estèticament més bonic i, per descomptat, menys perillós, ja que alguna persona ja hi ha ensopagat.

Hi vam trobar a faltar espais habitats perquè els veïns puguin, si més no, aparcar per un període limitat de

temps si tenen necessitat de carregar o descarregar o si hi ha algun veí amb mobilitat reduïda, pugui pujar o baixar del cotxe sense perill. Això també li vam manifestar al regidor de serveis i via pública el dia que vam fer la visita.

Quan els vam preguntar què tenien pensat fer a la vorera de l'altre costat, la resposta va ser que res. Costa una mica d'entendre, ja que aquesta vorera és sensiblement més estreta i, per tant, el pas de vianants més difícil. Això pot crear un sentiment de greuge comparatiu entre uns veïns i uns altres, i si com manifesta l'alcalde en declaracions a la premsa que "cal millorar la seguretat dels vianants", entenem que ha de ser la seguretat de tots, un costat i l'altre.

Aquesta decisió ha generat polèmica entre els ciutadans en general i els veïns més afectats per la mesura en particular, i ha tingut la virtut de posar d'acord tothom, veïns i grups municipals, en el fet que no agrada per uns motius o per uns altres.

Quedi clar que aquesta decisió l'ha pres únicament i exclusivament l'equip de govern. Al grup municipal de CiU en cap moment no se'ns va demanar el nostre parer.

"FOMENTAR LA PARTICIPACIÓ CIUTADANA EN DECISIONS IMPOR-

TANTS". Aquest era un dels punts del programa electoral d'Acord d'Esquerra amb el qual es van presentar a les darreres eleccions municipals del 2011.

En la inauguració de la plaça del Clos, en el torn dels parlaments, l'alcalde va agrair les aportacions fetes pels veïns que van permetre, segons ell, millorar el projecte inicial.

Els veïns de l'avinguda Marià Jolonch no han tingut l'oportunitat de fer aportacions en allò que els afectava molt directament. No voldríem pensar que a Agramunt hi ha veïns de primera i segona categoria. El contacte amb els veïns es va produir quan van manifestar el seu malestar i no abans com hagués estat el més lògic.

Pels comentaris que ens han fet arribar alguns veïns, sembla ser que l'única concessió que farà l'equip de govern és treure les peces que estan travesseres a la vorera (que delimiten espais d'entrada de vehicles als garatges). El temps ho dirà.

L'argument de l'equip de govern per defensar la bondat de l'actuació és que ha costat pocs diners. El nyap que s'ha fet en aquesta vorera, per pocs diners que hagi costat, és car.

Bona Festa Major.

Grup Municipal de Convergència i Unió

Castro Motor

 Diagnosi digital, material original, especialistes BMW

   Diagnosi digital, material original, especialistes VW

Servei Multimarca: Taller de confiança

Crta. de Tàrraga, 35 - 973 39 24 33

REGIDORIA DE VIA PÚBLICA

CANVIS DIRECCIONALS

Per tal de completar la reordenació del trànsit prevista a tota la zona del Clos, des de fa unes setmanes els carrers Pompeu Fabra i Pau Casals s'han convertit en vies d'un sol sentit de circulació. Concretament, l'accés al carrer Pompeu Fabra es fa des de l'avinguda Catalunya i l'accés al carrer Pau Casals es fa des del carrer Petronel·la.

POBLES AGREGATS

INAUGURACIÓ CARRER DEL PILAR D'ALMENARA AL NUCLI D'ALMENARA ALTA

Després de dos mesos de treballs, s'han finalitzat les obres d'urbanització del carrer Pilar d'Almenara, al nucli d'Almenara Alta. L'acte d'inauguració es va fer el passat 3 d'agost, amb la presència del Director dels SSTT de Governació a Lleida, Jordi Curcó. L'obra ha tingut un cost de 60.000€ dels quals el PUOSC n'ha aportat 32.000€, l'Ajuntament d'Agramunt 21.000€ i la Junta Administrativa d'Almenara els 7.000€

FONT: AJUNTAMENT

restants. En aquesta mateixa obra també s'ha pogut incloure l'asfaltat de l'entrada sud a la població des de la carretera d'Almenara.

ARRANJAMENT DE LA BÀSCULA DE LA DONZELL

L'equip de serveis municipals ha procedit a l'arranjament de la bàscula de la Donzell just abans de l'inici de la campanya de la sega. Aquesta bàscula dona servei als veïns de La Donzell, que la gestionen a través de la Junta Administrativa.

REGIDORIA DE MEDI AMBIENT

PUNTS DE RECOLLIDA DE TÒNERS I CARTUTXOS

Les oficines de l'Ajuntament d'Agramunt i la biblioteca són dos dels punts que Agramunt té habilitats per fer la recollida dels tòners i cartutxos buits de tinta. L'Ajuntament ha habilitat

aquests punts després d'arribar a un acord amb l'empresa que fa la recollida d'aquests productes un cop ha finalitzat el seu ús. D'aquesta manera, hi haurà dos punts més de recollida a part del que hi ha situat a la deixalleria.

REGIDORIA DE CULTURA

ARRANJAMENT DEL TERRA DE L'ESCENARI DEL CASAL

Les darreres pedregades i el mal estat en què es trobava el terra de l'escenari de la Sala del Teatre del Casal Agramuntí, ha fet que l'Ajuntament d'Agramunt procedís a arranjar-lo i garantir d'aquesta manera la seguretat de les persones que treballen sobre la caixa escènica.

FONT: AJUNTAMENT

REGIDORIA DE BENESTAR

NOVA ZONA PER A FER HORT A CAL MAS VELL

L'Ajuntament d'Agramunt a través dels seu equip de serveis municipals ha habilitat una zona per a fer hort al pati posterior de Cal Mas Vell. L'actuació permetrà que els residents que ho desitgin puguin fer hort a les mateixes instal·lacions de la Residència davant la dificultat que fins ara tenien en desplaçar-se a les zones d'horts del municipi.

FONT: AJUNTAMENT

REGIDORIA D'ESPORTS

ACTIVITATS AQUÀTIQUES I DE LLEURE

Aquest estiu s'han organitzat un conjunt d'activitats de lleure i d'esports des de l'EPE. Les activitats al pavelló han tingut més afluència que anys anteriors, i l'equip de monitors ha estat la clau de l'èxit. A més, enguany, es va oferir també la possibilitat que els monitors, acompanyessin els nens als cursos de natació, una iniciativa ben valorada pels pares. Les activitats de la tarda, també han canviat la seva estructura: s'ha fet més lleure començant l'activitat amb una estona de piscina per acabar al pavelló amb activitats més esportives. Uns canvis que han tingut una bona acceptació de pares i nens.

També s'ha recuperat l'exercici físic al migdia i s'ha fet unes sessions d'aquafitness a la piscina, més suaus que les que es fan al vespre. Una iniciativa que ha tingut molt bona resposta per part dels usuaris, la majoria dones. Una altra activitat que s'ha tirat endavant aquest estiu, són les sessions d'aeròbic

dins l'aigua per a nens i famílies que s'han dut a terme els dijous a la tarda.

Pel que fa als cursets de natació, els tres torns han comptat amb uns 120 nens i nenes, que han après i millorat el seu estil amb l'ajuda d'uns bons monitors. Als vespres, també s'han fet cursets i sessions de perfeccionament per als més grans.

El futbol sala també ha estat present un cop més aquest estiu. El campionat de futbol sala, que ha arribat a la seva XXXIII edició, ha comptat amb la participació de catorze equips i amb victòria local a la final. Pel que fa al campionat infantil i aleví, van ser set els equips que en van formar part, i per setena vegada Agramunt va tornar a ser seu d'una diada de futbol sala femení que va tenir lloc el dissabte 27 de juliol.

ACTES

LLOGUER DE MAQUINÀRIA ELEVADORA

S'aprovà el lloguer d'una màquina elevadora per dur a terme serveis en la via pública i s'adjudicà a l'empresa ALQUILER SERVICIO MAQUINARIA AIRLESS, SL, per la quantitat de 314,60€, inclòs IVA. Així mateix, s'aprovà la fiança per un import de 900€, que s'ha de depositar a l'empresa adjudicada, per la constitució del contracte de lloguer.

SOL·LICITUD SUBVENCIIONS

S'acordà concórrer a la convocatòria per a la concessió d'ajuts del Consell d'Administració de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural, del Departament de Cultura de la Generalitat per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència competitiva, per a l'any 2013, dins les següent línies:

1.- *"Restauració dels gegants d'Agramunt"*, se sol·licità una subvenció per un import de 3.569,50€ corresponent al 50% del pressupost total del projecte, que ascendeix a un import de 7.139€.

2.- *"Tradi-Sió i presentació dels vestits medievals: Festes de la Cultura popular i tradicional catalana"*, se sol·licità una subvenció per un import de 4.723,25€ corresponent al 50% del pressupost total del projecte que ascendeix a un import de 9.446,50€.

3.- *"Testimoniatge de les tradicions i festes tradicionals d'Agramunt"*, se sol·licità una subvenció per un import de 1.948,10€ corresponent al 50% del pressupost total del projecte, que ascendeix a un import de 3.896,20€.

4.- *"Les trobades sardanistes d'Agramunt"*, se sol·licità una subvenció per un import de 1.575€ corresponent al 50% del pressupost total del projecte, que ascendeix a un import de 3.150€.

5.- *"Activitats formatives de música tradicional catalana"*, se sol·licità una subvenció per un import de 2.167,80€ corresponent al 50% del pressupost total del projecte, que ascendeix a un import de 4.335,60€.

6.- *"Equipament musical per a la formació de música tradicional catalana"*, se sol·licità una subvenció per un import de 797,58€ corresponent al 50% del pressupost total del projecte, que ascendeix a un import de 1.595,16€.

7.- *"Exposició de poesia visual de Guillem Viladot al Parc Riella-2a fase"* se sol·licità una subvenció per un import de 7.018€ corresponent al 50% del pressupost total del projecte que ascendeix a un import de 14.036€.

8.- Per la línia d'activitats culturals de caràcter professional en l'àmbit de la música, les arts escèniques i/o les arts visuals dins la programació de les activitats de l'any 2013, se sol·licità un ajut de 4.282,50€, del pressupost que ascendeix a la quantitat de 8.565€.

OPORTUNITAT!!!!

VENC MATERIAL DE GRANJA AVÍCOLA
11 LÍNIES D'ABEURADORS DE TETINA LUBING (SEMI-NOVES)
11 LÍNIES DE MENJADORS CHORE-TIME (SEMI-NOVES)
20 PANTALLES DE PROPÀ DE 10.000 (NOVES)

CONTACTE TEL. 627404082

RosRoca

www.rosroca.com

Com tu, volem millorar el nostre entorn

FISCAL
LABORAL
COMPTABLE
JURÍDIC
GESTORIA

'assessoria
D'AGRAMUNT

JOSEP ORTIZ LLENA

TEL 973 39 06 31 - FAX 973 39 23 07
ESTUDIS NOUS, 21 - 25310 AGRAMUNT
ASSESSORIA-AGRAMUNT.COM

Lluna nova

perruqueria

Av. Jaume Mestres, 27
25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 27 24

guaire01
constructora | promotora | SL

Av. Marià Jolonch, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

EROLLES ESTEVE
Promotora de construccions

Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobil·liària
Projectes medioambientals

SETEMBRE 2013

Mes de 30 dies, novè de l'any segons el nostre calendari (Gregorià) i setè del primitiu calendari romà anomenat *September*.

El **dia 1** el sol surt a les 5h 17m, i es pon a les 18h 25m. El **dia 30** el sol surt a les 5h 46m, i es pon a les 17h 35m.

El dia 22, a les 20h 44m, el sol entra a la constel·lació de **BALANÇA** i entrem a la **TARDOR**.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI

El setembre era el mes tradicional de la verema. En èpoques antigues les dones agafaven el most per tal de fer *arrop* i *mostillo*, tots dos productes de la dolcesa casolana. L'*arrop* s'obtenia bullint most, barrejat amb figues, codonys i altres fruites, amb una quantitat de sucre, fins a arribar a un fort grau d'espessor. El *mostillo* també es feia bullint most espessit amb farina, a la qual es barrejaven gallons de nou. Es bullia fins que agafava consistència, es feia eixugar i es tallava a llenques.

Del setembre a la tardor, torna la calor.

Setembre assolellat, bon vi assegurat

Dia 8: Naixement de la Mare de Déu. L'Església celebra avui el naixement de la Verge i com que moltes imatges marianes són trobades i s'ignora el dia que ho van ser, es va escollir el dia d'avui per celebrar la seva festa. És el cas de la Mare de Déu del Socors d'Agramunt. Antigament tal dia com avui la

Les fases de la lluna i previsió del temps segons el *Calendari dels Pagesos*:

Lluna nova		el dia 5 , a les 11:36 h <i>Serè</i>
Quart creixent		el dia 12 , a les 17:08 h <i>Variable</i>
Lluna plena		el dia 19 , a les 11:13 h <i>Núvols i xàfecs</i>
Quart minvant		el dia 27 , a les 3:56 h <i>Xafogor</i>

vila del Sió celebrava la Festa Major.

De la Mare de Déu de setembre a la de la Concepció, tres mesos hi compto jo.

Per la Mare de Déu de setembre els raïms són bons per a prendre.

Dia 13 de setembre de 1759. Nou orgue per l'església parroquial d'Agramunt. Tal dia com avui, i a proposta de Don Francisco de Benet i de Vahels, regidor degà de l'Ajuntament d'Agramunt, el Consistori va acordar la construcció d'un nou orgue per a l'església parroquial ja que el que hi havia era quasi inservible. Es va encarregar l'instrument a l'acreditat orguener de Reus, Antoni Cases. Dos dies més tard, el 15 de setembre de 1759, es va fer la contracta, davant de notari, per a construir l'orgue pel preu de 1.400 lliures. Va ser col·locat l'any 1760, sota l'arc lateral a la dreta, al costat de l'antic cor. L'any 1885 es va traslladar al mur lateral, damunt del cancell del portal del migdia del temple. Va restar en aquest lloc fins al saqueig del temple del juliol de 1936.

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes de juliol de 2013)

NAIXEMENTS

Sergi Verdejo Ros	dia 11
Guifré Garcia Soler	dia 20
Nil Colom Mallol	dia 22
Marcel Cases Gené	dia 24
Nora Sorribes Cabrol	dia 27

MATRIMONIS

Manuel Vallecillos Esteban, i Tamara Lombardo Fernández	dia 20
Joan Garcia Batalla, i Manuela de la Cruz Alvarez	dia 24
Joan Santacreu Gil, i Anna Carbó Torres	dia 27

DEFUNCIONS

Josep Capitàn Velasco	91 anys, dia 9
Joan Bernaus Ros	83 anys, dia 19

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenientment autoritzades.

JOSEP POVIRA

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL JULIOL

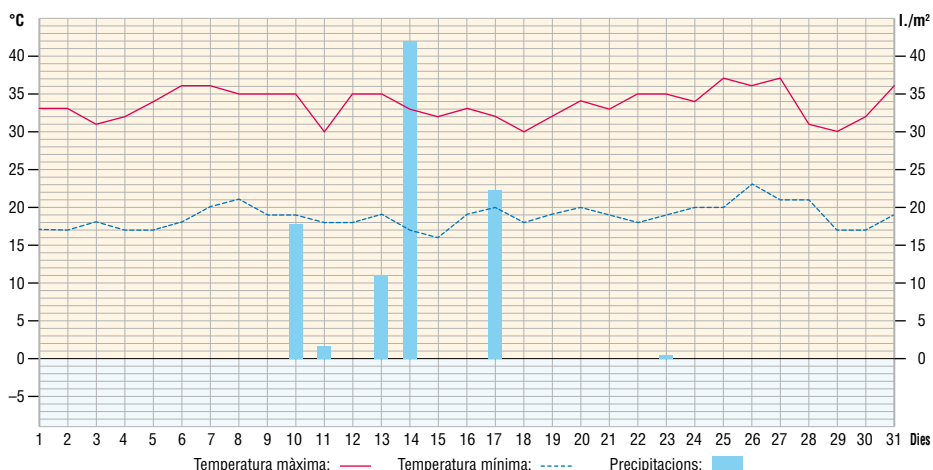
Dia 10.....	17,8 l./m ²
Dia 11.....	1,7 l./m ²
Dia 13.....	11,0 l./m ²
Dia 14.....	42,0 l./m ²
Dia 16.....	Inapreciable
Dia 17.....	22,3 l./m ²
Dia 19.....	Inapreciable
Dia 23.....	0,5 l./m ²
TOTAL.....	95,3 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL JULIOL

Màxima del mes.....	37°, dies 25 i 27
Mínima del mes.....	16°, dia 15
Oscil·lació extrema mensual.....	21°
Mitja de les màximes.....	33,612°
Mitja de les mínimes.....	18,741°
Mitja de les mitjanes.....	26,177°

L'observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE JULIOL

ÀNGEL & Lluch

Menestral Torronaire
Agramunt 1948

**ELABOREM TOTS ELS NOSTRES TORRONS
I XOCOLATES DE MANERA ARTESANA.**

OBRADOR I BOTIGA:

Cami Vell de Tàrraga, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

BIOLluch
TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

**FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL**

**BRASERIA · RESTAURANT
EL CELLER DEL TARRÒS**

**Menús especials per a colles i empreses
a partir de 16 €. Tot inclòs
Mínim 6 persones. Reserva la teva taula**

Passeig Lluís Companys, 2
(Ctra. C-53 Tàrraga-Balaguer, km. 124) Tel. 973 713 050
25331 EL TARRÒS Mòbil 647 801 845

SERVEI de TAXI

24 hores - Tots els dies

**Dos vehicles de 5 i 7 places
climatitzades** Curt i llarg recorregut

**Demanar per Josep Ma^a
600 446 600**

CVA
centre veterinari d'Agramunt

Anna Eroles
Veterinària

Urgències 670 22 10 37

Matins de 10:30 a 1
Tardes de 6 a 8:15
Dijous tancat
Dissabtes d'11 a 1

Av. Jaume Mestres, 15
25310 AGRAMUNT

perruqueria unisex - estètica

depilacions - manicura - pedicura
massatge - maquillatge
neteges de cucs

carme i maite
fotodepilació 29'50€ per zona

**Dimarts a dijous:
9:30 a 1 h i 4 a 8 h.**

**Divendres i dissabtes:
Hores convingudes**

Tel. 973 39 27 17 AGRAMUNT

**NOVA ADREÇA:
Av. Marià Jolonch, 4 baixos**

PINTURA I DECORACIÓ

Vladimir Triquell Cases

C/ Estudis Vells, 4, 1r
Tel. 973 392 218
Mòbil 619 810 678
AGRAMUNT

DEUÀ
CLÍNICA
PODOLÒGICA

TERE TORNÉ
PODÒLOGA
INFERMERA

NATÀLIA CAIRÓ
PODÒLOGA
INFERMERA

MONTSE CAMPS
FISIOTERAPEUTA
ACUPUNTORA
FLORS DE BACH

NÚRIA MUIXÍ
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXÒLOGA PODAL

Ronda Comtes d'Urgell, 4
25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

TEL. 973 392 689

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Muntatge amb estelades encimbellant edificis i monuments molt nostrats.

La imatge de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions. A veure si les trobeu!

■ Coordina Rosa Maria Sera

SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyalada la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

l'o	Per	ne	fred
i	se'n	à,	Sant
ci	re	el	ta
va.	ve	Ma	

Solució al SALT DE CAVALL, per P.R.:
fred se'n va.
Per Sant Macià, l'orenetà ve i el

Solució a les 7 diferències:

Solució al SUDOKU:

1	8	3	4	5	2	7	6	9
9	2	4	7	8	6	3	5	1
5	7	6	3	1	9	8	4	2
7	4	9	8	6	1	5	2	3
8	3	5	9	2	7	6	1	4
6	1	2	5	4	3	9	7	8
3	6	8	1	7	4	2	9	5
2	9	1	6	3	5	4	8	7
4	5	7	2	9	8	1	3	6

SUDOKU

Es tracta d'omplir el quadrat de manera que cada fila, cada columna i cada quadrat de 3x3 caselles (delimitat per una línia més gruixuda) tingui els números de l'1 al 9 sense que en falti ni se'n repeteixi cap.

4				9				6
	9	1				4	8	
		8		7		2		
			5		3			
8	3	5				6	1	4
			8		1			
		6		1		8		
	2	4				3	5	
1				5				9

Ens costa imaginar-te
absent per sempre,
tants de records de tu
se m'acumulen,
que ni deixen espai
a la tristesa,
i et visc intensament
sense tenir-te.

Miquel Martí i Pol

Joan Bernaus i Ros

Que morí cristianament el dia 19 de juliol de 2013, a l'edat de 83 anys,
havent rebut els S.S. i la B.A.

La família agraeix molt sincerament les mostres de suport
i d'afecte rebudes aquests dies.

I agraiem el tingueu present en el vostre record.

Agramunt, juliol de 2013

LA FOTO

per JOSEP BERTRAN

Aquesta tórtora ha instal·lat el niu en un indret extremadament perillós. Com és costum en la seva espècie va pondre dos ous que va incubar durant 14 dies i dels quals en van sortir dos pollets. Es dona la circumstància que tècnics de la companyia Endesa van haver de manipular el cablejat del costat del niu. Ho van fer amb cura per no espantar ni la mare ni els pollets i esperant que passessin els 21 dies necessaris perquè es poguessin esquarterar. Les dues aus se'n van sortir.

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH

Vuitè Aniversari

Josep Mª Novell Boncompte

Que morí cristianament el 26 d'agost de 2005.

Sisè Aniversari

Maria Engràcia Novell Muixí

Que morí cristianament el 5 de març de 2007.

A.C.S.

*La família Novell-Boncompte i família Muixí-Freixes,
els tenen en el seu record i mai no els oblidaran.*

L'album

Aquesta colleta es va fer la fotografia en un descans d'un dels dos festivals musicals que en els anys 1968-1969 es van fer al Cinema Avinguda. Tots sis formaven part de la *Tuna Agramuntina* que en aquella època va crear la professora de música Montserrat Ribera i Valls amb una quarantena de persones en el moment àlgid de la formació, que es va anar desfent fins l'any 1973.

D'esquerra a dreta:

- 1) Antoni Figuera
- 2) Antoni Farré
- 3) Joan Areny
- 4) Antonieta Canosa
- 5) Ramon Ribes
- 6) Jaume Jovell

Referent a la foto del mes passat, hem de fer una rectificació. El nom del número 1 és Antonio Bonet en lloc de Josep Bonet.

Entre una i altra imatge han passat una vintena d'anys. La primera correspon, probablement al 1960, i la segona al 1980. En ambdues són escenes de la celebració de les cucanyes de la Festa Major. A la primera encara està per construir l'edifici cantonada de la plaça amb Sant Joan, enderrocat l'any 1938 per l'aviació franquista. La primera, mostra els jocs més tradicionals, mentre que a la segona es nota el canvi que representà l'arribada dels ajuntaments democràtics a l'hora d'organitzar les festes populars. En una i en l'altra s'identifiquen molts convilatans, alguns malauradament ja ens han deixat.

